

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, lov om produkter og markedsovervågning og forskellige andre love
(Indskrænkning af anvendelsesperioden for fyrværkeri, ændring af bestemmelser om sanktioner og kontrolbeføjelser m.v. på Sikkerhedsstyrelsens område, samt ændring af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed m.v.)

§ 1

I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019, som ændret ved § 44 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 og § 4 i lov nr. 782 af 5 maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 4*, ændres »i perioden 27. december – 1. januar« til: »den 31. december og den 1. januar«.
2. I § 3, *nr. 4*, indsættes efter »18 år af fyrværkeri«: »og andre pyrotekniske artikler«.
3. I § 7, *stk. 1, nr. 2*, ændres »1-4, eller« til: »1 eller 2,«, og efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:
»3) sælger eller anvender fyrværkeri beregnet til forbrugere i strid med § 2, *stk. 3* eller 4, eller«.
Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

UDKAST

§ 2

I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved lov § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021 og § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 1, ændres »direktiv« til: »forordning«.

2. I § 2, stk. 1, indsættes efter nr. 40 som nyt nummer:
»41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner.«

3. I § 3 ændres »nr. 2-40« til: »nr. 2-41«.

4. I § 4, nr. 5, ændres »nr. 25-40« til: »nr. 25-41«.

5. I § 9 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Kontrolmyndigheden kan, jf. stk. 3, føre kontrol med virksomheder, som bringer produkter i omsætning og gør produkter tilgængelige på markedet, herunder med virksomhedernes procedurer for alene at gøre overensstemmende produkter tilgængelige på markedet.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrollen med virksomheder, jf. stk. 5.«

6. I § 14 indsættes som stk. 2:

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan udstede advarsel til enhver, der i medfør af stk. 1, er meddelt påbud. Advarsel udstedes som afslutning på sagen, jf. § 37, stk. 2. Det er en forudsætning for udstedelse af advarsel, at påbuddet er efterkommet. Ved tildeling af advarsel efter 1. pkt., skal kontrolmyndigheden vejlede den erhvervsdrivende om betydningen heraf.

7. I § 17 ændres »ændre eller fjerne« til »ændre, fjerne eller advare om«.

8. § 18, stk. 1, affattes således:

»§ 18. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra et produkt er gjort tilgængeligt på markedet, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet eller hvis der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er gjort produkter tilgængelige på markedet, som udgør en alvorlig risiko.

9. I § 21 ændres »§§ 13 og 14« til »§ 13, § 14, stk. 1«.

10. § 37 affattes således:

UDKAST

»§ 37. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at opfylde sine forpligtelser efter § 7,
- 2) undlader at give kontrolmyndigheden oplysninger efter § 10, stk. 1, eller afgiver urigtige oplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen,
- 3) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 11, stk. 1,
- 4) undlader at indsende eller udlevere produkter efter § 12, stk. 2,
- 5) overtræder eller undlader at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, stk. 1, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16 a eller §§ 17, 19 eller 21,
- 6) omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette,
- 7) ikke opfylder den erhvervsdrivendes forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 1, 3 eller 4,
- 8) ikke har en bemyndiget repræsentant, hvor dette er krævet, eller ikke har givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler til at udføre opgaven, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5,
- 9) som bemyndiget repræsentant undlader at udlevere kopi af fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 5, stk. 2, eller
- 10) uretmæssigt anvender CE-mærke, jf. artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Er der i medfør af stk. 1, ikke grundlag for at idømme den erhvervsdrivende en bøde for overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, tildeles den erhvervsdrivende en advarsel om, at hvis den pågældende på ny overtræder denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, vil der ved afgørelse af det nye strafbare forhold, skulle lægges vægt på, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel. Tildeles den erhvervsdrivende en advarsel efter 1. pkt., har denne gentagelsesvirkning.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 4. Når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 2-9, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-41, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det anses som skærpende omstændigheder, når

- 1) overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed eller sundhed,
- 2) overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge,

UDKAST

- 3) der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse.
- 4) overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne med økonomisk vinding for øje eller
- 5) den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.
- 6) den erhvervsdrivende er tildelt en advarsel i medfør af stk. 2.

Stk. 5. I regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-41, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Stk. 7. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 3

I lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 10. januar 2019, som ændret ved lov nr. 799 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 19 affattes således:

»Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.«

2. § 25 affattes således:

»Erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som kan yde rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

»*Stk. 2.* Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om rådet, herunder om rådets sammensætning og de opgaver, som rådet skal varetage«.

3. § 26 ophæves.

4. I § 27 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Tilladelse efter stk. 1, kan meddeles private og offentlige virksomheder.«

UDKAST

5. I § 34, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2,«: » herunder omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette, eller«.

§ 4

I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Erhvervsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og transportministeren sikrer, at der, inden for ministrenes respektive ressortområder i henhold til denne lov, udarbejdes retningslinjer og redskaber til mikrovirksomheder til brug for virksomhedernes opfyldelse af tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.«

2. I § 49 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe følgende forhold i orden inden for en nærmere angivet frist:

- 1) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering eller §§ 42-44 i denne lov.
- 2) Der er ikke anbragt CE-mærkning.
- 3) Der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring.
- 4) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.
- 5) Den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig.
- 6) De i § 19, stk. 2, eller § 26, stk. 1, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige.
- 7) Et eller flere af de øvrige administrative krav til fabrikanten eller importøren i §§ 16-21 og §§ 24-28 er ikke opfyldt.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 49, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: » eller 2«.

4. Efter § 51 indsættes:

»§ 51 a. Kontrolmyndigheden skal udlevere myndighedens egne oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og vurderinger for undtagelse

UDKAST

efter § 9, jf. § 8, til forbrugerne i et tilgængeligt format efter anmodning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden skal ikke udlevere oplysninger efter stk. 1, i det omfang oplysningerne er omfattet af fortrolighedshensynet i artikel 17, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning og produktoverensstemmelse eller undtagelserne for aktindsigt efter offentlighedsloven.«

5. *Bilag 3* affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 2, nr. 2-4, og § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 1, træder i kraft den 13. december 2024.

§ 6

Lovens §§ 2 og 3 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens §§ 1 og 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

PROCEDURE FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING — PRODUKTER

1. Intern produktionskontrol

Intern produktionskontrol er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i dette bilags punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på sit eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de relevante krav i denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produktet er i overensstemmelse med de relevante tilgængelighedskrav, der er omhandlet i lovens § 5, og i tilfælde, hvor fabrikanten påberåbte sig § 8, stk. 1, at påvise, at relevante tilgængelighedskrav ville indebære en grundlæggende ændring eller pålægge en uforholdsmæssig stor byrde. Den tekniske dokumentation skal kun indeholde en beskrivelse af de relevante krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af produktets design, fremstilling og brug.

Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af produktet
- b) en oversigt over de harmoniserede standarder og tekniske specifikationer, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, og som er blevet anvendt helt eller delvis, og beskrivelser af de løsninger, der er anvendt for at opfylde de relevante tilgængelighedskrav i § 5, hvis disse harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer ikke er blevet anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder eller tekniske specifikationer skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt.

3. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, så det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at produkterne er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i dette bilags punkt 2, og med tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

UDKAST

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

4.1. Fabrikanten anbringer den i denne lov omhandlede CE-mærkning på hvert enkelt produkt, der opfylder de relevante krav i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.

4.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for en produktmodel. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket produkt den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

5. Bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 4 kan på dennes vegne og ansvar opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant, såfremt de er specificeret i mandatet.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1 Ændring af fyrværkeriloven
 - 2.1.1. Anvendelsesperioden for fyrværkeri
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Sanktioner ved overtrædelse af perioder for anvendelse og salg af fyrværkeri
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Ændring af produktloven
 - 2.2.1. Sanktionsniveau og ændring af praksis i overtrædelsessager
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2.2. Blokering af onlinegrænseflader
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.3. Virksomhedsbaseret markedsovervågning
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.4. Ændring af anvendelsesområde som følge af nye EU-retsakter om produktsikkerhed i almindelighed og maskiner
 - 2.2.4.1. Gældende ret
 - 2.2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Ændring af elsikkerhedsloven
 - 2.3.1. Ændring af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed
 - 2.3.1.1. Gældende ret
 - 2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.2. Erhvervsdrivendes oplysningspligt ved efterlevelse af afgørelser efter elsikkerhedslovens §§ 16-18
 - 2.3.2.1. Gældende ret
 - 2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3.3. Præcisering af ekspropriationsbestemmelsen i elsikkerhedslovens § 27

- 2.3.3.1. Gældende ret
- 2.3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Ændring af tilgængelighedsloven
 - 2.4.1. Korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivet
 - 2.4.1.1. Gældende ret
 - 2.4.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

I Danmark skal det være trygt at være forbruger, og det skal være trygt at færdes i det danske samfund. Som forbruger skal det være trygt og sikkert at købe og anvende produkter, og der skal være tillid til, at de produkter vi køber, lever op til de regler, der gælder for dem. Det skal være trygt at færdes ude nytårsaften, samtidig med, at et nyt år fejres med fyrværkeri. Der skal være tryghed i, at de erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne på produktområdet sanktioneres. De erhvervsdrivende, der bevidst snyder skal sanktioneres hårdt, samtidig med, at de erhvervsdrivende, der gerne vil overholde reglerne, og bidrager til at sikre produktsikkerheden, i højere grad imødekommes.

Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol på en lang række områder, herunder på produktområdet, med det klare formål at skabe tryghed for både forbrugere og virksomheder. For at underbygge og styrke Sikkerhedsstyrelsens formål om at skabe tryghed i det danske samfund, fremsættes nærværende samlelovsforslag med henblik på at gennemføre en række ændringer på Sikkerhedsstyrelsens kontrolområde. Ændringerne vil dels have betydning for forbrugerne, som fortsat skal kunne føle sig trygge og have tillid til, at de produkter, de køber, lever op til gældende regler, dels vil det være ændringer af betydning for de erhvervsdrivende, som gerne vil overholde reglerne og som udviser vilje til at ville sikre produktsikkerheden til gavn for forbrugernes sikkerhed og tryghed.

UDKAST

For så vidt angår fyrværkeriområdet er der forslag til ændringer i anvendelsen af fyrværkeri i forbindelse med nytårsaften. Det følger i dag af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler (fyrværkeriloven), at forbrugere må anvende fyrværkeri fra den 27. december til og med den 1. januar. Med lovforslaget foreslås det at indskrænke anvendelsesperioden til mellem den 31. december til og med den 1. januar. Ændringen medfører, at forbrugerne kan fortsætte traditionen nytårsaften med at fejre året, der er gået og markere, at et nyt år begynder med fyrværkeri, samtidig med at færrest mulige generes af fyrværkeri på andre tidspunkter af året.

For at styrke sikkerheden for forbrugerne foreslås endvidere en skærpelse af sanktionerne for overtrædelse af fyrværkerireglerne – specifikt reglerne for salg og anvendelse af fyrværkeri uden for den tilladte periode. En skærpelse af sanktionerne forventes at skabe et større incitament til, at forbrugere ikke anvender fyrværkeri uden for den tilladte periode, og at erhvervsdrivende alene sælger fyrværkeri til forbrugere inden for den tilladte salgsperiode, som fastholdes fra den 15. til og med den 31. december.

For så vidt angår Sikkerhedsstyrelsen kontrol og markedsovervågning foreslås der ændring af lov om produkter og markedsovervågning (produktloven) af betydning for både kontrolmyndigheden og dennes mulighed for at føre kontrol, indhente oplysninger, sanktionere og agere på tværs af en række områder, samt af betydning for de erhvervsdrivende uden at ændringerne går på kompromis med forbrugernes sikkerhed og tryghed på området.

Lovforslaget skal således fortsat bidrage til at realisere regeringens ambition om, at der ikke sælges ulovlige produkter i Danmark. Det er afgørende for danskernes sikkerhed og tryghed i samfundet, at der er tillid til, at de produkter man som forbruger køber, også når der er tale om e-handel, er lovlige og sikre. Det er derfor nødvendigt, at kontrolmyndigheden har tilstrækkelige kontrolbeføjelser, og at der er mulighed for at sanktionere de erhvervsdrivende, som ikke overholder reglerne, men samtidig også at anerkende de erhvervsdrivende, som gerne vil bidrage til at sikre produktsikkerheden til gavn for det danske samfund. Derudover er der fokus på, at danske erhvervsdrivende ikke udsættes for konkurrenceforvridning, i takt med den kraftigt stigende vækst i e-handel og at danske erhvervsdrivende ikke straffes uforholdsmæssigt hårdt i de tilfælde, hvor der sker overtrædelse af reglerne.

På baggrund af evalueringen af produktloven og efter løbende dialog med områdets interessenter, lægges der med forslaget op til en lempelse af

UDKAST

sanktionsniveauet og Sikkerhedsstyrelsens praksis, når produkter gøres tilgængelige på markedet, uden at være i overensstemmelse med produktkravene. Langt de fleste erhvervsdrivende vil gerne overholde reglerne, og derfor lægges der op til ændringer, der tilgodeser de erhvervsdrivende, som undtagelsesvist overtræder reglerne, samtidig med, at der fortsat slås hårdt ned på de erhvervsdrivende, der bevidst og gentagende gange overtræder reglerne. Den foreslåede lempelse og ændringerne i øvrigt går ikke på kompromis med forbrugernes sikkerhed. Der lægges bl.a. op til en ændring, således at princippet om absolut kumulation ophæves, og i stedet erstattes af det strafferetlige udgangspunkt om modereret kumulation, således at der fastsættes en samlet fælles straf i tilfælde af flere overtrædelser til samtidig pådømmelse.

Endvidere introduceres der med lovforslaget en ny advarselsordning, som gør det muligt for kontrolmyndigheden, under visse nærmere betingelser, at tildele de erhvervsdrivende advarsler i stedet for bøder ved en konstateret overtrædelse af reglerne. Ordningen foreslås anvendt i førstegangstilfælde ved sager af mindre alvorlig karakter, og hvor de erhvervsdrivende har sikret produktsikkerheden ved frivilligt at foretage de nødvendige foranstaltninger til efterlevelse af reglerne. Det centrale er, at det er sikkert og trygt at handle som forbruger, og derfor er det formålet med reglerne at sikre produktsikkerheden og regelefterlevelse hos de erhvervsdrivende samtidig med, at de erhvervsdrivende sanktioneres på den mest hensigtsmæssige måde, der er proportional med overtrædelsen.

Ordningen skal medvirke til at sikre, at de erhvervsdrivende ikke straffes på en uhensigtsmæssig måde, når der i øvrigt er tale om en regelefterlevende virksomhed, som udviser vilje til at overholde reglerne og bidrager til at gøre det sikkert at handle produkter som forbruger. Den foreslåede ordning vil medføre, at langt flere sager kan afsluttes med en sanktion i form af en advarsel om, at en anden overtrædelse inden for 2 år vil udløse en hårdere sanktion. Omvendt vil de erhvervsdrivende, der bevidst og gentagne gange overtræder reglerne med fare for forbrugers sikkerhed og sundhed fortsat blive sanktioneret hårdt med bødestraf. Ordningen vil samtidig medføre, at domstolene ikke belastes med sager fra regelefterlevende erhvervsdrivende, og at både politi-, anklagemyndighed og domstole i stedet kan bruge deres ressourcer og fokus på de erhvervsdrivende, der bevidst snyder.

Erfaringerne med anvendelsen af produktlovens bestemmelse om blokering af onlinegrænseflader har yderligere vist, at bestemmelsen på nogle punkter er ineffektiv og i nogle tilfælde utilstrækkelig. Dette har den konsekvens, at

UDKAST

kontrolmyndighedens mulighed for at standse online salg af ulovlige og farlige produkter til danske forbrugere er meget begrænset.

På den baggrund lægges der op til, at bestemmelsen om blokering ændres med det formål i højere grad at imødekomme de udfordringer, som er særligt forbundet med onlinehandel. Ændringerne vedrører herudover en nærmere præcisering af, hvornår omsætning af produkter udgør gentagelsestilfælde, hvem der rette part i en blokerings sag samt en præcisering af, hvornår et produkt anses for at være bragt i omsætning.

Derudover er det samtidig et afgørende hensyn, at de erhvervsdrivendes retssikkerhed bevares, og at danske virksomheder ikke underlægges ulige konkurrencevilkår, idet der er betydelige ressourcemæssige og praktiske udfordringer forbundet med at håndhæve afgørelser og sanktioner over for udenlandske erhvervsdrivende særligt fra tredjelande. Blokering af onlinegrænseflader bør derfor være et mere effektivt værktøj, hvilket en ændring af bestemmelsen også skal sikre.

Endelig foreslås en ændring af produktloven, hvorefter kontrolmyndigheden i større omfang kan udføre virksomhedsbaseret markedsovervågning, herunder eksempelvis kontrol med de erhvervsdrivendes procedure for overensstemmelse med reglerne for deres produkter. Der foreslås en bemyndigelse til, at der kan fastsættes nærmere regler om kontrollen efterhånden som de erhvervsdrivende pålægges at have procedurer, hvilket f.eks. sker i EU-forordningen om produktsikkerhed i almindelighed, som træder endeligt i kraft den 13. december 2023.

Netop i forbindelse med kommende EU-forordninger er det nødvendigt at foretage enkelte tilpasninger i produktloven. Dette indebærer, at produktlovens anvendelsesområde foreslås udvidet til at omfatte forordningerne om maskiner og produktsikkerhed i almindelighed, og at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, som supplerer forordningerne.

På el- og gasområdet rådgives erhvervsministeren bl.a. af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som Sikkerhedsstyrelsen sekretariatsbetjener. Rådets sammensætning og størrelse afspejler ikke udviklingen på el- og gasområdet, der i de kommende år underlægges en massiv, grøn omstilling, hvorfor der foreslås en ændring af lov om sikkerhed ved elektriske anlæg og elektriske installationer (elsikkerhedsloven), hvor etableringen af rådet er hjemlet, For at sikre en mere smidig, målrettet og koncis rådgivning, foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at nedsætte rådet ad hoc med henblik

på at sikre kompetencer, indsigt og viden om specifikke emner og konkrete sikkerhedstekniske spørgsmål. Ændringen skal tillige ses i lyset af rege-
ringsgrundlaget og ønsket om en hurtigere grøn omstilling.

Derudover foreslås det, at det udtrykkeligt fremgår af elsikkerhedsloven, at såvel private som offentlige virksomheder, der ejer et elektrisk anlæg, kan søge Sikkerhedsstyrelsen om tilladelse til ekspropriation. I praksis har Sikkerhedsstyrelsen givet tilladelse til ekspropriation både til virksomheder, der er funderet på et privatretligt grundlag, eller i statslig regi (for staten eller som et egentligt koncessioneret selskab). Den foreslåede ændring er en præcisering i loven på baggrund af praksis.

Endelig foreslås der, at der foretages en række ændringer i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven). Ændringerne sker med henblik på at sikre, at loven implementerer tilgængelighedsdirektivet i tilstrækkeligt omfang. Ændringerne indebærer bl.a. en tilpasning af kontrolbeføjelsen vedrørende manglende opfyldelse af formelle produktkrav, præciseringer af myndighedernes forpligtelse til at vejlede virksomheder og offentliggøre oplysninger for forbrugere og endelig indsættes et manglende tekstafsnit i lovens bilag 3.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af fyrværkeriloven

2.1.1. Anvendelsesperioden for fyrværkeri

2.1.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 2, stk. 4, i fyrværkeriloven, at fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere kun må anvendes i perioden 27. december – 1. januar. Den nugældende anvendelsesperiode trådte i kraft i 2014 ved lov nr. 267 af 25. marts 2014 om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Før 2014 var det tilladt at anvende fyrværkeri fra den 1. december til den 5. januar. Reglerne, om at fyrværkeri til forbrugere kun må anvendes i en begrænset periode, blev indført i 2005 i forbindelse med en generel skær-
pelse af fyrværkerireglerne efter fyrværkeriulykken i Seest ved Kolding i 2004. Før 2005 var det tilladt at anvende fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere hele året.

Det er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget fra 2014, at hensynet bag den nugældende anvendelsesperiode er at mindske generne for mennesker og dyr til 6 dage om året, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 111 som fremsat, side 7.

2.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hvert år omkring nytåret modtager Erhvervsministeriet og Sikkerhedsstyrelsen henvendelser fra borgere, der oplever gener ved andre personers anvendelse af fyrværkeri. Henvendelserne drejer sig oftest om de støjgener for såvel mennesker og dyr, som anvendelse af fyrværkeri kan skabe, men omhandler i en vis grad også mængden af nedfald og affald, som anvendelsen medfører.

På baggrund af bl.a. de fortsatte borgerhenvendelser omkring nytåret har der været politiske drøftelser blandt regeringspartierne om, hvorvidt den periode, hvor forbrugere må anvende fyrværkeri i Danmark – fra den 27. december til den 1. januar – bør revideres. En revidering af perioden skal ske ved en afvejning af, at det fortsat er muligt at fejre nytår med fyrværkeri, men at der også tages hensyn til, at mennesker, dyr og naturen bliver påvirket af f.eks. støj og forurening ved anvendelsen af fyrværkeri.

Det har derfor været en del af afvejningen, hvornår borgerne rent faktisk anvender fyrværkeri. Som led i Sikkerhedsstyrelsens myndighedsarbejde på fyrværkeriområdet foretager styrelsen løbende brugerundersøgelser, der skal være med til at kortlægge forbrugernes adfærd ved anvendelsen af fyrværkeri. Styrelsen har både i januar 2020 og 2022 fået foretaget repræsentative brugerundersøgelser, hvor det bl.a. er blevet undersøgt, på hvilke tidspunkter forbrugerne anvender fyrværkeri. Undersøgelserne viser, at der i 2022 generelt var færre som anvendte fyrværkeri, idet 44% svarede, at de aldrig anvender fyrværkeri mod 37% i 2020. Samtidig viser begge undersøgelser, at langt de fleste af respondenterne, der anvender fyrværkeri, anvender det henholdsvis den 31. december og den 1. januar. Begge år har der således kun været 7%, som har svaret, at de skyder fyrværkeri af på andre tidspunkter end den 31. december og den 1. januar. Det har i undersøgelserne været muligt at give flere svar til tidspunktet for anvendelsen af fyrværkeri, f.eks. hvis respondenterne både anvender fyrværkeri i dagene op til nytår og selve nytårsaften.

Til brug for drøftelserne er der desuden foretaget et nabotjek fsva. andre landes regler for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri. Nabotjekket viser, at Danmark er blandt de af landene, som har den længste periode, hvori forbrugere må anvende fyrværkeri. I Tyskland er det kun tilladt for forbrugere at anvende fyrværkeri den 31. december og 1. januar, i Norge, Holland og Finland er det alene tilladt fra den 31. december kl. 18.00 til den 1. januar kl. 02.00, mens der i Sverige typisk ikke er begrænsninger for anvendelse af

fyrværkeri den 31. december. Det er i Sverige dog op til den enkelte kommune at fastsætte begrænsninger for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri. Da risikoniveauet ved forbrugeres anvendelse af fyrværkeri afhænger af forskellige faktorer, f.eks. hvilke artikler, det er tilladt at anvende, opbevaringsregler m.v., er disse landes regler ikke nødvendigvis direkte sammenlignelige. Naboljekket viser dog et tydeligt billede af, at det i Danmarks nabolande typisk kun er tilladt for forbrugere at anvende fyrværkeri omkring nytårsaften.

Det er vurderingen, at en indskrænkning af anvendelsesperioden for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri kan foretages på en måde, hvor anvendelsesperioden i høj grad stemmer overens med forbrugernes adfærd, og samtidig mindsker de gener i form af støj og forurening, som mennesker, dyr og natur i dag kan opleve i dagene op til nytåret. Af hensyn til håndhævelsesmulighederne og gennemsigtigheden i reglerne vurderes det at være mest hensigtsmæssigt, hvis anvendelsesperioden fastsættes i hele dage.

Erhvervsministeriet forslår derfor, at forbrugeres anvendelse af fyrværkeri kun må finde sted den 31. december og den 1. januar. Med en anvendelsesperiode på disse to dage, sikres borgernes mulighed for fortsat at fejre nytår ved brug af fyrværkeri samtidig med, at generne ved anvendelsen indskrænkes til de to dage, hvor de fleste kan have en forventning om, at anvendelsen finder sted.

Lovforslaget medfører ikke ændringer i, hvornår fyrværkeriet må sælges til forbrugerne. Indskrænkningen af anvendelsesperioden vil derfor medføre en længere periode, hvori forbrugerne kan erhverve fyrværkeri lovligt, men ikke må anvende det. Der er dog allerede i dag en periode, hvori det er tilladt at sælge fyrværkeri til forbrugere, men hvor det ikke er lovligt at anvende det. Det vurderes, at hensynet til erhvervslivet og de sikkerhedsmæssige aspekter ved transport, opbevaring m.v. af fyrværkeri gør, at salgsperioden ikke skal indskrænkes blot fordi anvendelsesperioden bliver det.

2.1.2. Sanktioner ved overtrædelse af perioder for anvendelse og salg af fyrværkeri

2.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, at den, der overtræder § 2, stk. 1-4, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Det betyder, at det er strafbart at opbevare, overdrage, erhverve eller anvende fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, ligesom det er strafbart, hvis placering, indretning og brug af

virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler, finder sted uden tilladelse. Derudover er det også strafbart at anvende fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere uden for perioden fra den 27. december til den 1. januar, og at sælge dette fyrværkeri i detailsalg uden for perioden fra den 15.-31. december.

Det følger af forarbejderne til fyrværkerilovens straffebestemmelse, at strafudmålingsniveauet generelt tager udgangspunkt i nettoeksplosivstofmængde (NEM), jf. Folketingstidende 2005-06, A, L 12 som fremsat, side 246.

Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget fra 2005, at overtrædelse af § 7, stk. 1, nr. 2, som udgangspunkt straffes med en bødestørrelse på ikke under kr. 2.000 i tilfælde af anvendelse af fyrværkeri uden for anvendelsesperioden, jf. § 2, stk. 4. Det bemærkes dog, at er der tale om en privatpersons anvendelse af meget beskedne mængder, bør der normalt overvejes en noget lavere bødestørrelse på omkring 500-1000 kr. For så vidt angår salg udenfor den angivne salgsperiode, jf. § 2, stk. 3, forudsættes en bødestørrelse på ikke under 5000 kr. I denne situation vil der som udgangspunkt ikke være grundlag for lavere bøder, idet der vil være tale om erhvervsdrivende, som dels kan opnå økonomiske fordele ved overtrædelsen, og dels bør være opmærksom på lovgivningen omkring de produkter, den pågældende forhandler, jf. Folketingstidende 2005-06, A, L 12 som fremsat, side 247.

2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I relation til forslaget om at indskrænke perioden, hvori forbrugere må anvende fyrværkeri, vurderes det også af relevans at kigge nærmere på, hvorvidt sanktionsniveauerne for overtrædelse af de fastsatte salgs- og anvendelsesperioder er tilstrækkelige. Det er generelt afgørende, at det fastlagte sanktionsniveau har en tilstrækkelig præventiv effekt, så både forbrugere og erhvervsdrivende ikke finder et incitament til at overtræde reglerne.

Når der er fastsat en begrænset anvendelsesperiode for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri, skal den enkelte borger som udgangspunktet kunne forvente, at forbrugere også kun anvender fyrværkeri i denne periode. På den måde vil den enkelte borger også kunne indrette sig efter, hvornår anvendelse af fyrværkeri vil forekomme. Anvendelse af fyrværkeri uden for den tilladte anvendelsesperiode kan derfor også være til stor gene for de omkringliggende omgivelser. Fyrværkeriet kan bl.a. skabe uventet støj og forurening, som kan være til gene for både mennesker, dyr og natur.

Det er derfor også afgørende, at sanktionsniveauet er fastsat til en størrelse, der sikrer en generelpræventiv effekt, så der skabes et naturligt incitament til, at forbrugerne kun anvender fyrværkeri i den tilladte anvendelsesperiode. Sanktionsniveauet skal samtidig afspejle omfanget af de gener, som den ulovlige anvendelse kan medføre.

For erhvervsdrivende er det også vigtigt, at branchen generelt overholder kravet om, at detailsalg kun må finde sted i den tilladte salgsperiode. Salg uden for denne periode kan være med til at skabe urimelig konkurrence over for de erhvervsdrivende, der rent faktisk overholder reglerne, fordi der ved salget opnås en fortjeneste, som det ikke er muligt for de erhvervsdrivende, der overholder reglerne, at opnå. Det er derfor afgørende, at sanktionsniveauet har en størrelse, hvor fortjenesten ved salget som udgangspunkt ikke overstiger den sanktion, som kan pålægges for overtrædelsen.

På den baggrund er det vurderingen, at det nuværende sanktionsniveau for overtrædelse af såvel salgs- som anvendelsesperioden generelt er for lavt, særligt under hensyn til omfanget af de støjgener for mennesker og dyr, som den ulovlige anvendelse kan medføre, og den mulige fortjeneste, som den erhvervsdrivende kan opnå ved det ulovlige salg.

Erhvervsministeriet foreslår, at sanktionsniveauet for overtrædelse af henholdsvis salgs- og anvendelsesperioden skærpes. Derfor lægger lovforslaget op til, at udgangspunktet er en bøde på minimum 10.000 kr. for erhvervsdrivendes overtrædelse af salgsperioden og 2500 kr. for en forbrugers overtrædelse af anvendelsesperioden. Erhvervsministeriet forventer, at dette bødeniveau vil skabe et større incitament til at overholde reglerne, samtidig med at straffen for overtrædelsen står mål med de gener eller konkurrencefordele, som overtrædelsen måtte medføre.

2.2. Ændring af produktloven

2.2.1. Sanktionsniveau og ændring af praksis i overtrædelsessager

2.2.1.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 37 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning (produktloven) medfører, at overtrædelse af loven som udgangspunkt straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Under skærpene omstændigheder er der mulighed for idømmelse af fængselsstraf.

UDKAST

Den gældende straffebestemmelse indebærer, at der er mulighed for at sanktionere de erhvervsdrivende, der overtræder reglerne på en sådan måde, at det er tydeligt, at det ikke skal kunne betale sig at tjene penge på at sælge livsfarlige produkter på bekostning af danske forbrugeres sikkerhed og sundhed.

Produktlovens § 37, stk. 1, nr. 1-11, fastsætter, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 5, stk. 1-4 (nr. 1), undlader at opfylde sine forpligtelser efter § 7 (nr. 2), undlader at give kontrolmyndigheden oplysninger efter § 10, stk. 1, eller afgiver urigtige oplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen (nr. 3), undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 11, stk. 1 (nr. 4), undlader at indsende eller udlevere produkter efter § 12, stk. 2 (nr. 5), overtræder eller undlader at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16 a eller §§ 17 eller 19 (nr. 6), omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette (nr. 7), ikke opfylder den erhvervsdrivendes forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 1, 3 eller 4 (nr. 8), ikke har en bemyndiget repræsentant, hvor dette er krævet, eller ikke har givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler til at udføre opgaven, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5 (nr. 9), som bemyndiget repræsentant undlader at udlevere kopi af fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 5, stk. 2 (nr. 10), eller uretmæssigt anvender CE-mærke, jf. artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter (nr. 11).

Efter nr. 1 er det strafbart for den erhvervsdrivende at bringe et produkt i omsætning eller gøre det tilgængeligt på markedet, hvis produktet ikke opfylder de regler, der er fastsat i loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller ikke opfylder produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen for så vidt angår lovens anvendelsesområde. Det er ligeledes strafbart, hvis produktet, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet, indebærer en risiko, når det installeres og vedligeholdes på passende vis eller anvendes til den forudsatte anvendelse eller anvendes under forhold, der med rimelighed kan forudses. Den erhvervsdrivende ifalder dog ikke straf i den situation, hvor et produkt lever op til gældende regler, og alligevel viser sig at udgøre en risiko. Dette skyldes, at den erhvervsdrivende i den situation har gjort, hvad der står i hans magt for netop at leve op til forpligtelsen.

UDKAST

Efter nr. 2 er undladelse af at opfylde en række forskellige forpligtelser gjort strafbare. Det gælder en privatpersons forpligtelse til at vedligeholde det produkt, som vedkommende selv eller i sameje med andre privatpersoner stiller til rådighed for andre mod vederlag eller anden modydelse. Det gælder også en juridisk persons forpligtelse til at sikre, at et produkt er vedligeholdt og egnet til anvendelsen, når den juridiske person stiller produktet til rådighed mod vederlag eller vederlagsfrit. Endelig gælder det også for en udlejers forpligtelse til at sikre, at det udlejede er vedligeholdt i overensstemmelse med reglerne i loven, regler fastsat i medfør heraf eller produktforordninger, når der er tale om erhvervmæssig udlejning af et produkt.

Efter nr. 3 er det strafbart at undlade at give kontrolmyndigheden oplysninger, som skønnes nødvendige for kontrolmyndighedens virksomhed. Det er i den forbindelse oplysninger af betydning for, at myndigheden kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er en forudsætning, at oplysningerne er relevante for det, kontrollen skal belyse og være tilgængelige for virksomheden. Det er endvidere strafbart ikke at stille de ønskede oplysninger til rådighed uden unødigt forsinkelse.

Derudover er det også strafbart, hvis den pågældende afgiver urigtige oplysninger i forbindelse med den sagsbehandling, som kontrolmyndigheden foretager, herunder oplysninger givet telefonisk. Det er tilstrækkeligt, at overtrædelsen sker uagtsomt. Bestemmelsen håndhæves dog ikke, hvis der er mistanke om, at oplysningerne ikke bliver udleveret, fordi de vil vise, at den pågældende har begået en strafbar handling, jf. det almindelige princip om forbuddet imod selvinkriminering i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og retssikkerhedslovens § 10. Bestemmelsen finder endvidere ikke anvendelse i det omfang, forpligtelsen følger af markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3. For disse områder anvendes i stedet lovens § 37, stk. 1, nr. 9, hvorefter en erhvervsdrivende, som ikke opfylder sine forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, kan straffes.

Efter nr. 4 er det strafbart at undlade at give kontrolmyndigheden adgang til alle erhvervmæssige lokaliteter og transportmidler, hvor der kan findes produkter omfattet af lovens anvendelsesområde, eller private lokaliteter, hvor elevatorer og andet løfteudstyr, trykbærende udstyr, elektrisk materiel og gasmateriel er opstillet eller opbevaret. Bestemmelsen finder anvendelse uanset, at kontrolmyndigheden efterfølgende rekvirerer politiets bistand, jf. lovens § 11, stk. 5, og på den måde skaffer sig adgang. I situationer omfattet

UDKAST

af § 10 i retssikkerhedsloven, jf. det beskrevne under nr. 3, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Efter nr. 5 er det strafbart for den erhvervsdrivende, som udgør et led i omsætningen af et produkt, ikke at udlevere eller indsende det produkt til kontrol, som kontrolmyndigheden anmoder om udlevering af.

Efter nr. 6 er det strafbelagt at overtræde kontrolmyndighedens afgørelser efter loven, hvilket typisk er afgørelser om forbud, påbud eller midlertidigt forbud.

Efter nr. 7 er det strafbart at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøg på det. Lovgivningen er bygget op omkring et princip om frihed under ansvar, hvor de erhvervsdrivende har ansvaret for kun at bringe produkter i omsætning, som lever op til reglerne, og som er sikre. Dertil kommer, at det er en underliggende præmis for at bringe produkter i omsætning på det europæiske og dermed også det danske marked, at den erhvervsdrivende er villig til at samarbejde med kontrolmyndighederne og underlægge produktet den fornødne kontrol – både vedkommendes egen kontrol, men også myndighedernes kontrol. Kriminaliseringen efter nr. 7 er således prisen for, at der som udgangspunkt ikke er krav om, at produkter, der er omfattet af denne lov, skal godkendes af en tredjepart. Dermed er der en konsekvens forbundet med at modarbejde markedsovervågningen og myndighedens kontrol.

Efter nr. 8 fremgår en række forpligtelser for den erhvervsdrivende af artikel 4 i markedsovervågningsforordningen, bl.a. at den erhvervsdrivende, skal underrette markedsovervågningsmyndighederne, hvis vedkommende har grund til at tro, at et produkt udgør en risiko, og at vedkommende skal samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne. Forpligtelsen efter bestemmelsen angår specifikke produktkategorier, som er nærmere oplyst i nævnte forordning artikel 4, stk. 5, og det er fx maskiner, legetøj, fyrværkeri og gasapparater Artikel 4, stk. 2, oplister de erhvervsdrivende, der er forpligtet efter bestemmelsen. Det drejer sig om fabrikanten etableret i EU, importøren, når fabrikanten ikke er etableret i EU, den bemyndigede repræsentant på fabrikantens vegne og udbyderen af distributionstjenester, der er etableret i EU.

Efter nr. 9 er det strafbart ikke at have en bemyndiget repræsentant, hvor dette er påkrævet i henhold til markedsovervågningsforordningen, eller ikke har givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler

UDKAST

til at udføre opgaven. I markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, litra a-d er der en række forpligtelser til den erhvervsdrivende, inden for nærmere specifikke produktkategorier, som skal udføres. Det er eksempelvis at stille den tekniske dokumentation eller information til rådighed for kontrolmyndigheden, at underrette kontrolmyndigheden hvis et produkt udgør en risiko, og at samarbejde med kontrolmyndigheden med henblik på at bringe produktet i overensstemmelse med kravene efter gældende lovgivning. Efter forordningens artikel 4, stk. 2, litra a-d, er det nærmere beskrevet, hvem der anses for erhvervsdrivende. Det er jf. litra a, en fabrikant, der er etableret i Unionen, jf. litra b, en importør, når fabrikanten ikke er etableret i Unionen, jf. litra c, en bemyndiget repræsentant, som ved skriftlig fuldmagt fra fabrikanten er udpeget til at udføre de opgaver, der er fastsat i stk. 3, på fabrikantens vegne samt jf. litra d, en udbyder af distributionstjenester, der er etableret i Unionen, for så vidt angår de produkter, som denne håndterer, når ingen anden erhvervsdrivende, som nævnt i litra a-c, er etableret i Unionen. Efter forordningens artikel 5, er der krav til den bemyndigede repræsentant som nævnt i artikel 4, stk. 2, litra c, herunder at denne skal udføre de opgaver, der er fastsat i fuldmagten og at kopi af fuldmagten skal kunne sendes til kontrolmyndigheden. Forordningens nævnte bestemmelser skal således sikre, at der er en repræsentant i EU, når et produkt bringes i omsætning. Hvis den erhvervsdrivende således ikke selv er hverken fabrikant i EU, importør i EU eller et mellemed i form af en udbyder af distributionstjenester i EU, skal man have en bemyndiget repræsentant til at varetage forpligtelserne som nævnt i forordningens artikel 4, stk. 3. Det er centralt, at kontrolmyndigheden har et kontaktpunkt placeret inden for EU, og derfor er det med bestemmelsens i produktlovens § 37, stk. 1, nr. 9, gjort strafbart ikke at opfylde denne forpligtelse.

Efter nr. 10, er det strafbart som bemyndiget repræsentant at undlade at udlevere kopi af fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 5, stk. 2. I forbindelse med myndighedens kontrol, i medfør af markedsovervågningsforordningen, af varer, der bringes i omsætning, er det væsentligt at få fastlagt præcis hvilke beføjelser den bemyndigede repræsentant i EU har fået tillagt fra fabrikanten, da dette har betydning for kontrolmyndighedens sagsbehandling. Det er derfor væsentligt, at fuldmagten ikke kan holdes skjult, hvilket er baggrunden for kriminaliseringen efter bestemmelsen i nr. 10,

Efter nr. 11, følger det af artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, at CE-

UDKAST

mærkningen, som gengivet i forordningens bilag II, kun må anbringes på produkter, for hvilke der er fastsat specifikke bestemmelser om mærkning i Fællesskabets harmoniseringslovgivning, og at mærkningen ikke må anbringes på noget andet produkt. Bestemmelsen i nr. 11 finder herefter anvendelse, hvor en erhvervsdrivende har CE-mærket sine produkter, selvom disse falder uden for det harmoniserede område i direktiver eller forordninger. Bestemmelsen finder tillige anvendelse i de situationer, hvor hensigten med mærket f.eks. er økonomisk vinding, men hvor den, der har påsat mærket, har fulgt påbuddet om at fjerne mærket. I sådanne situationer straffes mærkningen efter denne bestemmelse, uanset at påbuddet er efterkommet.

Produktlovens § 37, stk. 2, fastsætter, at når en overtrædelse, som er nævnt i § 37, stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpene omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det følger herefter af bestemmelsens nr. 1-5, hvad der anses som værende skærpene omstændigheder.

Efter nr. 1 er det en skærpene omstændighed, når overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed eller sundhed. Der skal være tale om konkret fare for brugerens sikkerhed eller sundhed.

Det er en skærpene omstændighed efter nr. 2, når overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.

Efter nr. 3 er det en skærpene omstændighed, når der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse. Gentagelsestilfælde omhandler tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse. Den erhvervsdrivendes overtrædelser behøver ikke være identiske, når de dog er ensartede. Hvis kontrolmyndigheden eksempelvis har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende salg af ikke-overensstemmende elektronikprodukter, er dette at betragte som en gentagelse, uanset at der ikke er tale om at gentage præcist samme forhold. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system for at statuere gentagelse. Der er udelukkende tale om, at kontrolmyndigheden gentagne gange har sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter viser sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne. I gentagelsestilfælde er udgangspunktet, at bøden fordobles ved første gentagelse og tredobles ved anden gentagelse.

UDKAST

Nr. 4 fastsætter, at det er en skærpende omstændighed, når overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne med økonomisk vinding for øje. Bestemmelsen har nær sammenhæng med, at det ikke skal kunne betale sig at bryde reglerne. Det er derfor en skærpende omstændighed, når den erhvervsdrivende systematisk overtræder reglerne for at opnå økonomisk vinding. Bestemmelsen finder f.eks. anvendelse i den type af sager, hvor kontrolmyndigheden har mistanke om, at den erhvervsdrivendes forretningsmodel er bygget op omkring at købe billige produkter i Østasien, sælge dem med stor fortjeneste til danske brugere og, når produktet er udtaget til kontrol, indvillige i samarbejde med myndigheden og herefter straks tilbagekalde produktet fra markedet for derefter at starte forfra med et nyt produkt.

Efter nr. 5, er det en skærpende omstændighed, når den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol. Det er et underliggende og centralt princip på produktområdet, at den erhvervsdrivende skal handle ansvarligt og samarbejde med kontrolmyndighederne. Det anses derfor som en skærpende omstændighed, når den erhvervsdrivende ved sin adfærd bryder med dette princip.

I de situationer hvor der foreligger skærpende omstændigheder, kan domstolene således udmåle fængselsstraf op til 2 år. Fængselsstraf forudsætter, at overtrædelsen eller undladelsen er begået med forsæt eller grov uagtsomhed, og skal derfor kunne henføres til en eller flere personers groft uagtsomme eller forsætlige handlinger, før fængselsstraf kommer på tale. Der er hidtil ikke eksempler på sager, hvor muligheden for idømmelse af fængselsstraf er benyttet af domstolene.

Der er efter bestemmelsen i produktlovens § 37, stk. 3, indført et udgangspunkt om absolut kumulation. Det følger af bestemmelsen, at har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen ved en eller flere handlinger overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Bestemmelsen indebærer, at der ved samtidig pådømmelse af flere overtrædelser og undladelser som udgangspunkt sker sammenlægning af den fulde

UDKAST

straf for de enkelte lovovertrædelser. Dette gælder også i tilfælde, hvor en eller flere overtrædelser af dette regelsæt er til pådømmelse samtidig med overtrædelse af anden lovgivning. Det er alene bøder efter produktlovgivningen inden for lovens anvendelsesområde, der er omfattet af princippet om absolut kumulation og ikke bøder efter anden lovgivning.

Bestemmelsen er dermed en fravigelse af straffelovens § 88 og strafferettens almindelige princip om modereret kumulation. Ved modereret kumulation forstås, at de enkelte overtrædelser indgår med nedsat vægt, når en samlet straf fastsættes for overtrædelser, der pådømmes samtidig. Princippet om absolut kumulation sikrer, at den erhvervsdrivende, der foretager flere overtrædelser eller undladelser af produktlovgivningen, som pådømmes samtidig, ikke slipper billigere end den, der får forskellige overtrædelser eller undladelser pådømt hver for sig, hvilket navnlig er relevant, hvor de enkelte sager har værning i forskellige politikredse med forskellig sagsbehandlingstid.

I forlængelse heraf, følger det af produktlovens § 37, stk. 4, at har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører en af overtrædelserne idømmelse af fængselsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af fængselsstraffen. Det samme gælder, hvis nogen ved en eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre love og overtrædelsen af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører fængselsstraf.

Efter bestemmelsen er der herefter mulighed for at straffe den juridiske person med bøde, samtidig med, at en fysisk person, typisk en ledende medarbejder, ifalder fængselsstraf på grund af en forsætlig eller groft uagtsom handling eller undladelse begået af pågældende. Samtidig medfører bestemmelsen, at der idømmes en bøde ved siden af fængselsstraffen, hvis der i øvrigt idømmes fængselsstraf for overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller overtrædelse af anden lovgivning.

Da en regel om absolut kumulation ikke i alle tilfælde fører til et rimeligt resultat, er der efter produktlovens § 37, stk. 5, mulighed for at fravige princippet om absolut kumulation, når særlige grunde taler for det. Det er eksempelvis tilfældet, hvis en sammenlægning af de forskyldte bøder fører til en uforholdsmæssig høj samlet bøde, herunder henset til forseelsernes karakter.

UDKAST

Det følger af produktlovens § 37, stk. 6, at i regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der straffes med bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

Bestemmelsen medfører, at der er mulighed for at fastsætte straffebestemmelser i bekendtgørelserne, således, at der på samme måde som loven, er mulighed for at straffe med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel op til 2 år.

Bestemmelsen medfører, at fastsættelsen af de mere specifikke krav, herunder eksempelvis til produkternes dokumentation, mærkning og sikkerhed, og de erhvervsdrivendes forpligtelser, straffes på samme måde som de krav, der fremgår af loven. De skærpende omstændigheder, som nævnes i bestemmelsen, er identiske med de oplyste i lovens § 37, stk. 2, og det kræves tilsvarende, at overtrædelsen eller undladelsen er begået ved grov uagtsomhed eller forsæt.

Straffastsættelsen i bekendtgørelserne, som er udstedt i medfør af produktloven og indeholder de specifikke krav til de forskellige typer af produkter, følger samme praksis som efter loven. Det er således de samme vurderinger og betragtninger, der er afgørende for straffastsættelsen ved overtrædelse af krav i bekendtgørelserne. På samme måde som med loven, er der endnu ikke eksempler på, at der er idømt fængselsstraf for overtrædelse af krav fastsat i medfør af en bekendtgørelse.

Bestemmelsen medfører endvidere, at der er mulighed for fastsættelse af forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af loven. For produkter omfattet af loven er udgangspunktet en forældelsesfrist på 2 år. For nogle produkttyper er det hensigtsmæssigt med muligheden for en højere forældelsesfrist, herunder hvis materiellet eller produktet bygges ind i en installation og fejl i sådanne installationer ofte først viser sig over tid.

Det er endvidere fastsat i produktlovens § 37, stk. 7, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5. De forordninger, der kræver gennemførelsesforanstaltninger, stiller ofte krav om, at medlemslandene indfører passende sanktioner for overtrædelse af forordningerne. Bestemmelsen

UDKAST

medfører, at straffniveauet er det samme på hele lovens anvendelsesområde, uanset hvordan reglerne er fastsat eller hvilken type retsakt, de udspringer fra.

Bestemmelsen i produktlovens § 37, stk. 8, fastsætter, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Bestemmelsen medfører, at det er muligt for juridiske personer at ifalde et strafansvar, hvilket er essentielt for virkningen af reglerne på området. Ligesom fysiske personer, kan juridiske personer straffes med bøde ved udvist simpel uagtsomhed. For at der kan idømmes fængselsstraf kræves det, at den juridiske person, i praksis typisk en ledende medarbejder eller direktøren, har handlet groft uagtsomt eller forsætligt. Bestemmelsen følger anklagemyndighedens almindelige praksis for strafforfølgning af juridiske personer, hvorefter udgangspunktet er, at hvis en overtrædelse eller undladelse kan tilregnes den juridiske person, vælges denne som strafssubjekt.

Strafniveau

For så vidt angår udmålingen af bødestrafen, følger det af forarbejderne til loven, at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 50.000 kr., jf. bemærkningerne om lov om produkter og markedsovervågning, Folketingstidende 2020-2021, A, L 179 som fremsat, side 97. Det fremgår videre af de nævnte bemærkninger, at bødens størrelse skal afspejle, at produkterne bliver solgt til bl.a. forbrugere. Overtrædelse af lovens bestemmelser medfører, at der er risiko for brugernes sikkerhed, eller at brugerne ikke får det produkt, de har betalt for. Ligeledes vil en overtrædelse af lovens bestemmelser oftest betyde en besparelse for den erhvervsdrivende, der vil medføre, at disse virksomheder opnår en konkurrencefordel frem for de virksomheder, som følger lovens bestemmelser. Overtrædelse af en del af lovens bestemmelser vil desuden betyde, at den erhvervsdrivende ikke samarbejder med markedsovervågningsmyndighederne, og at der dermed ikke kan føres en effektiv kontrol. Bøden fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af lovgivningens krav til eksempelvis sikkerhed.

Sanktionsniveauet har således til formål at fjerne ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af forbrugernes sikkerhed, sundhed og beskyttelse i øvrigt. Samtidig skal de erhvervsdrivende, der overholder reglerne ikke stilles økonomisk og konkurrencemæssigt dårligere, end de erhvervsdrivende, der ikke lever op til kravene, ligesom der i det gældende bødeniveau tillige er et hensyn til forbrugerne,

UDKAST

der køber produkter. Forbrugeren skal kunne stole på produktets mærkning, og at de som købere potentielt kan komme i fare ved køb af et produkt, der ikke lever op til kravene, hvilket er alvorligt og derfor også afspejles i størrelsen på minimumsbøden.

Når Sikkerhedsstyrelsen kontrollerer et produkt, kan der konstateres fejl af både formel og af materiel karakter. Formelle mangler gør ikke nødvendigvis produktet farligt i sig selv, hvorimod materielle mangler som oftest indebærer en risiko ved produktet for forbrugeren. Fejl og mangler af formel karakter er eksempelvis manglende angivelse af fabrikantens postadresse på produktet eller manglende brugsanvisning på dansk. Fejl og mangler af materiel karakter er eksempelvis et produkt, hvis udformning giver forbrugeren risiko for stød ved en normal anvendelse af produktet eller risiko for, at der kan opstå brand i produktet ved anvendelse. I forhold til det gældende sanktionsniveau er der ikke forskel på, hvorvidt der er konstateret fejl af formel eller af materiel karakter, jf. ovenfor nævnte bemærkninger til loven, der ikke skelner mellem type af fejl.

Det er på den baggrund, at Sikkerhedsstyrelsen i indstillingen til bødeudmålingen i de konkrete sager i dag tager udgangspunkt i en bøde på 50.000 kr.

I relation til udmålingen har Sikkerhedsstyrelsen anlagt den praksis, at de konstaterede formelle fejl som udgangspunkt udmåles samlet til 50.000 kr., og tilsvarende med de konstaterede materielle fejl. Konstateres der således to fejl af formel karakter, vil Sikkerhedsstyrelsen som udgangspunkt indstille til en bøde på 50.000 kr., mens der som udgangspunkt indstilles til en bøde på 100.000 kr., ved konstatering af to fejl af både formel og materiel karakter. Er der adskillige fejl og mangler ved et produkt af samme type, eller foreligger der i øvrigt skærpene omstændigheder, eksempelvis om den materielle fejl eller mangel af farlig eller grov karakter, indstilles til en højere bøde, såfremt det efter en konkret vurdering findes proportionalt med overtrædelsen. Denne praksis er med henblik på at undgå bødeindstillinger, der er uforholdsmæssigt høje, herunder henset til forseelsernes karakter, jf. bemærkningerne til lovens § 37, stk. 5.

På eksempler fra praksis kan nævnes en konkret sag hvor Sikkerhedsstyrelsen havde indstillet til en bøde på 100.000 kr. for flere formelle og materielle mangler ved et farligt produkt. Retten i Helsingør nedsatte bøden, efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, til 50.000 kr. ved dom af 24. maj 2023. I en anden konkret sag nedsatte Retten i Odense, ved dom afsagt

19. april 2023, bøden til 25.000 kr., ved et produkt med formelle mangler, hvor Sikkerhedsstyrelsen havde indstillet til minimumsbøde på 50.000 kr.

Domstolenes praksis illustrerer, i tråd med bemærkningerne til lov om produkter og markedsovervågning, Folketingstidende 2020-2021, A, L 179 som fremsat, side 97, at strafudmålingen beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde på baggrund af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Det angivne strafniveau kan derfor fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder. Det forudsættes, at bødestørrelserne i øvrigt skal følge den almindelige prisudvikling i samfundet.

Bødens størrelse påvirkes i udgangspunktet af fire forskellige parametre: Tilregnelser, konsekvens, sandsynlighed og omsætning. Hertil kommer, om der er tale om gentagelsestilfælde, eller om overtrædelsen er begået under skærpene omstændigheder.

Ved tilregnelser forstås vurderingen af, om et forhold er begået forsætligt, groft eller simpelt uagtsomt. Det almindelige udgangspunkt på særlovsområdet, simpel uagtsomhed, finder anvendelse ved overtrædelse af produktloven. Det er derfor tilstrækkeligt, at den erhvervsdrivende har udvist simpel uagtsomhed, i forbindelse med overtrædelse af loven. Graden af uagtsomhed kan indgå i som et element i den samlede vurdering af bødeindstillingen i en overtrædelsessag. Som nævnt ovenfor kræves grov uagtsomhed eller forsæt ved idømmelse af fængselsstraf.

Ved konsekvens (skadevirkning) forstås den mulige konsekvens af den strafbare handling eller undladelse. Det er således ikke en betingelse, at den strafbare handling eller undladelse har forårsaget en reel skade eller et tab. Konsekvensen relaterer sig typisk til den fare, produktet udgør som følge af den strafbare handling eller undladelse. Det vil sige fare for personskade, personers død, materiel skade eller økonomisk tab. Der kan tillige være tale om situationer, hvor den strafbare handling eller undladelse kan vække forestilling hos brugeren, om at det købte produkt har nogle egenskaber, som ikke er tilfældet. Et eksempel herpå kan være, hvor et produkt er påført CE-mærkning, men reelt ikke lever op til reglerne for at måtte bære CE-mærket. Konsekvensen kan desuden være bundet op på hensynet til, at kontrolmyndighederne kan føre en effektiv kontrol, ligesom der ligger et væsentligt hensyn til, at virksomhederne kan konkurrere på fair og lige vilkår.

UDKAST

Ved sandsynlighed forstås, hvor stor sandsynligheden er for, at konsekvensen udløses. Det vil lidt forenklet sige, hvor stort et skadespotentiale der er tale om. I denne vurdering indgår særligt, hvor stort kundegrundlag den pågældende erhvervsdrivende har, herunder geografisk udbredelse, og hvilke salgskanaler der anvendes. Er der f.eks. tale om salg i en lukket facebook-gruppe med få medlemmer eller via en webshop med national, europæisk eller globalt salg, er det en fysisk butik i en lille by i provinsen eller en stor landsdækkende eller verdensomspændende kæde af butikker. Antallet af produkter, der er udbudt til salg, er også et moment, der tillægges vægt, da det har stor betydning for, hvor mange brugere, der potentielt kunne komme til skade eller blive ført bag lyset i forhold til produktets forventede egenskaber ved den strafbare handling eller undladelse.

Når staffen udmåles, indgår omsætning også som et parameter. Der er tale om den erhvervsdrivendes samlede omsætning. Omsætningen indikerer dels hvor stort et kundegrundlag, der er for virksomheden, og dels hvor høj grad af professionalisme, den erhvervsdrivende har. En virksomhed med stor omsætning vil som udgangspunkt indstilles til en højere bøde end en virksomhed med en lille omsætning. Det indgår således i vurderingen, hvorvidt der er tale om en hobbyvirksomhed, der har fremstillet og solgt tre hjemmelavede pallemøbler i en lukket Facebookgruppe, frem for en stor landsdækkende virksomhed, der har solgt 30.000 pallemøbler. Sidstnævnte har et større kundegrundlag, højere grad af professionalisme, ligesom antallet af solgte produkter indebærer, at der er mange flere brugere, der potentielt kan lide skade ved produktet, hvilket har betydning for bødeudmålingen.

For så vidt angår gentagelsestilfælde er det situationer, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse. Den erhvervsdrivendes overtrædelser behøver ikke være identiske, når de dog er ensartede. Hvis kontrolmyndigheden eksempelvis har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende salg af ikke-overensstemmende elektronikprodukter, er dette at betragte som en gentagelse, uanset at der ikke er tale om at gentage præcist samme forhold. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system for at statuere gentagelse. Der er udelukkende tale om, at kontrolmyndigheden gentagne gange har sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter viser sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne.

Modsat kan der i nogle sager være formildende omstændigheder, der kan have indflydelse på udmålingen af straffen. Det kan eksempelvis være

virksomhedens grad af professionalisme. Hvis der eksempelvis er tale om en hobbyvirksomhed, hvor ejeren ikke lever af dette erhverv, men udelukkende

driver det som hobby. I den henseende har det også betydning, hvor mange produkter pågældende har solgt samt hvor stor fortjenesten er. I særlige tilfælde kan det også anses som formildende omstændighed, at der er tale om førstegangstilfælde i den forstand, at kontrolmyndigheden ikke tidligere har udstedt påbud eller forbud til den erhvervsdrivende.

Tvangsbøder

I nogle tilfælde, er der behov for, at det forhold, der fører til straffesagen, bringes til ophør. Der er derfor mulighed for, at der ved dom fastsættes tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3, der hjemler fortløbende bøder som tvangsmiddel til at opfylde en forpligtelse over for det offentlige. Formålet med tvangsbøder er således lovliggørelse og ikke straf. Dette er særligt relevant i tilfælde, hvor et meddelt påbud eller forbud ikke er blevet efterkommet af den erhvervsdrivende, og produktet er til fare for forbrugers sikkerhed og sundhed. Tvangsbøder bortfalder ved opfyldelsen af forpligtelsen. Såfremt idømte tvangsbøder ikke fører til ophør af forholdet, kan sagen indbringes for retten på ny med påstand om forhøjelse af de idømte tvangsbøder. Sikkerhedsstyrelsen indstiller til tvangsbøder i anmeldelserne til politiet, i de tilfælde hvor det på anmeldelsestidspunktet er relevant.

Anmeldelsespraksis

Størstedelen af de rejste sager sker på baggrund af kontrolmyndighedens anmeldelse til politiet med ledsagelse af en indstilling til bødens størrelse. Rejses sagen på anden vis, indstiller kontrolmyndigheden til udmåling, efter anmodning herom. Det er udgangspunktet for Sikkerhedsstyrelsens praksis i overtrædelsessager, at der sker anmeldelse til politiet af alle de erhvervsdrivende, der ikke lever op til sine forpligtelser, og som har bragt et produkt i omsætning eller gjort det tilgængelig på markedet, der ikke lever op til kravene. Udgangspunktet om politianmeldelse gør sig gældende uanset type, omfang og graden af risiko af de konstaterede fejl og mangler. Et produkt med en formel fejl sidestilles således, rent anmeldelsesmæssigt, med et produkt med en materiel fejl. Tilsvarende skelnes der heller ikke mellem de erhvervsdrivende, der frivilligt foretager foranstaltninger til at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne, og de erhvervsdrivende, der ikke efterkommer et eventuelt påbud eller forbud udstedt af kontrolmyndigheden.

UDKAST

Det klare udgangspunkt om politianmeldelse fraviges i særlige tilfælde. En henlæggelse af sagen forudsætter, at der foreligger særlige omstændigheder, der helt konkret begrundes, at sagen sluttet uden politianmeldelse. Eksempler på sådanne særlige omstændigheder er fejl i sagsbehandlingen eller tilsidesættelse af forvaltningsretlige regler og grundsætninger.

I forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens sagsbehandling af overtrædelsessager, er der med hjemmel i produktlovens nugældende § 14, mulighed for at kontrolmyndigheden kan udstede påbud til enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været led i omsætningen af et produkt, i de tilfælde hvor det er konstateret, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller den erhvervsdrivende ikke har levet op til sine forpligtelser efter loven. Påbuddet kan indeholde syv nærmere oplyste muligheder, herunder eksempelvis påbud om at afhjælpe forhold, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller at advare brugerne om de risici, der er ved produktet.

Bestemmelsen finder således anvendelse i de tilfælde, hvor det er konstateret, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller hvor en erhvervsdrivende ikke lever op til sine forpligtelser, og hvor den erhvervsdrivendes eventuelle tiltag ikke er tilstrækkelige.

Det er i produktlovens § 37, stk. 1, nr. 6, gjort strafbelagt med bøde ikke at efterkomme et påbud meddelt i medfør af lovens § 14.

Det følger af produktlovens § 21, at kontrolmyndigheden kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1, og 2, og §§ 16 a, 17 og 19, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.

Efter bestemmelsen kan kontrolmyndigheden kræve at få oplysninger om, hvordan den eller de foranstaltninger, den erhvervsdrivende er blevet påbudt, forløber, eller om et forbud bliver fulgt, uden nødvendigvis at foretage en opfølgende fysisk kontrol. Det er eksempelvis oplysninger om, hvor mange enheder af produktet den erhvervsdrivende har fået retur i forbindelse med en tilbagekaldelse af et produkt, eller hvordan en destruktion er udført. Det beror på myndighedens konkrete vurdering, om der er behov for at kræve sådanne oplysninger. Hvis der er tale om et påbud, stilles kravet om oplysningerne sædvanligvis som et led i påbuddet, mens der bliver anmodet særskilt herom, hvis der er tale om en foranstaltning, som producenten har truffet på egen foranledning.

Oplysningerne er væsentlige for kontrolmyndighedens vurdering af, om effekten af den foranstaltning, der er truffet, har været tilstrækkelig. Det vil sige, om der er advaret i behørigt omfang, om de farlige produkter enten er blevet ændret, fjernet fra markedet, kaldt tilbage fra brugerne eller er blevet destrueret, hvis det har været nødvendigt. I det omfang det i forbindelse med myndighedernes opfølgning viser sig, at foranstaltningerne ikke har været tilstrækkelige, kan der således iværksættes yderligere tiltag med henblik på at sikre, at brugerne ikke udsættes for farlige produkter, eller at der sælges produkter, der ikke lever op til reglerne.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering. Er der konkret mistanke om, at det vil fremgå af oplysningerne, at den pågældende har begået en strafbar handling, kan det ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde overlades sagen til politiets efterforskning. Undladelse af at oplyse myndigheden om de trufne foranstaltninger og effekten her, er med den gældende § 37 i loven, ikke strafbelagt.

2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det skal som forbruger være sikkert at foretage køb af produkter, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet, og det skal som forbruger være trygt at handle på nettet. Produkter, der ikke lever op til reglerne i produktloven eller regler fastsat i medfør heraf skal sanktioneres, og strafudmålingen skal have en sådan størrelse, at det er egnet til effektivt at få de erhvervsdrivende til at efterleve reglerne.

Formålet med det gældende sanktionsniveau og den gældende anmeldelsespraksis, som blev indført ved lovens ikrafttræden i juli 2020, var med henblik på at skærpe straffen betydeligt i forhold til det tidligere gældende niveau. Skærpelsen var overvejende af hensyn til de danske forbrugere og deres sikkerhed og sundhed, hvilket er et meget væsentligt hensyn. Heroverfor står hensynet til de erhvervsdrivende, hvor særligt de mindre virksomheder er blevet hårdt ramt af den nuværende anmeldelsespraksis, og det nugældende sanktionsniveau.

Erhvervsministeriet har på baggrund af erfaringerne, der er gjort siden produktloven trådte i kraft den 1. juli 2020, samt på baggrund af evalueringen af den gældende retstilstand med den betydeligt indførte skærpelse, overvejet, om det gældende sanktionsniveau, og den gældende anmeldelsespraksis, er den hensigtsmæssige model i forhold til at tilgodese de modsatrettede hensyn, der gør sig gældende på produktområdet.

UDKAST

Som den gældende bestemmelse i produktlovens § 37 er udformet, finder Erhvervsministeriet ikke, at der i særlig høj grad er mulighed for at fravige udgangspunktet om en minimumsbøde på 50.000 kr., og det er begrænset, hvor meget der kan differentieres fra dette bødeniveau, som forudsat i forarbejderne til loven. På baggrund af den nuværende praksis, følger Sikkerhedsstyrelsen i overvejende grad udgangspunktet på 50.000 kr., når sagerne anmeldes til politiet med bødeindstilling. Der er dog også eksempler på, at udgangspunktet er fraveget, både i opadgående såvel som i nedadgående retning.

Erhvervsministeriet finder, at eksempler fra domstolenes praksis, hvor bøder er nedsat væsentligt, indikerer, at det i forarbejderne forudsatte sanktionsniveau er for højt og ikke i tilstrækkelig grad afspejler virkelighedens praksis. Domstolenes foreløbige praksis ligger således ikke i tråd med det i forarbejderne forudsatte bødeniveau, hvilket blandt andet har den konsekvens, at de erhvervsdrivende, der vedtager et af politiet udstedt bødeforlæg, potentielt ender med en højere bødeudmåling, end de erhvervsdrivende, der får sagen prøvet for domstolene. Efter Erhvervsministeriets opfattelse, fører dette ikke blot til en u hensigtsmæssig forskelsbehandling i udmålingen for sammenlignelige tilfælde, men Erhvervsministeriet finder det ligeledes problematisk, at de erhvervsdrivende, der ressourcemæssigt og økonomisk koster samfundet processen igennem retssystemet, får en mildere sanktion end de erhvervsdrivende, der vedtager et af politiet udstedt bødeforlæg. Erhvervsministeriet har derfor overvejet, om den nuværende retstilstand med fordel kan erstattes af en ny og mere lempelig ordning, uden at det er på bekostning af forbrugeres sikkerhed, sundhed og tryghed.

Erhvervsministeriet har endvidere overvejet problemstillingen omkring, at der ved den nugældende praksis, ikke skelnes mellem typerne af fejl. Der skal som udgangspunkt udmåles samme bøde, uanset om produktet har fejl og mangler af formel eller materiel karakter. Den erhvervsdrivende, der eksempelvis har bragt et produkt på markedet uden angivelse af fabrikantens fulde postadresse, eller ikke har angivet produktets materiale på dansk, bliver som udgangspunkt indstillet til samme bøde, som den erhvervsdrivende, der eksempelvis har bragt et produkt på markedet, hvor der er høj risiko for elektrisk stød ved forbrugers anvendelse. Er det et materielt meget farligt produkt, kan udgangspunktet om 50.000 kr. øges, men det er modsat ikke en formildende omstændighed, at der alene er tale om en formel fejl, der ikke har en direkte risiko for forbrugeren, og udgangspunktet kan som udgangspunkt ikke fraviges nedadgående alene af den årsag.

UDKAST

Dette er efter Erhvervsministeriets opfattelse en uhensigtsmæssig og urimelig retsstilling for de erhvervsdrivende. Samtidig tilsiger hensynet til forbrugers retsfølelse, at en erhvervsdrivende, der bringer et materielt farligt produkt på markedet, bør sanktioneres betydelig hårdere, end den erhvervsdrivende, der bringer et produkt på markedet, med en mindre formel fejl.

I den nugældende anmeldelsespraksis, samt i det nugældende sanktionsniveau, skelnes der som udgangspunkt ikke mellem de erhvervsdrivende, der udviser samarbejdsvillighed, og dem, der ikke gør. Som reglerne er udformet i dag, skelnes der således ikke mellem den erhvervsdrivende, der frivilligt bringer produktet i overensstemmelse med reglerne, og de erhvervsdrivende, der eksempelvis ikke reagerer på Sikkerhedsstyrelsens henvendelser, eller ikke efterkommer en afgørelse om påbud eller forbud.

Det har som konsekvens, at den erhvervsdrivende, der eksempelvis frivilligt stopper salget af et produkt, der fejler, eller bringer produktet i overensstemmelse med kravene fastsat i loven, anmeldes på samme måde, som den erhvervsdrivende, der enten ikke reagerer på Sikkerhedsstyrelsens henvendelser, og som heller ikke efterkommer en meddelt afgørelse, hvilket kræver langt flere ressourcer for at sikre produktsikkerheden. Erhvervsministeriet finder det uhensigtsmæssigt, at den nugældende retstilstand ikke i højere grad giver mulighed for at imødekomme de samarbejdsvillige parter. Tilsvarende anses det heller ikke for en formildende omstændighed, der kan begrunde en nedsættelse af bøden, at den erhvervsdrivende har udvist samarbejdsvillighed.

Som den gældende praksis er i dag, har det således ikke indvirkning på hverken anmeldelse eller strafudmåling, at den erhvervsdrivende udviser samarbejdsvillighed. Denne retsstilling medfører, at der potentielt ikke er incitament hos den erhvervsdrivende for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse med reglerne, for uanset hvilke foranstaltninger den erhvervsdrivende foretager sig, bliver pågældende anmeldt til politiet og indstillet til den i forarbejderne forudsatte, skærpede bøde. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt med denne retsstilling, hvor samarbejdsvillighed hos den erhvervsdrivende som udgangspunkt ikke er et moment i vurderingen af, hvorvidt der skal foretages politianmeldelse, ligesom det ikke er et moment, der kan have betydning i relation til størrelsen på den udmålte sanktion.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 37, stk. 2, nr. 3, er det en skærpende omstændighed, når der er tale om gentagelsestilfælde, hvor

UDKAST

virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse. Som anført ovenfor under pkt. 2.2.1.1. er gentagelsestilfælde efter forarbejderne tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse. Som led i Erhvervsministeriets overvejelser i relation til lempelse af retsstillingen, er det overvejet, om det er proportionalt med en 5-årig gentagelsesperiode, eller om den bør nedsættes. En nedsættelse af perioden, hvor der statueres gentagelse, vil tilgodese de erhvervsdrivende i lempelig retning, uden at det har betydning for forbrugernes sikkerhed ved køb af produkter.

Hovedformålet med Sikkerhedsstyrelsens kontrol med de erhvervsdrivende inden for lovens anvendelsesområde, er navnlig at sikre forbrugerens sikkerhed, sundhed og tryghed, ved køb og anvendelse af produkter. Som led i Sikkerhedsstyrelsens kontrol, er det således formålet både at kontrollere og vejlede de erhvervsdrivende med henblik på at sikre produktsikkerheden. Erhvervsministeriet finder det vigtigt, at såvel anmeldelsespraksis som udmåling af sanktion, er proportionel, fleksibel og elastisk på baggrund af sagens konkrete omstændigheder, og at der i den praksis tages højde for de erhvervsdrivendes frivillige foranstaltninger, når disse bidrager til, at hovedformålet sikres.

Med hensyn til sanktionsniveauet, er det Erhvervsministeriets vurdering, at det i forarbejderne forudsatte udgangspunkt om minimumsbøde på ca. 50.000 kr. skal fastholdes, hvilket har sammenhæng med den nedenfor foreslåede ordning. Det er dog vurderingen, at kontrolmyndighedens bødeindstillinger fremadrettet i højere grad skal kunne fraviges i såvel opad- som nedadgående retning. Det er vurderingen, at der fortsat skal sendes et klart og stærkt signal til de erhvervsdrivende om, at produktsikkerhed for forbrugerne er yderst vigtigt, ligesom det er helt centralt at bidrage til forbrugerens sikre anvendelse af produkter, hvilket det nuværende udgangspunkt om minimumsbøde på 50.000 kr. sender et klart signal om. Omvendt er det vurderingen, at der kan være konkrete omstændigheder, der tilsiger en bøde under dette niveau, herunder eksempelvis karakteren af den pågældende overtrædelse, eller størrelsen på virksomheden.

Ved kontrolmyndighedens indstilling til bøde, kan der derfor med fordel inddrages flere momenter i vurderingen af, hvilken udmåling, der konkret skal indstilles til ud fra sagens konkrete og individuelle omstændigheder. Det bemærkes dog, at det ikke er Erhvervsministeriets opfattelse, at der skal være en pligt for kontrolmyndigheden til at inddrage samtlige momenter, men at det i stedet er momenter, som kontrolmyndigheden med fordel kan

inddrage i den samlede vurdering, afhængigt af sagens nærmere omstændigheder.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for en justering i den nuværende anmeldelsespraksis. Som reglerne er i dag, anmeldes alle erhvervsdrivende som udgangspunkt til politiet, hvis der er tale om en overtrædelse. Erhvervsministeriet har overvejet, om det er nødvendigt og hensigtsmæssigt at samtlige sager skal anmeldes, eller om der skal være mulighed for at undlade dette. Eksempelvis i sager, der har bagatelagtig karakter, eller hvor politianmeldelse, ud fra sagens konkrete og individuelle omstændigheder, ikke nødvendigvis er formålstjenlig, eksempelvis fordi den erhvervsdrivende har bragt produktet i overensstemmelse med reglerne, og der ikke har været risiko for forbrugernes sikkerhed eller sundhed forbundet med den konstaterede fejl eller mangel.

Det er endelig Erhvervsministeriets vurdering, at det er problematisk, at produktlovens § 21, ikke er strafbelagt. Med den nuværende retsstilling, hvor bestemmelsen ikke er sanktioneret, har det ikke nogen konsekvens for den erhvervsdrivende ikke at oplyse kontrolmyndigheden om de trufne foranstaltninger i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1, og 2, og §§ 16 a, 17 og 19, og effekten heraf. Når kontrolmyndigheden ikke kan sanktionere den erhvervsdrivende, for at undlade at oplyse det krævede, udhuler det bestemmelsens virke og formål, idet der herved ikke er incitament hos den erhvervsdrivende til at oplyse det ønskede til kontrolmyndigheden.

På baggrund af ovenstående overvejelser, er det således Erhvervsministeriets vurdering, at der er grundlag for en justering af den gældende anmeldelses- og udmålingspraksis, med henblik på i højere grad at imødekomme de modsatrettede hensyn, der gør sig gældende på området, uden at gå på kompromis med sikkerheden og trygheden i samfundet. Erhvervsministeriet foreslår derfor indførelse af en ny ordning, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.2.1.3.

De foreslåede ændringer har et omfang, der gør, at der lægges op til en nyaffattelse af produktlovens § 37. I forlængelse af og i sammenhæng hermed, lægges der endvidere op til en tilføjelse af et stk. 2, til den gældende produktlovs § 14. Som konsekvens af forslaget om tilføjelse af et stk. 2 til § 14, lægges der yderligere op til en tilføjelse til lovens § 21, således at der efter § 14, tilføjes stk. 1.

2.2.1.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

På baggrund af ovenstående foreslås for det første, at den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, om at den der overtræder § 5, stk. 1-4 straffes med bøde, ophæves. I stedet erstattes bestemmelsen af en ny advarselsordning i § 37, stk. 2.

Det foreslås således i § 37, stk. 2, at kontrolmyndigheden, såfremt der ikke findes grundlag for at idømme den erhvervsdrivende en bøde for overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, kan tildele den erhvervsdrivende en advarsel om, at hvis den pågældende på ny overtræder denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, vil der ved afgørelse af det nye strafbare forhold, skulle lægges vægt på, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel. Tildeles den erhvervsdrivende en advarsel efter 1. pkt., har denne gentagelsesvirkning.

I stedet for den gældende formulering af produktlovens § 37, stk. 1, nr. 1, hvor en overtrædelse af produktlovens § 5, stk. 1-4, som udgangspunkt altid er sanktioneret med straf af bøde, foreslås det således, at kontrolmyndigheden i denne situation i stedet kan tildele den erhvervsdrivende en advarsel som straf for den pågældende overtrædelse. Samtidig ophævelse af produktlovens § 37, stk. 1, nr. 1, indebærer, at anvendelsesområdet for advarselsordningen er de sager, hvor der er sket overtrædelse af produktlovens § 5, stk. 1-4. Dette indebærer, at det navnlig er tilfælde, hvor den erhvervsdrivende har bragt et produkt i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, uden at det opfylder de regler, der er fastsat i denne lov, eller regler fastsat i medfør af denne lov, eller ikke opfylder regler i produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, samt hvor produktet har vist sig at indebære en risiko, der falder ind under den foreslåede ordning.

Det er kontrolmyndigheden, der kan udstede en advarsel i medfør af den foreslåede bestemmelse. I forlængelse heraf foreslås det, at der indsættes et nyt *stk. 2* til produktlovens § 14, således at kontrolmyndigheden kan udstede advarsel til enhver, der i medfør af stk. 1, er meddelt påbud. Advarsel udstedes som afslutning på sagen, jf. § 37, stk. 2. Det er en forudsætning for udstedelse af advarsel, at påbuddet er efterkommet. Ved tildeling af advarsel efter 1. pkt., skal kontrolmyndigheden vejlede den erhvervsdrivende om betydningen heraf.

Den foreslåede ordning medfører, at kontrolmyndigheden kan tildele den erhvervsdrivende en advarsel for den pågældende overtrædelse, i de tilfælde, hvor der konkret ikke findes grundlag for idømmelse af bødestraf. Tildeling af en advarsel kan som sanktion sammenlignes med idømmelse af

UDKAST

en ren betinget dom i det strafferetlige system. En ren betinget dom indebærer, at den dømte findes skyldig i overtrædelsen, men fritages for afsoning, hvis domfældte ikke begår ny kriminalitet i en periode, som oftest er et eller to år. Tilsvarende med den foreslåede ordning, findes den erhvervsdrivende skyldig i overtrædelse af produktloven, eller regler fastsat i medfør heraf, men fritages for bødestraf, og i stedet tildeles en advarsel som afslutning på sagen med vejledning om, at der ikke sker yderligere, såfremt den erhvervsdrivende ikke begår ny tilsvarende overtrædelse i en periode på 2 år, fra tidspunktet, hvor advarslen udstedes. Det bemærkes, at den erhvervsdrivende ikke risikerer fængselsstraf, såfremt pågældende på ny overtræder loven i prøveperioden, men risikerer bødestraf, ligesom det vil være at anse for en skærpende omstændighed, at der på ny sker overtrædelse af loven i prøveperioden. Den foreslåede ordning medfører endvidere, at der ikke sker politianmeldelse af den erhvervsdrivende i de sager, hvor der meddeles advarsel i medfør af det foreslåede § 37, stk. 2. Advarsel tildeles således administrativt af kontrolmyndigheden som afslutning på sagen.

Det er en forudsætning, at den erhvervsdrivende har efterkommet et eventuelt meddelt påbud i medfør af produktlovens § 14, stk. 1. Ved tildeling af advarsel, skal kontrolmyndigheden vejlede den pågældende erhvervsdrivende om betydningen heraf, jf. det foreslåede § 14, stk. 2, sidste punktum. Dette gøres ved, at den erhvervsdrivende oplyses om, at hvis den pågældende på ny overtræder denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, vil der ved afgørelse af det nye strafbare forhold, skulle lægges vægt på, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel. En advarsel har herved gentagelsesvirkning, og det anses som en skærpende omstændighed, såfremt den erhvervsdrivende efterfølgende begår nyt strafbart forhold. Formålet med forslaget er dels at sende et tydeligt signal til de erhvervsdrivende om, at det er alvorligt at overtræde reglerne, men at den erhvervsdrivendes frivillige foranstaltninger samtidig anerkendes.

Det foreslås, at en tildelt advarsel har gentagelsesvirkning i 2 år, gældende fra det tidspunkt, hvor advarslen udstedes af kontrolmyndigheden. En tildelt advarsel foreslås dermed at udløbe efter en 2-årig periode. Efter udløb af perioden har en tildelt advarsel således ikke længere gentagelsesvirkning. Den 2-årige periode stemmer overens med forældelsesfristen efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, hvorefter forældelsesfristen er 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen. Efter produktlovens § 37, stk. 1, er der hjemlet bødestraf, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Den 2-årige periode stemmer tilsvarende overens med prøveperioden ved idømmelse af betingede domme i det

UDKAST

strafferetlige system. Selvom den tildelte advarsel og dennes gentagelsesvirkning udløber, er det dog hensigten med den foreslåede bestemmelse, at det fortsat kan inddrages som moment, at den erhvervsdrivende tidligere er meddelt en advarsel ved eventuel senere overtrædelse. Eksempelvis hvis den samme erhvervsdrivende har begået 3 lignende overtrædelser med 2,5 års mellemrum, kan det inddrages som moment i vurderingen af, hvorvidt der er grundlag for at meddele en ny advarsel i tilfælde af endnu en overtrædelse.

Det foreslås i forlængelse heraf, at der med lovforslaget indsættes et nyt *nr. 6*, til den foreslåede affattelse af produktlovens § 37, *stk. 4*, jf. nærmere nedenfor, således at det fastslås, at tildeling af en advarsel anses som en skærpende omstændighed. Forslaget medfører, at en tildelt advarsel i medfør af produktlovens § 37, *stk. 2*, vil være en skærpende omstændighed, der har indflydelse på sanktionen i forhøjende retning. Det vil alene være at anse for en skærpende omstændighed inden for den foreslåede 2-årige periode.

For ensretning af varigheden af gentagelse inden for lovens anvendelsesområde foreslås det, at gentagelsesvirkningen, som nævnt i det foreslåede § 37, *stk. 4*, jf. den gældende § 37, *stk. 2*, *nr. 3*, nedsættes fra 5 år til 2 år. Forslaget indebærer, at gentagelsestilfælde er tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået en lignende overtrædelse. Ud over hensynet til ensretning af retstilstanden, finder Erhvervsministeriet det mere proportionalt med en gentagelsesvirkningsperiode på 2 år, særligt henset til, at der som udgangspunkt er tale om sanktion af bøde også i gentagelsestilfælde. Erhvervsministeriet finder ikke, at det faktum, at der er hjemlet en strafferamme indtil 2 år, efter den nugældende § 37, *stk. 2*, *1. pkt.*, nødvendiggør en gentagelsesperiode på 5 år for overtrædelse af loven, eller regler fastsat i medfør heraf, jf. straffelovens § 93, *stk. 1*, *nr. 2*, hvor forældelsesfristen er 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år.

Kontrolmyndigheden kan tildele en advarsel efter den foreslåede ordning, hvis der ikke findes grundlag for at idømme den erhvervsdrivende en bøde efter lovens § 37, *stk. 1*. Med forslagets formulering om, at der ikke findes grundlag for at idømme en bøde, skal det forstås således, at betingelserne for at idømme den erhvervsdrivende en bøde for den pågældende overtrædelse er opfyldt, jf. den gældende § 37, *stk. 1*, *nr. 1*, men at det ud fra de konkrete omstændigheder i sagen ikke vurderes proportionalt, at den erhvervsdrivende skal sanktioneres med straf af bøde, men at overtrædelsen i stedet, som en mere formålstjenlig sanktion, straffes med en advarsel. En sanktion skal være effektiv, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have

UDKAST

en afskrækkende virkning, og dette vurderes at kunne opfyldes ved tildeling af advarsel.

Der er flere betingelser, der skal være opfyldt, før en advarsel kan komme på tale, som der redegøres for i det følgende. De nævnte betingelser er ufravigelige, og skal sammenholdes med sagens øvrige, konkrete omstændigheder, når det skal vurderes, om der ikke er grundlag for at idømme en bøde. Det er hensigten, at tildeling af advarsel som sanktion skal være udgangspunktet, såfremt samtlige betingelser er opfyldt.

Det er kontrolmyndigheden, der vurderer, hvorvidt sagen kan afsluttes med en advarsel. I den vurdering, er der flere betingelser, der skal være opfyldt, ligesom der er flere relevante momenter, der kan inddrages i vurderingen. Om en afgørelse kan afsluttes med en advarsel, vil således altid bero på en samlet konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Det er for det første en betingelse, at den erhvervsdrivende har foretaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre produktsikkerheden ved at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne, og at dette er sket frivilligt, eller hvor den erhvervsdrivende har efterkommet en afgørelse udstedt af kontrolmyndigheden, som nævnt i produktlovens §§ 13, eller 14 (stk. 1), § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16 a, eller §§ 17 eller 19. Dette har sammenhæng med, at en overtrædelse eller undladelse af at efterkomme en afgørelse, jf. de nævnte bestemmelser ovenfor, fortsat vil være sanktioneret med bøde, idet den gældende § 37, stk. 1, nr. 6, foreslås videreført i § 37, stk. 1, nr. 5, med en enkelt tilføjelse af § 21, jf. nærmere nedenfor, hvor forslaget er beskrevet. Ud over denne tilføjelse, er ikke ingen indholdsmæssige ændringer. Det er en ufravigelig betingelse, at produktsikkerheden er iagttaget, og at produktet således er bragt i overensstemmelse med reglerne, eller at den erhvervsdrivende har foretaget de nødvendige foranstaltninger, således at der ikke længere er en risiko for forbrugernes sikkerhed og sundhed. Eksempelvis hvis den erhvervsdrivende fjerner det pågældende produkt fra markedet, i stedet for at ændre på produktet, vil produktsikkerheden være iagttaget.

Hensigten hermed er dels at imødekomme de erhvervsdrivende, der er samarbejdsvillige, og som udviser vilje til at sikre produktsikkerheden for de danske forbrugere, dels at skabe et større incitament hos de erhvervsdrivende til at efterleve reglerne, samt efterkomme et påbud udstedt af kontrolmyndigheden. Større samarbejdsvillighed hos de erhvervsdrivende er

UDKAST

endvidere ressourcebesparende, ikke kun for kontrolmyndigheden, men også for politi, anklagemyndighed og domstolene.

For det andet er det en betingelse for at kunne tildele en advarsel efter den foreslåede ordning, at den erhvervsdrivende ikke tidligere har begået en lignende overtrædelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Gentagelsestilfælde omhandler tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået en lignende overtrædelse. Den erhvervsdrivendes overtrædelser behøver ikke være identiske, når de dog er ensartede. Hvis kontrolmyndigheden eksempelvis har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende salg af ikke-overensstemmende elektronikprodukter, er dette at betragte som en gentagelse, uanset at der ikke er tale om at gentage præcist samme forhold. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system for at statuere gentagelse. Der er udelukkende tale om, at kontrolmyndigheden gentagne gange har sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter viser sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne. En ny overtrædelse af reglerne efter udløb af perioden på 2 år vil herefter være at anse for førstegangstilfælde i relation til bestemmelsen.

Hensigten med denne betingelse er dels at markere over for de erhvervsdrivende, at det ikke kan betale sig at overtræde reglerne, dels at give de erhvervsdrivende, der ikke tidligere har begået en lignende overtrædelse en chance ved at blive gjort opmærksom på reglerne, og for fremadrettet at iagttage lovens regler. Dette skal sammenholdes med, at den erhvervsdrivende har foretaget de nødvendige foranstaltninger i det aktuelle tilfælde. Hensigten er endvidere at sikre, at de erhvervsdrivende, der gentagne gange overtræder reglerne, falder uden for ordningen. Denne betingelse er ligeledes ufravigelig og dermed en forudsætning for, at der kan tildeles en advarsel.

Efter den foreslåede ordning i produktlovens § 37, stk. 2, vil der således ikke være grundlag for at sanktionere den erhvervsdrivende med bøde for overtrædelse af produktlovens § 5, stk. 1-4, i de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for en periode på 2 år forud for, ikke har begået en lignende overtrædelse, og at den erhvervsdrivende har iagttaget produktsikkerheden, enten ved frivilligt at have foretaget de nødvendige foranstaltninger for at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne, eller ved at have efterkommet et påbud udstedt af kontrolmyndigheden.

UDKAST

Er ovenstående to betingelser opfyldt, er der således som udgangspunkt grundlag for at tildele den erhvervsdrivende en advarsel som sanktion for den pågældende overtrædelse, når sagen afsluttes.

Yderligere momenter kan herefter inddrages i relation til, hvorvidt der efter bestemmelsen ikke er grundlag for at sanktionere med bøde. Det kan eksempelvis være typen af fejl, omfanget af fejl og mangler, samt risikoen, der har været forbundet med anvendelse af produktet. Derudover kan det inddrages som moment, om den erhvervsdrivende tidligere er meddelt en advarsel, som tidsmæssigt er udløbet. Der kan ikke opstilles en udtømmende liste af disse momenter, og det vil bero på en samlet konkret vurdering af sagens omstændigheder. Det er som nævnt hensigten, at det er udgangspunktet, at der tildeles en advarsel, medmindre der er tale om grovere sager, jf. nærmere nedenfor.

For at imødegå, at sager med alvorlige og grove fejl potentielt vil kunne falde ind under den foreslåede ordnings anvendelsesområde, foreslås det, at der indsættes et nyt *stk. 3* i produktlovens § 37, der fastslår, at *stk. 2* kan fraviges, når særlige grunde taler herfor

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at kontrolmyndigheden herved har mulighed for at fravige udgangspunktet om tildeling af advarsel, når særlige grunde tilsiger det. Særlige grunde er eksempelvis tilfælde, hvor produktet har haft en så alvorlig eller farlig fejl, at det har medført skade på personer eller ejendom eller medført væsentlig risiko herfor. Hvis eksempelvis et barn falder ud af en lift og har pådraget sig alvorlige kvæstelser, og dette skyldes produktets konstruktion, og ikke en forkert anvendelse af produktet, vil det ud fra hensynet til forbrugerne, og deres tillid til produkterne på markedet, ikke være tilfredsstillende at afslutte en sag af den karakter med en advarsel, selvom de øvrige betingelser herfor ellers er opfyldt.

Med formuleringen ”særlige grunde” er det imidlertid ikke hensigten, at bestemmelsen skal have et snævert anvendelsesområde, og kun finder anvendelse i helt ekstraordinære tilfælde. Det er hensigten, at der skal være tale om grovere fejl og mangler for at bestemmelsen kan anvendes. Det vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af sagens omstændigheder, hvornår der foreligger særlige grunde, der kan begrunde en fravigelse af advarselsordningen, og der kan derfor ikke gives en udtømmende liste for, hvornår dette er tilfældet.

UDKAST

Erhvervsministeriet finder det afgørende for, at den foreslåede ordning i medfør af produktlovens § 37, stk. 2, kan virke efter hensigten, at det er kontrolmyndigheden, der kan tildele en advarsel. For at lovfæste kontrolmyndighedens kompetence, foreslås det derfor, at der tilføjes et *stk. 2* til den gældende produktlovs § 14, jf. bemærkningerne ovenfor.

Den foreslåede ordning efter produktlovens § 37, stk. 2, vil finde anvendelse både på danske og udenlandske parter. Kontrolmyndigheden foretager kontrol af produkter, hvor parterne i sagsbehandlingen både kan være bosat i Danmark, inden for EU, eller fra 3. lande. Med forslaget kan kontrolmyndigheden således også tildele en advarsel til udenlandske parter med adresse i og uden for EU, hvis betingelserne herfor ellers er opfyldt.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at i relation til sager rettet mod erhvervsdrivende uden for den danske grænse, vil den foreslåede ordning, lette sagsbehandlingen i sager rettet mod udenlandske parter. Sager med parter placeret både inden for EU, samt i 3. lande, er meget ressourcetunge både for kontrolmyndigheden men også for politi- og anklagemyndighed, da det kræver international retshjælp at sanktionere disse med bøde. Med den foreslåede ordning, vil sager mod udenlandske parter, både inden for og uden for EU, kunne afsluttes med en advarsel tildelt af kontrolmyndigheden, forudsat de nævnte betingelser herfor ellers er opfyldt.

Med lovforslaget foreslås det, at der i produktlovens § 37, stk. 1, nr. 6, sker tilføjelse af § 21, efter § 19 i bestemmelsen. Forslaget indebærer, at det gøres strafbelagt at undlade at give kontrolmyndigheden oplysninger om, hvordan foranstaltningerne er truffet og effekten heraf, jf. de i § 21 nævnte pålagte bestemmelser. Med den nuværende retsstilling, hvor bestemmelsen ikke er strafbelagt, har det ikke nogen konsekvens for den erhvervsdrivende ikke at oplyse kontrolmyndigheden om de trufne foranstaltninger og effekten heraf. Når kontrolmyndigheden ikke kan sanktionere den erhvervsdrivende for at undlade at oplyse det krævede, udhuler det bestemmelsens virke og formål, idet der herved ikke er incitament hos den erhvervsdrivende til at oplyse det ønskede til kontrolmyndigheden. Det er væsentligt for kontrolmyndigheden at være i besiddelse af oplysningerne, idet disse er nødvendige i vurderingen af, om effekten af den foranstaltning, der er truffet, har været tilstrækkelige, eller om yderligere tiltag skal iværksættes for at sikre brugerne mod farlige produkter, eller mod salg af produkter, der ikke lever op til reglerne.

Strafniveau

UDKAST

Det er en forudsætning for pålæggelse af straf, at der foreligger et objektivt realiseret gerningsindhold, ligesom der skal foreligge subjektiv skyld. Førstnævnte er realiseret, når der er konstateret en overtrædelse af produktloven, eller en overtrædelse af regler fastsat i medfør heraf. Når der er konstateret en objektiv overtrædelse af reglerne, skal det herefter vurderes, hvorvidt der derudover foreligger subjektiv skyld. Subjektiv skyld er den udviste tilregnelser fra partens side i relation til overtrædelsen.

Det følger af straffelovens § 19, at med mindre andet er bestemt, straffes overtrædelser af speciallovgivningen, når overtrædelsen er begået af uagtsomhed. Ved overtrædelse af produktloven, eller af regler fastsat i medfør heraf, kræves det således alene, at den erhvervsdrivende har udvist uagtsomhed, for at der kan pålægges straf, herunder advarsel- eller bødestraf, for den pågældende overtrædelse. Uagtsomhed er en lavere grad af tilregnelser end forsæt, og der stilles således lempeligere krav til den udviste tilregnelser ved overtrædelse af særlovgivningen.

I kontrolmyndighedens vurdering af, hvorvidt der er begået en strafbar overtrædelse foretages der først en vurdering af, om der er et objektivt realiseret gerningsindhold, og dernæst om der konkret er udvist uagtsomhed hos den erhvervsdrivende. Er begge betingelser opfyldt, tages der herefter stilling til valg af sanktion, herunder udmåling af bøden.

Det foreslås, at udgangspunktet om en minimumsbøde på ca. 50.000 kr. fastholdes. Det foreslås, at der i udmålingen i højere grad end tilfældet er i dag, skal være mulighed for at fravige dette udgangspunkt både i opad- såvel som nedadgående retning, baseret på sagens konkrete og individuelle omstændigheder.

Forslaget om en mere fleksibel bødeudmåling har endvidere til hensigt at afspejle domstolens praksis på området, således at det ikke skal kunne betale sig at føre sagen igennem retssystemet for at opnå en lavere bødeudmåling kontra at vedtage et af politiet udstedt bødeforlæg. Bødens størrelse skal fortsat afspejle, at produkterne bliver solgt til bl.a. forbrugere, ligesom en overtrædelse af lovens bestemmelser medfører, at der er risiko for forbrugernes sikkerhed og sundhed. Samtidig skal bødens størrelse afspejle den begåede overtrædelse og stå i rimeligt forhold hertil. I de tilfælde, hvor der er tale om gentagelsestilfælde, eller hvor der foreligger skærpende omstændigheder, som nævnt i den foreslåede § 37, stk. 4, er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles til ikke under 50.000 kr. En lavere bødeudmåling vil således navnlig komme på tale i de tilfælde, hvor der sker overtrædelse af

lovens § 37, stk. 1, nr. 1-10, eller hvor kontrolmyndigheden finder grundlag for at fravige udgangspunktet om tildeling af advarsel, jf. det foreslåede § 37, stk. 3, jf. stk. 2.

Ud over gentagelsestilfælde samt tilstedeværelsen af skærpende omstændigheder, påvirkes bødens størrelse i udgangspunktet endvidere af fire forskellige parametre: Tilregnelser, konsekvens, sandsynlighed og omsætning. For nærmere beskrivelse af de fire parametre henvises til pkt. 2.1.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der er med lovforslaget ikke tiltænkt ændringer hertil. Erhvervsministeriet finder det dog vigtigt at understrege, at de fire parametre kan inddrages, i forbindelse med den samlede vurdering af den endelige udmåling, men at der ikke foreligger en pligt for kontrolmyndigheden, såvel som domstolene til at inddrage samtlige parametre, og inddragelsen er således ikke et lovkrav. Det er herved ikke en betingelse, at alle parametre nødvendigvis inddrages og undersøges i forbindelse med stillingtagen til udmålingen, men at det er momenter, der kan tillægges betydning. Som forvaltningsmyndighed er kontrolmyndigheden forpligtet til at oplyse sagen, således at der kan træffes afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag.

Fastsættelse af straffens størrelse vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens kapitel 10. Det forudsættes, at bødestørrelserne i øvrigt skal følge den almindelige prisudvikling i samfundet.

Gentagelse

Gentagelsestilfælde omhandler tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået en lignende overtrædelse. Den erhvervsdrivendes overtrædelser behøver ikke være identiske, når de dog er ensartede. Hvis kontrolmyndigheden eksempelvis har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende salg af ikke-overensstemmende elektronikprodukter, vil dette være at betragte som en gentagelse, uanset at der ikke er tale om at gentage præcis samme forhold. Der kan således godt være tale om gentagelse, selvom det ikke er samme type produkt eller præcis samme type af produktfejl. Det vil være at betragte som en gentagelse, uanset at der ikke er tale om at gentage præcis samme forhold.

For så vidt angår tildeling af advarsel, er det datoen for den meddelte advarsel, der er afgørende for, hvornår den 2-årige periode regnes fra. For de øvrige tilfælde, er det som udgangspunkt tidspunktet for, hvornår den erhvervsdrivende har gjort produktet tilgængeligt på markedet, der er afgørende for, hvornår den 2-årige gentagelsesperiode regnes fra. Som eksempel indebærer sidstnævnte, at det vil være kontrolmyndighedens købstidspunkt, hvis det er et produkt købt online, eller tilsynstidspunktet, hvis det er fejl og mangler, som er konstateret i forbindelse med et fysisk tilsyn. Dette kommer endvidere den erhvervsdrivende til gode derved, at eksempelvis lang sagsbehandlingstid ikke har indvirkning på gentagelsesperioden. Dette er endvidere i overensstemmelse med eksempelvis klippekortordningen på færdselsområdet, hvor det afgørende er forseelsestidspunktet, og på strafferetsområdet, hvor det afgørende er gerningstidspunktet, eksempelvis i et tilfælde hvor den tiltalte er over 18 år på domstidspunktet, men 17 år på gerningstidspunktet

Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at kontrolmyndigheden gentagne gange har haft sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne. Dette medfører også, at tildeling af advarsel, jf. den foreslåede ordning i lovens § 37 stk. 2, medregnes som gentagelse. Gentagelsestilfælde anses som en skærpende omstændighed, og bør have indflydelse på bødens størrelse i opadgående retning.

Ophævelse af stk. 3 om absolut kumulation

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af produktlovens § 37. Forslaget indebærer, at princippet om absolut kumulation i produktlovens § 37, stk. 3, ophæves. Ophævelse af bestemmelsen om absolut kumulation indebærer, at strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88, stk. 1, i stedet finder anvendelse. Ved samtidig pådømmelse i sager vedrørende overtrædelser af produktlovgivningen, omfattet af lovens anvendelsesområde, indebærer princippet om modereret kumulation, at de enkelte overtrædelser indgår med nedsat vægt, når en samlet straf skal fastsættes for overtrædelser, der pådømmes samtidig. Hensigten med ophævelsen af absolut kumulation, er at skabe en mere fleksibel og proportional bødeudmåling, og dermed undgå uforholdsmæssigt store bødeindstillinger, som ikke står i rimeligt forhold til den begåede lovovertrædelse. Samtidig er det hensigten, at kontrolmyndighedens praksis, for så vidt angår bødeindstillinger, bringes mere i overensstemmelse med domstolenes praksis.

UDKAST

Strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88, stk. 1, finder anvendelse, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af loven, og derfor er det ikke nødvendigt at indføre et nyt stykke i produktlovens § 37 herom.

Den foreslåede nyaffattelse af produktlovens § 37, har endvidere den konsekvens, at bestemmelsen i produktlovens § 37, stk. 4, ophæves. Bestemmelsens mulighed for at kunne straffe den juridiske person med bøde, samtidig med, at en fysisk person, typisk en ledende medarbejder, ifalder fængselsstraf, på grund af en forsætlig eller groft uagtsom handling eller undladelse begået af den pågældende, er efter Erhvervsministeriets vurdering overflødig, navnlig fordi bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde, og endnu ikke er benyttet i praksis. Ophævelsen af bestemmelsen er endvidere som konsekvens af ophævelsen af produktlovens § 37, stk. 3, således at retsstillingen ensertes. Det foreslåede har den virkning, at straffelovens § 88 finder anvendelse ved fastsættelse af straf i de tilfælde, hvor der både er en lovovertrædelse, der medfører fængsel, og en anden overtrædelse, der medfører bøde.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af produktlovens § 37, hvorved den nuværende bestemmelse i § 37, stk. 5, ophæves. Dette foreslås som en konsekvens af, at lovens gældende § 37, stk. 3 og 4, om anvendelse af absolut kumulation, ophæves ved den foreslåede nyaffattelse, hvorfor bestemmelsen i stk. 5 er overflødig.

Som konsekvens af ovennævnte ophævelse af produktlovens § 37, stk. 5, i sin nuværende ordlyd, foreslås det med lovforslaget, at den nuværende bestemmelse i § 37, stk. 6, videreføres i et nyt § 37, *stk. 5*. Derudover foreslås en tilføjelse af § 21 efter § 19. Ud over denne tilføjelse, er der med forslaget om videreførelse af bestemmelsen i stk. 5 ikke tiltænkt ændringer i den gældende retsstilling.

Som konsekvens af nyaffattelsen af lovens § 37, og det foreslåede i bestemmelsens stk. 6, er dette med henblik på at gøre det strafbelagt at undlade at give kontrolmyndigheden oplysninger om, hvordan foranstaltningerne er truffet og effekten heraf, jf. de i § 21 nævnte pålagte bestemmelser. Med den nuværende retsstilling, hvor bestemmelsen ikke er strafbelagt, har det ikke nogen konsekvens for den erhvervsdrivende ikke at oplyse

kontrolmyndigheden om de trufne foranstaltninger og effekten heraf. Når kontrolmyndigheden ikke kan sanktionere den erhvervsdrivende for at undlade at oplyse det krævede, udhuler det bestemmelsens virke og formål, idet der herved ikke er incitament hos den erhvervsdrivende til at oplyse det ønskede til kontrolmyndigheden. Det er væsentligt for kontrolmyndigheden at være i besiddelse af oplysningerne, idet disse er nødvendige i vurderingen af, om effekten af den foranstaltning, der er truffet, har været tilstrækkelige, eller om yderligere tiltag skal iværksættes for at sikre brugerne mod farlige produkter, eller mod salg af produkter, der ikke lever op til reglerne.

Ligeledes som konsekvens af ovennævnte forslag, foreslås det, at det nuværende § 37, stk. 7, videreføres i § 37, stk. 6, med sin nuværende ordlyd. Forslaget er som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 37, og ophævelsen af det gældende § 37, stk. 3, og stk. 4, og dermed konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling, og formålet med forslaget er således en videreførelse af den gældende regel i sin nuværende udformning.

Det foreslås yderligere, at det nuværende § 37, stk. 8, videreføres som § 37, stk. 7, i bestemmelsen. Forslaget er som konsekvens af den ovenfor nævnte ophævelse af det gældende § 37, stk. 3, og stk. 4, og dermed konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling, og formålet med forslaget er således en videreførelse af den gældende regel i sin nuværende udformning.

På baggrund af forslaget om at indføre en ny bestemmelse i produktlovens § 14, stk. 2, foreslås en tilføjelse af *stk. 1*, efter § 14, i produktlovens § 37, stk. 1, nr. 5. Tilføjelsen sker henblik på at præcisere, at det er overtrædelse af produktlovens § 14, stk. 1, der er strafbelagt i medfør af produktlovens § 37, stk. 1, nr. 5. Tilsvarende, og som konsekvens af ovenstående, foreslås det, at der ligeledes sker en tilføjelse af *stk. 1*, efter § 14, i produktlovens § 21.

2.2.2. Blokering af onlinegrænseflader

2.2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 18, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet, eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

UDKAST

Bestemmelsen om blokering af onlinegrænseflader er fastsat med henblik på at gennemføre artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Herefter skal myndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes – at udbydere af informationssamfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

Det følger af bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L 179 som fremsat, side 78, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænsning af adgangen til sådanne produkter, der tilbydes gennem deres tjenester, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel, jf. betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel. Det følger endvidere bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at når en anmodning om fjernelse af indhold eller visning af advarsel ikke imødekommes, bør den relevante myndighed have beføjelse til at påbyde, at leverandører af informationssamfundstjenester begrænser adgangen til onlinegrænsefladen, og derudover at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF.

Siden vedtagelsen af produktloven er en ny forordning (EU) 2022/2065 om digitale tjenester trådt i kraft. Forordningen trådte i kraft den 16. november 2022 og forordningen ændrer direktiv 2000/31/EF, som er implementeret i e-handelsloven. Rammen for fritagelse for formidleransvar er videreført i forordningen om digitale tjenester. Dette indebærer, at der fortsat vil være bestemmelser om ansvarsfritagelse for f.eks. hostingtjenester, når forordningen finder endelig anvendelse den 17. februar 2024. Blokeringsbestemmelsen i produktlovens § 18 berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven eller forordningen om digitale tjenester, herunder bestemmelsen i forordningens artikel 6 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen i § 18 går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1. Det skyldes, at bestemmelsen kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der

UDKAST

udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildeles kontrolmyndigheden en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det er tilfældet over for fysiske butikker.

Bestemmelsen i § 18, stk. 1, er fastsat med henblik på at sikre, at kontrolmyndigheden kan foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko, og hvor et påbud i henhold til lovens § 17 ikke er overholdt. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

Det følger endvidere af § 18, stk. 2, at afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter kontrolmyndighedens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Det følger af § 18, stk. 3, at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Kontrolmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Det følger af § 18, stk. 4, at kontrolmyndigheden skal påse, at et indgreb efter en blokering efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Kontrolmyndigheden skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Endelig følger det af § 18, stk. 5, at fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal kontrolmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden produktlovens ikrafttrædelse den 1. juli 2020 er bestemmelsen i § 18, stk. 1, anvendt i begrænset omfang. Indtil videre er det alene i et enkelt tilfælde endt med en blokering af en onlinegrænseflade, hvor Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en sag hos domstolene havde nedlagt påstand om DNS-blokering af hjemmesiden i medfør af produktlovens § 18.

Den konkrete sag, som er endt med en blokering af en onlinegrænseflade, og andre sammenlignende sager, som dog ikke er endt med en kendelse om blokering, har medvirket til at identificere visse uhensigtsmæssigheder for så vidt angår blokeringssager. F.eks. afhænger Sikkerhedsstyrelsens jurisdiktion i blokeringssager af, hvorvidt der er tale om en udenlandske eller danske hjemmesider, herunder hvorvidt der er tale om .dk-domænenavne.

Sikkerhedsstyrelsen har i den forbindelse erfaret, at der er forskellige praktiske udfordringer forbundet med at blokere onlinegrænseflader, der hostes af både danske og udenlandske webhostingudbydere, og som både kan have .dk- eller andre domænenavne.

For så vidt angår hjemmesider, der hostes af danske webhostingudbydere, er det i praksis muligt at foranledige, at hosting af en hjemmeside stoppes. Dermed afskæres brugere fra at få adgang til hjemmesiden uden mulighed for omgåelse, idet hjemmesiden ikke længere hostes. Afgørelser over for danske webhostingudbydere kan håndhæves og sanktioneres. Det samme gør sig ikke gældende for så vidt angår udenlandske hjemmesider, hvor webhosten ofte ligeledes ikke er hjemmehørende i Danmark, hvorfor der er betydelige udfordringer ved at håndhæve afgørelser. Tilsvarende for danske hjemmesider, som hostes af udenlandske webhosts. Derfor vil det som udgangspunkt være DNS-blokering af et bestemt internetdomæne, der alene blokerer danske brugeres adgang, som er aktuell i disse tilfælde. Det er således muligt for brugere at omgå blokeringen, hvis de benytter sig af en udenlandsk server eller en såkaldt VPN-server. I den forbindelse har interesseorganisationer stillet spørgsmålstejn ved blokeringens effektivitet.

Erhvervsministeriet vurderer, at der på trods af mulighederne for at omgå en DNS-blokering, fortsat er tale om den mest effektive måde at blokere på, når der er tale om udenlandske hjemmesider eller danske hjemmesider, hvor webhosten ikke er hjemmehørende i Danmark eller hvor der ikke i øvrigt er en udbyder af informationssamfundstjenester, over for hvem en afgørelse kan håndhæves. DNS-blokering anvendes tillige på andre områder, hvor

UDKAST

danske myndigheder blokerer for ulovligt indhold på nettet. DNS-blokering foretages af danske internetudbydere, der ligesom andre udbydere af informationssamfundstjenester er forpligtede til at bistå kontrolmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser om blokering i henhold til produktlovens § 18, stk. 2.

For så vidt angår sagsanlæg i blokeringssager vil der ofte være tale om udenlandske parter. Erhvervsministeriet vurderer i den henseende, at der bør være klarhed over, hvor sager skal anlægges. Det følger af Vestre Landsrets dom af 28. februar 2023, at sagsanlæg efter produktlovens § 36 skal ske ved kontrolmyndighedens hjemting, da den part, som forlangte sagen anlagt, ikke havde hjemting i Danmark. I overensstemmelse hermed, og i overensstemmelse med de almindelige regler om værneting, som følger af retsplejeloven, Bruxelles I-forordningen og Lugano-konventionen bør der ikke i produktloven fastsættes særregler om værneting.

For så vidt angår gentagelsestilfælde vurderer Erhvervsministeriet, at det er nødvendigt at præcisere, at der med gentagelsestilfælde også er tale om situationer, hvor produkter er gjort tilgængelige på en onlinegrænseflade, uden at en onlinemarkedsplads nødvendigvis er den juridiske sælger af produkter. At der på en onlinegrænseflade gentagne gange er solgt eller formidlet salg bør herudover forstås som forudsat i bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2020-2021, A, L 179 som fremsat, side 79, dvs. hvor der inden for de en periode på 2 år er begået 3 lignende forseelser. Der bør være en vis form for tidsmæssig udstrækning for forseelserne, men det bør afhænge af kontrolmyndighedens konkrete vurdering, hvorvidt tilgængeliggørelse af flere ulovlige produkter udgør forskellige forseelser, som tillægges gentagelsesvirkning.

Derudover vurderer Erhvervsministeriet, at det er nødvendigt at fastsætte nærmere kriterier for ophævelse af blokering, herunder hvilke skridt onlinegrænseflader nødvendigvis må foretage for at en blokering kan ophæves. Som forudsat i forarbejderne til produktloven, jf. Folketingstidende 2020-2021, A, L 179 som fremsat, side 80, kan afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at et påbud er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at onlinegrænsefladen igen sælger eller formidler salg af produkter.

For at imødekomme nogle af de tidsmæssige udfordringer, som er identificeret i forbindelse med anvendelsen af blokeringsbestemmelsen i § 18, har Erhvervsministeriet endvidere overvejet, om kontrolmyndighedens

administrative påbud om blokering kan erstatte kravet om en domstolskendelse, som følger af § 18, stk. 2. I den henseende har Erhvervsministeriet overvejet, om et administrativt påbud i visse tilfælde kan erstatte rettens afgørelse, eller om rettens afgørelse kan indhentes efterfølgende, hvor der f.eks. er tale om tilgængeliggørelse af farlige produkter, hvor det er afgørende, at kontrolmyndigheden reagerer omgående. Erhvervsministeriet finder, at der henset til karakteren og væsentligheden af det indgreb, som en blokering af en onlinegrænseflade har, fortsat er nødvendigt at indhente en forudgående domstolskendelse med henblik på at understøtte retssikkerhedsmæssige principper for ejerne af onlinegrænseflader.

2.2.3. Virksomhedsbaseret markedsovervågning

2.2.3.1. Gældende ret

Efter § 9, stk. 1, i produktloven varetager Sikkerhedsstyrelsen opgaven som kontrolmyndighed på de produktområder, der er omfattet af loven, medmindre der i anden lovgivning er fastsat regler om forebyggelse af specifikke risici ved særlige produkter, hvormed kontrollen føres af den relevante kontrolmyndighed.

Kontrolmyndigheden fører på baggrund af reglerne i produktlovens kapitel 3, §§ 9-25 kontrol med, at reglerne i produktloven eller regler fastsat i medfør heraf overholdes. Kontrolmyndigheden fører desuden kontrol med, at regler fastsat i produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, overholdes, jf. produktlovens § 9, stk. 3.

Kontrolbestemmelserne finder alene anvendelse på produkter, der er gjort tilgængelige på det danske marked, samt over for erhvervsdrivende, med aktiviteter rettet mod det danske marked. Eksempler på aktiviteter rettet mod det danske marked er tilgængeliggørelse af produktet i danske butikker, eller markedsføring af produkter online, målrettet danske forbrugere. Et produkt anses således for at være gjort tilgængeligt på det danske marked, allerede når en dansk forbruger kan bestille det på en webshop eller via en onlinegrænseflade (hjemmesider og apps, mv.).

Kontrolmyndigheden kontrollerer, om produkterne udtaget til kontrol er behæftede med formelle eller materielle mangler. Kontrollen skal i henhold til produktlovens § 9, stk. 4, udøves på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og med den hurtighed, som risikoens alvor kræver.

UDKAST

I Sikkerhedsstyrelsen føres der i dag flere typer af kontrol. Kontrollen på produktsikkerhedsområdet tilrettelægges hovedsageligt på baggrund af en datadrevet risikomodel, hvor data primært indsamles ved Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågningsindsatser, anmeldelser fra brugere, pressehistorier, indberetninger fra virksomheder, anmeldelser om ulykker med et produkt og enkelte ulykkesstatistikker. Sikkerhedsstyrelsen anvender risikovurderingsværktøjer i sagsbehandlingen, med henblik på vurdering af et produkts farlighed og sandsynligheden for, at produktet forvolder skade. Kontrollen udføres på denne baggrund f.eks. i form af dokumentkontrol, hvor den ledsagende dokumentation og andre formelle krav til produktet kontrolleres. Kontrollen kan foretages via besøg i fysiske butikker og overvågning af webbutikker, hvor der udtages produkter eller undersøges skiltning m.m. Derudover foretages kontrol, hvor produkter udvælges, inspiceres visuelt og sendes til fulde eller delvise tests hos uafhængige testlaboratorier.

Det fremgår af produktlovens § 10, at kontrolmyndigheden fra enhver kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for kontrolmyndighedens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold hører under kontrolmyndighedens kompetence.

Kontrolmyndigheden har, i henhold til § 11, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til alle erhvervmæssige lokaliteter og transportmidler, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af lovens anvendelsesområde. Adgangen omfatter private lokaliteter, hvor elevatorer og andet løfteudstyr, trykbærende udstyr, elektrisk materiel og gasmateriel måtte være opstillet eller opbevaret, i det omfang det er påkrævet for at føre kontrol, jf. § 9.

Kontrolmyndigheden kan, jf. § 12, som led i kontrollen med overholdelse af reglerne, jf. § 9, udtage ethvert produkt, som er omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder ved brug af en skjult identitet. En erhvervsdrivende, som udgør et led i omsætningen af et produkt, er, jf. stk. 2, forpligtet til at indsende eller udlevere produktet til kontrol på kontrolmyndighedens anmodning, jf. stk. 1.

Hvis et produkt vurderes at kunne udgøre en risiko, kan kontrolmyndigheden, jf. produktlovens § 13, udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring, udstilling eller anden tilgængeliggørelse af et produkt, hvis produktet vurderes at kunne udgøre en risiko.

UDKAST

Kontrolmyndigheden kan udstede påbud til enhver der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været et led i afsætningen af et produkt, såfremt produktet ikke er i overensstemmelse med eller den erhvervsdrivende ikke lever op til reglerne i loven, regler fastsat i medfør af loven, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår lovens anvendelsesområde. Kontrolmyndigheden kan udstede påbud om at advare brugerne om de risici, der er ved produktet, at standse markedsføring, der kan vildlede brugerne, at afhjælpe forhold, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, at standse salg eller udlevering af produktet, at tilbagetrække produktet fra markedet effektivt og øjeblikkeligt, at tilbagekalde produktet fra brugerne eller at destruere produktet på forsvarlig måde, i henhold til produktlovens § 14, stk. 1, nr. 1-7.

Kontrolmyndigheden skal vælge den mindst indgribende foranstaltning nødvendig for at opnå formålet med påbuddet. Der skal derfor ikke udstedes påbud om at tilbagekalde produktet fra brugerne, hvis produktsikkerheden kan iagttages blot ved at advare om de risici, der er ved produktet. Der kan forekomme situationer, hvor flere af bestemmelserne anvendes samtidig.

Kontrolmyndigheden kan, i henhold til § 16, forbyde enhver at bringe et produkt i omsætning, gøre det tilgængeligt på markedet, udlevere det eller tage det i brug, hvis produktet eller den erhvervsdrivende ikke lever op til regler i produktloven, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.

Kontrolmyndigheden kan, i henhold til § 17, påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde. Hvis et påbud efter § 17 ikke efterkommes, eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko, kan der ske blokering af onlinegrænsefladen, jf. § 18, stk. 1. Fremgangsmåden i forbindelse med blokering samt ophævelse heraf følger af stk. 2-5. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1.

Kontrolmyndigheden kan i henhold til § 19 træffe afgørelse over for enhver anden erhvervsdrivende, der har en tilknytning til produktet, end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at bidrage til at begrænse risici og forhindre risici i at opstå. Bestemmelsen kan anvendes over for erhvervsdrivende der ikke er en del af afsætningskæden, eksempelvis onlinegrænseflader, der stiller en platform

til rådighed for sælgere, og handelsagenter, der ikke er led i afsætningskæden på linje med fabrikanter, importører og distributører, men understøtter formidlingen af produktet til forbrugerne på baggrund af deres virke.

Hvis kontrolmyndigheden ikke kan finde den, der har bragt et produkt i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, eller efterlever den pågældende ikke afgørelsen, der er meddelt denne, kan myndigheden, jf. § 20, træffe de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og §§ 16 a og 17, på den pågældendes vegne.

2.2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Produktlovgivningen er bygget op således, at de erhvervsdrivende skal være ansvarlige aktører på markedet og leve op til forpligtelsen om kun at bringe produkter på markedet, der er i overensstemmelse med reglerne og som ikke udgør en fare. Myndighedernes kontrol hverken kan eller skal erstatte virksomhedernes egenkontrol og ansvar.

Der er ikke på nuværende tidspunkt en bestemmelse i produktloven som giver kontrolmyndigheden adgang til virksomheder med henblik på virksomhedsbaseret markedsovervågning, som beskrevet ovenfor. Erhvervsministeriets vurdering er, at de erhvervsdrivende i vidt omfang lever op til deres forpligtelser og generelt ønsker et velfungerende samarbejde med myndighederne. Der er dog også erhvervsdrivende, der ikke kan eller vil efterleve reglerne. Der er derfor fortsat et behov for en kontrol, der kan sikre, at markedsførte produkter er overensstemmende med reglerne. Det betyder, at der fortsat skal føres kontrol på baggrund af både reaktive og proaktive tiltag, ligesom der skal foretages forskellige kontroller på tværs af produkter. Det er ikke intentionen, at der skal ændres på den allerede eksisterende måde, der praktisk udføres kontrol på. Der kan dog med fordel fokuseres yderligere på virksomhedsbaseret markedsovervågning, hvor der i forbindelse med kontrollen særligt fokuseres på virksomhedernes forpligtelser, med henblik på at understøtte virksomhederne i at navigere i et komplekst produkt- og regellandskab.

Virksomhedsbaseret markedsovervågning tager på nuværende tidspunkt udgangspunkt i kontrol med et eller flere produkter udtaget forud for eller i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens besøg i virksomheden. Kontrollen følges op af dialog med virksomheden, eksempelvis omkring virksomhedens processer og procedurer, f.eks. ved tilbagekaldelse af usikre produkter og orientering af forbrugere og myndigheder, egenkontrolindsatser samt

virksomhedens generelle indsats for at leve op til virksomhedens forpligtelser i forhold til produktsikkerhed. Eftersom virksomhedsbesøget tager udgangspunkt i et eller flere udtagne produkter, begrænses dialogen samt vejledningen til at omhandle de gældende regler for det pågældende produkt. Tilsynet og vejledningen omkring den pågældende virksomheds ansvar og forpligtelser, begrænses som følge heraf til at omhandle de gældende regler der er relevante for det udtagne produkt, selvom virksomheden evt. har et bredere varesortiment bestående af forskellige produkttyper. På baggrund af tilsynet kontrolleres det eller de udtagne produkter. Såfremt der konstateres formelle eller materielle fejl eller mangler træffes der en afgørelse, og virksomheden vil som udgangspunkt blive politianmeldt og i sidste ende modtage et bødeforlæg.

Der er således ikke på nuværende tidspunkt mulighed for, at gennemføre mere overordnede tilsyn med fokus på eftersyn af virksomhedens samlede procedurer og indsatser i forhold til varetagelsen af produktsikkerheden med henblik på at sikre, at de varer, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet, er overensstemmende med reglerne. Dette som følge af, at kontrolmyndighedens hjemmel til at gennemføre kontrolbesøg i virksomheden, er hægtet op på udtagelsen af et eller flere produkter til kontrol.

Reglerne i produktloven tager udgangspunkt i at produkter skal være lovlige for at kunne bringes i omsætning, og de erhvervsdrivende har i forlængelse heraf nogle forpligtelser de skal leve op til. Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat krav i produktloven om, at virksomhederne har bestemte procedurer med henblik på varetagelse af produktsikkerheden. Der ses dog en stigende tendens i EU- retten til, at der bliver stillet krav til egentlige procedurer. Det fremgår eksempelvis af Europa-Parlamentet og rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed (GPSR) artikel 14, at en erhvervsdrivende skal sikre, at denne har interne processer for produktsikkerhed, som sætter vedkommende i stand til at overholde de relevante krav i forordningen. Det fremgår endvidere af samme forordnings præambel betragtning nr. 37, at det med henblik på at forhindre, at farlige produkter bringes i omsætning, bør være obligatorisk for erhvervsdrivende at inkludere interne processer, der sikrer overholdelse af de relevante krav i forordningen, i deres produktions- eller markedsføringsaktiviteter. Det fremgår endvidere, at sådanne interne processer bør fastlægges af de erhvervsdrivende selv i forhold til deres rolle i forsyningskæden og den pågældende produkttype og f.eks. kan baseres på organisatoriske procedurer, retningslinjer, standarder eller udnævnelsen af en ad hoc-driftsleder, samt at ansvaret for fastlæggelse af sådanne interne processer og deres

UDKAST

formater fortsat alene bør påhvile de relevante erhvervsdrivende. Derudover følger det af artikel 9, stk. 2, at fabrikanten forpligtes til at foretage en intern risikoanalyse, inden produkterne bringes i omsætning. Forordningen finder anvendelse fra den 13. december 2024.

Erhvervsministeriet forventer, at der i nye EU-retsakter, som vedtages i løbet af de kommende år, i stigende grad vil blive indført procedurekrav på tværs af produktområder. Udgangspunktet forventes også at være, at manglende procedurer skal sanktioneres på lige fod med produkters manglende overensstemmelse med reglerne.

Generelt er vurderingen, at mængden og kompleksiteten af gældende krav til produkter samt forpligtelser for virksomhederne er voksende, hvorfor det bliver stadig mere udfordrende for virksomhederne at være regelefterlevende på produktsikkerhedsområdet. Som offentlig myndighed har Sikkerhedsstyrelsen vejledningspligt. Det følger af Forvaltningslovens § 7, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Denne vejledningspligt gælder i henhold til lovens § 2, stk. 1 i afgørelsessager. Det følger dog af god forvaltningsskik og almindelige retsgrundsætninger, at myndighederne også bør yde vejledning udenfor rammerne af forvaltningsloven § 7, hvorfor der bl.a. også ydes vejledning i forbindelse med kontrolbesøg hos virksomhederne.

Med en udvidet adgang til at opsøge virksomheder i forbindelse med virksomhedsbaseret markedsovervågning, uden forudgående udtagelse af et produkt, men med særlig fokus på virksomhedens indsats for alene at bringe overensstemmende produkter i omsætning samt vejledning herom, vurderes det at kontrollerne vil blive mere effektive, ligesom den øgede vejledning vil bidrage til at klæde virksomhederne på til bedre regelefterlevelse. Dette vurderes på sigt at medvirke til, at der startes færre sager og et mindre behov for at udtage produkter.

Der foreslås en ændring af produktloven, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen i større omfang kan udføre markedsovervågning, som er virksomhedsbaseret. Dette indebærer, at der med lovforslaget foreslås at tilføje et nyt stk. 5 til produktlovens § 9, hvorefter kontrolmyndigheden kan føre kontrol med virksomheder, som bringer produkter i omsætning og gør produkter tilgængelige på markedet, herunder med virksomhedernes procedurer for alene at gøre overensstemmende produkter tilgængelige på markedet. I forlængelse

UDKAST

heraf foreslås i stk. 6, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den virksomhedsbaserede markedsovervågning.

Ændringen vil give kontrolmyndigheden hjemmel til at føre kontrol med virksomheder, som bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet, herunder mulighed for at føre kontrol med virksomhedernes procedurer for alene at gøre overensstemmende produkter tilgængelige på markedet.

Det vil således via virksomhedsbaseret markedsovervågning være muligt at føre kontrol med virksomheder og deres procedurer, uden at der nødvendigvis samtidig skal udtages et eller flere produkter til kontrol. Bestemmelsen vil give kontrolmyndigheden mulighed for at møde op og få adgang til virksomheden i forbindelse med den virksomhedsbaserede markedsovervågning. Der er ikke tale om at pålægge virksomhederne yderligere forpligtelser, men en kontrol af, hvorvidt virksomheden lever op til de forpligtelser, der allerede fremgår af reglerne. Kontrollen omfatter en gennemgang af, hvorvidt virksomheden har tilstrækkelige procedurer i forhold til dokumentation, opbevaring heraf i den påkrævede tidsperiode, håndtering af produkter der viser sig at være farlige, håndtering af klager m.v., således at virksomheden er i stand til at være regelefterlevende.

Virksomhedsbaseret markedsovervågning er en vejledningsbaseret metode til markedsovervågning af produkter, som kombinerer den traditionelle håndhævelse af reglerne med effektiv vejledning til virksomhederne omkring de gældende regler, virksomhedernes ansvar og forpligtelser, afhængigt af deres rolle i omsætningsleddet. Formålet med virksomhedsbaseret markedsovervågning er at understøtte virksomhedernes regelefterlevelse, ved at styrke virksomhedernes egen indsats omkring produktsikkerhed på baggrund af dialog og effektiv vejledning omkring produktsikkerhedsregler, ansvar og forpligtelser mv.

Virksomhedsbaseret markedsovervågning kan foregå hos de erhvervsdrivende såsom fabrikker, importører og distributører. Der tages udgangspunkt i den enkelte virksomheds rolle i omsætningsleddet samt de gældende krav i love, bekendtgørelser eller forordninger, som vedrører virksomhedens konkrete produktområde, samt det ansvar og de forpligtelser virksomheden har som følge heraf.

Den virksomhedsbaserede tilgang vil være relevant i den proaktive markedsovervågning med henblik på at understøtte regelefterlevelsen, og den

vil tillige være relevant i reaktive sager. Det vil f.eks. være tilfældet hvis der på baggrund af gentagende forbrugeranmeldelser af farlige eller ikke-overensstemmende produkter fra samme virksomhed, opstår en formodning om, at virksomheden ikke har etableret tilstrækkelige procedurer, i det omfang de er forpligtet hertil, eller ikke er tilstrækkeligt opmærksomme på at iagttage produktsikkerheden og leve op til deres forpligtelser.

2.2.4. Ændring af anvendelsesområde som følge af nye EU-retsakter om produktsikkerhed i almindelighed og om maskiner

2.2.4.1. Gældende ret

Produktloven finder anvendelse på mange forskellige produktområder, hvoraf størstedelen er omfattet af EU-retsakter. Det fremgår således af lovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på 40 harmoniserede produktområder, herunder også produkter omfattet af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet), jf. stk. 1, nr. 1, og direktivet om maskiner (maskindirektivet), jf. stk. 1, nr. 2.

Produktsikkerhedsdirektivet er implementeret i dansk ret ved produktloven og ved bekendtgørelse nr. 839 af 10. juni 2020 om produktsikkerhed i almindelighed og koordination mellem kontrolmyndigheder. Maskindirektivet er implementeret ligeledes ved produktloven, ved lov nr. 155 af 20. februar 2013 om indretning m.v. af visse produkter og ved bekendtgørelse nr. 1094 af 1. juni 2021 om maskiner.

Produktsikkerhedsdirektivet afløses af forordning (EU) 2023/988 om produktsikkerhed i almindelighed. Forordningen trådte i kraft den 12. juni 2023 og finder endelig anvendelse den 13. december 2024, hvor forordningen erstatter det gældende produktsikkerhedsdirektiv, som ophæves i den forbindelse.

Maskindirektivet afløses af forordning (EU) 2023/1230 om maskiner, som trådte i kraft den 19. juli 2023. Forordningen finder delvist anvendelse i de kommende år frem mod endelig anvendelse den 20. januar 2027. Der vil således være en periode, hvor både direktivet om maskiner og forordningen om maskiner finder anvendelse, inden direktivet om maskiner ophæves med virkning fra den 20. januar 2027.

2.2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et af de primære formål med produktloven var at samle reguleringen af forskellige produkttyper i en hovedlov på Sikkerhedsstyrelsens område.

Sikkerhedsstyrelsen har ansvaret for en stor del af de produktområder, som er omfattet af markedsovervågningsforordningen, der danner grundlag for en fælleseuropæisk markedsovervågning af alle produkter, som gøres tilgængelige på markedet i EU. Derudover har Sikkerhedsstyrelsen også ansvaret for områder, som ikke er omfattet af EU-harmoniserede retsakter.

På den baggrund indeholder produktloven en række kontrolbeføjelser, som kan anvendes med henblik på at sikre en ensartet og effektiv markedsovervågning på tværs af produktområder. Erhvervsministeriet finder det vigtigt, at denne ramme bevares, og at Sikkerhedsstyrelsen fortsat har de nødvendige og ensrettede kontrolbeføjelser og sanktionsmuligheder på tværs af produktområder. Det gælder både, når der introduceres nye krav til hidtil uregulerede områder, men også når eksisterende regler erstattes af mere tidsvarende regler, som i højere grad imødekommer nye forretningsmodeller og ændret brugeradfærd. Dette er f.eks. tilfældet med forordningen om produktsikkerhed i almindelighed og maskinforordningen, der som ovenfor nævnt afløser gældende direktiver fra hhv. 2001 og 2006.

I det gældende maskindirektiv og i det gældende produktsikkerhedsdirektiv følger en række produktkrav. Hensigten med produktloven er tilsvarende, at der er et klart grundlag for at sikre den nødvendige og korrekte implementering i Danmark af relevante EU-retsakter. På den baggrund følger produktkravene til produkter, som er omfattet af produktsikkerhedsdirektivet, og maskiner af bekendtgørelser, som implementerer kravene fra de pågældende direktiver.

Erhvervsministeriet erfarer, at der i stigende omfang fastsættes produktkrav i forordninger, som har direkte retsvirkning i Danmark. Som anført i forarbejderne til produktloven, jf. lovforslag nr. L 179 om produkter og markedsovervågning, Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 18, spalte 2, var det forventet ved lovforslagets behandling, at maskindirektivet ville blive erstattet af en maskinforordning bl.a. med henblik på at skabe klarhed over de erhvervsdrivendes forpligtelser som led i forsyningskæden.

Som forventet er det derfor nødvendigt at ændre anvendelsesområdet i produktloven med henblik på at sikre, at der kan fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til maskinforordningen såvel som forordningen om produktsikkerhed i almindelighed. Derudover er det nødvendigt at foretage ændringer i implementeringen af de gældende direktiver, der på nuværende tidspunkt er fastsat administrativt, idet størstedelen af reguleringen af produkter, som omfattes af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed, og

maskiner, fremover vil følge af forordninger med direkte virkning i Danmark.

Det foreslås derfor, at produktlovens anvendelsesområde ændres. Da produktsikkerhedsdirektivet erstattes af produktsikkerhedsforordningen den 13. december 2024 uden en overgangsperiode foreslås det, at § 2, stk. 1, nr. 1, ændres, hvorefter produktloven omfatter produktsikkerhedsforordningen.

For så vidt angår maskinforordningen vil det være nødvendigt at bevare implementeringen af maskindirektivet indtil forordningens endelige anvendelse den 20. januar 2027. Det skyldes, at maskindirektivet fortsat er gældende, og maskiner kan derfor lovligt bringes i omsætning indtil 20. januar 2027, hvis maskinerne opfylder kravene i maskindirektivet. Det foreslås derfor, at tilføje maskinforordningen i et nyt nr. 41 i § 2, stk. 1.

3.3. Ændring af elsikkerhedsloven

2.3.1. Ændring af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

2.3.1.1. Gældende ret

I elsikkerhedsloven, jf. lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, blev Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed nedsat som erstatning for det tidligere Tekniske Sikkerhedsråd.

Det tidligere sikkerhedsråd rådgav Sikkerhedsstyrelsen omkring den tekniske sikkerhed indenfor bl.a. el, gas, vvs, kloak, fyrværkeri og generel produktsikkerhed. Det Tekniske Sikkerhedsråd var derfor dengang grupperet i en række underudvalg. Man ønskede ved lovændringen at fokusere rådets virke, således at rådet fremadrettet alene skulle koncentrere sig om den tekniske sikkerhed indenfor el- og gasområdet. Dette henset til at store dele af Sikkerhedsstyrelsens ressortområdet efterhånden var blevet underlagt EU-retlig regulering.

Formålet var i den forbindelse at sammensætte ét råd bestående af medlemmer, som i kraft af deres forskellige baggrunde skulle repræsentere et højt strategisk niveau, samt have en bred indsigt og særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed i et bredere perspektiv. Rådets sammensætning skulle medføre en bedre og mere konkret rådgivning og sparring omkring Sikkerhedsstyrelsens regulararbejde indenfor el- og gasteknisk sikkerhed, og derved sikre at styrelsen i stigende grad blev i stand til at tilpasse reglerne løbende i overensstemmelse med den teknologiske udvikling på området. Derudover var formålet desuden at skabe et råd som tilsvarende kunne rådgive

ministeren om, hvordan man skabte de bedste vilkår for erhvervet uden at gå på kompromis med det tekniske sikkerhedsniveau.

Rådet blev dengang nedsat med hjemmel direkte i elsikkerhedslovens § 25. De nærmere rammer for rådet blev dernæst fastsat i § 26, herunder bl.a. medlemssammensætningen.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består i dag af 10 medlemmer samt to permanente observatører, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra relevante uddannelses- og brancheorganisationer. Udover antallet af medlemmer, er det også i nugældende § 26 fastsat, at formanden og 4 medlemmer skal udpeges fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, mens 4 medlemmer skal udnævnes blandt en bred sammensætning af relevante brancheorganisationer. Derudover skal ét medlem repræsentere forbrugerinteresser.

Medlemmerne er for nuværende udpeget for en 4-årig periode.

2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmark står over for en omfattende og accelereret grøn omstilling inden for både el- og gasområdet. Det betyder blandt andet, at der i energisektoren imødeses en massiv omlægning af produktions- og anvendelsesformer inden for energi hos både privatforbrugere og ikke mindst industrien.

Hastigheden af den grønne omstilling stiller derfor ekstraordinære krav til Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med at etablere rammerne for en sikkerhedsmæssig forsvarlig produktion og anvendelse af nye energiformer, som eksempelvis brint.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der er behov for at ændre i sammensætningen af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed med henblik på at sikre et råd som afspejler den aktuelle politiske dagsorden på området. Ændringen vil derfor forventeligt understøtte ønsket om en hurtigere grøn omstilling i regeringsgrundlaget. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed vil således i en ny sammensætning kunne yde rådgivning og faglig sparring om, hvilke politiske og lovgivningsmæssige tiltag, der er nødvendige for at kunne gennemføre en sikkerhedsmæssig forsvarlig omstilling på både el- og gasområdet.

UDKAST

Sidstnævnte er særligt relevant, idet gasområdet, herunder både biogas og ikke mindst brint (Power-to-X), forventes at fylde betydeligt mere på den grønne dagsorden i de kommende år. Her er forventningen, at Rådet for El- og Gasteknisk sikkerhed i en ny sammensætning vil kunne blive et større aktiv for erhvervsministeren, og ikke mindst Sikkerhedsstyrelsen med henblik på at sikre, at der opretholdes en høj sikkerhedsteknisk standard i et foranderligt energibillede. Netop det sikkerhedstekniske aspekt inden for især brintområdet, kræver tilførsel af ressourcer og ekspertise for ikke at blive en hindring for den grønne omstilling.

Fokus for rådets arbejde vil fortsat alene være det sikkerhedstekniske aspekt på el- og gasområdet – det vil sige inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort. Der er således ikke lagt op til en ændring eller udvidelse af rådets ministerielle eller styrelsesmæssige forankring.

Det foreslås at ændre § 25 i Elsikkerhedsloven, så bestemmelsen fremover giver erhvervsministeren mulighed for at nedsætte Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed. Det ønskes samtidigt, at der indsættes et stk. 2 i bestemmelsen, hvoraf det fremgår, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for rådet, dets sammensætning og opgaver.

Bestemmelsen skal derved træde i stedet for den nuværende § 26, som foreslås ophævet. Rammerne for rådet skal fremadrettet håndteres på bekendtgørelsesniveau, hvilket vil give erhvervsministeren mulighed for at sammensætte et råd, som kan løfte de konkrete og komplekse rådgivningsopgaver, som samtiden måtte kræve, jf. ovenstående.

Indtil nu har bestemmelserne i elsikkerhedsloven både angivet antallet af medlemmer, samt hvilken organisatorisk baggrund de respektive medlemmer af rådet skulle have. En sådan detaljeret fordeling af rådets repræsentantskab understøtter imidlertid ikke den fleksibilitet, som Erhvervsministeriet ønsker i forbindelse med de fremtidige udpegninger til rådet.

Fremadrettet vil der derfor ikke være reserverede pladser i rådet til eksempelvis uddannelses- eller forbrugerinstitutioner. Årsagen hertil skal bl.a. findes i, at især disse organisationers interesser omkring Sikkerhedsstyrelsen i al væsentlighed varetages uden for rådet. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed varetager ikke forbrugersikkerhed i gængs forstand. På baggrund af den generelle udvikling på energiområdet forventer Sikkerhedsstyrelsen samtidig, at antallet af private gaskunder vil fortsætte med at falde i løbet af de kommende år, efterhånden som flere forbrugere udskifter forbruget af gas med fjernvarme, varmepumper eller andre mere miljøvenlige

alternativer. På den baggrund er det vurderingen, at den almene forbrugerinteresse i området tilsvarende vil mindskes fremadrettet.

Som nævnt oven for er det desuden hensigten, at rådet i den kommende udpegningsperiode vil fokusere på etableringen af brintinfrastruktur, samt udrolningen af Power-to-X. Det er for nuværende ikke hensigten, at brint skal distribueres til private forbrugere, hvorfor deres interesser inden for Sikkerhedsstyrelsens område vil falde uden for rådets afgrænsede formål i den kommende udpegningsperiode.

Den foreslåede ændring får imidlertid ingen konsekvenser for Sikkerhedsstyrelsens almene interessenthåndtering. Langt størstedelen af Sikkerhedsstyrelsens interessentvaretagelse foregår således allerede løbende i dag via direkte dialog uden for Rådet. Sikkerhedsstyrelsen vil fortsat stå til rådighed for samtlige interessenter, i det omfang der måtte være behov for dialog og sparring.

Fremadrettet vil medlemmerne i rådet blive indstillet af Sikkerhedsstyrelsen til ministeren under hensyntagen til den politiske dagsorden. Det afgørende element bliver derved den strategiske og politiske viden, som de indstillingsberettigede organisationer kan bidrage med i den konkrete situation, og ikke hvilket organisatorisk baggrund de repræsenterer.

Udover den foreslåede ændring i medlemssammensætningen, er det desuden hensigten at ændre antallet af medlemmer i rådet. For nuværende består rådet af en formand, ni medlemmer samt to permanente observatører. Antallet af medlemmer er angivet direkte i den gældende § 26. Med henblik på at gøre rådet mere fleksibelt foreslås det, at antallet af medlemmer fremadrettet reguleres på bekendtgørelsesniveau. Ved at regulere antallet af medlemmer på bekendtgørelsesniveau vil rådets sammensætning fremadrettet kunne ændres, hvis der måtte være et egentligt behov herfor. Det kan f.eks. være i forbindelse med pludseligt opståede nationale eller internationale politiske dilemmaer inden for energisektoren, hvorved der er behov for inddragelse af en bredere kreds af interessenter.

Med henblik på at skabe rammerne for et råd med større politisk og strategisk fokus er det hensigten, at rådet i udgangspunktet skal bestå af en formand og seks medlemmer udpeget af erhvervsministeren. Det er hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen fortsat skal varetage sekretariatsfunktionen for rådet.

I tillæg til dette er det desuden ønsket, at der i den kommende bekendtgørelse gives mulighed for, at rådet kan udvides på invitationsbasis. Det skal være muligt for rådet at invitere organisationer eller virksomheder med særlige fagkundskaber til at deltage i rådets møder på linje med de øvrige medlemmer, i det omfang rådets arbejdsområde og formål tilsigter det.

Det helt overordnede formål med den foreslåede ændring er derved at skabe et råd som kan yde rådgivning til erhvervsministeren og Sikkerhedsstyrelsen på et strategisk og sikkerhedsteknisk højt niveau i det omskiftelige energibillede, der i stigende grad er båret af den accelererede grønne omstilling, som er opstået på bagkant af energi- og forsyningskrisen i Europa i 2022.

For nærmere om rådets fremtidige sammensætning henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 2 og 3.

2.3.2. Erhvervsdrivendes oplysningspligt ved efterlevelse af afgørelser efter elsikkerhedslovens §§ 16-18

2.3.2.1. Gældende ret

Sikkerhedsstyrelsen, som er kontrolmyndighed på området for sikkerhed for elektriske anlæg og elektriske installationer, fører kontrol med loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Sikkerhedsstyrelsen udfører på baggrund heraf næsten to tusinde tilsyn om året på eksempelvis campingpladser, udlejningsejendomme, restauranter og meget mere. På baggrund af disse fysiske tilsyn træffer Sikkerhedsstyrelsen afgørelse, hvis der er forhold, der strider mod loven og regler fastsat i medfør heraf. Når Sikkerhedsstyrelsen har truffet afgørelse efter lovens §§ 16-18, overgår ansvaret for, at afgørelsen efterkommes til den pågældende part.

Når Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse efter lovens § 16, indebærer det, at styrelsen påbyder ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at lade en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af anlægget eller af installationen for ejers eller brugers regning.

Træffer styrelsen derimod afgørelse efter lovens § 17, påbydes ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen for ejers eller brugers egen regning. Styrelsen kan, jf. § 17, stk. 2, tillige påbyde ejeren af et elektrisk anlæg at foretage ændringer i anlæggets kvalitetsledelsessystem for ejerens regning.

UDKAST

Når Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse efter lovens § 18, forbydes brugen af elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af lovens § 5, stk. 1, nr. 1 og 2 (udførelse og drift af elektriske anlæg, og udførelse og drift af elektriske installationer), eller sikkerhedskravet i § 3. Det følger af lovens § 3, at elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Sikkerhedsstyrelsen har over den seneste periode erfaret, at enkelte modtagere af en afgørelse efter lovens §§ 16-18, ikke vil samarbejde. Dette vanskeliggør Sikkerhedsstyrelsens arbejde og kontrol med elektriske anlæg og installationer, eftersom sagerne ikke kan afsluttes med behørig dokumentation for, at der er truffet de fornødne foranstaltninger. Dette fører i praksis til, at Sikkerhedsstyrelsen skal genbesøge partens adresse, hvis styrelsen vil kontrollere, hvorvidt afgørelsen efter lovens §§ 16-18 er efterkommet eller ej. Alternativt skal den pågældende sag oversendes til politiets nærmere efterforskning af, hvorvidt parten har undladt at efterkomme et påbud eller har overtrådt et forbud efter lovens §§ 16-18.

2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet vurderer på baggrund af den seneste praksis om manglende medvirken fra en part til at bekræfte efterlevelsen af afgørelsen efter lovens §§ 16-18, at det er nødvendigt at udvide kontrolmyndighedens beføjelser efter at styrelsen har truffet afgørelse efter lovens §§ 16-18.

For at sikre en behørig effekt af kontrolmyndighedens kontrol og tilsyn, er det nødvendigt at give kontrolmyndigheden adgang til at kræve, at den der er pålagt at træffe foranstaltninger efter lovens §§ 16-18, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf. Ved en sådan tilføjelse sikres det, at kontrolmyndigheden af egen drift og uden behov for politiets nærmere efterforskning, kan vurdere, hvorvidt de konkrete forhold er bragt i overensstemmelse med styrelsens afgørelse efter §§ 16-18.

Det foreslås at indføre en bestemmelse i elsikkerhedslovens § 19, der giver kontrolmyndigheden mulighed for at kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af lovens §§ 16-18, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten af de truffede foranstaltninger.

Den foreslåede ordning vil føre til større effekt af kontrolmyndighedens arbejde, eftersom den pågældende part forpligtes til at oplyse, hvad den pågældende har foretaget sig på baggrund af kontrolmyndighedens afgørelse efter lovens §§ 16-18. Den foreslåede ordning vil i praksis føre til, at kontrolmyndigheden efter styrelsens afgørelse efter lovens §§ 16-18, efter en rum tid har mulighed for at tage kontakt til den pågældende part med henblik på en opfølgning siden afgørelsen.

En sådan tilføjelse til den gældende lov vil føre til større sikkerhed, eftersom kontrolmyndigheden af egen drift derved får mulighed for at følge op på en afgørelse. Ved kontrolmyndighedens konstatering af manglende overholdelse af den foreslåede bestemmelse, vil kontrolmyndigheden kunne anmelde forholdet til den relevante politikreds med henblik på, at der rejses tiltale for ikke at have dokumenteret, at der er truffet de fornødne foranstaltninger.

På den baggrund foreslås det i § 3, nr. 5, at den, som omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger at gøre det, kan straffes med bøde. Det er nødvendigt med en mulighed for at straffe den, der omgår kontrol eller forsøger at gøre det, da samarbejde er en forudsætning for kontrolmyndighedens mulighed for at føre fyldestgørende kontrol med elektriske anlæg og elektriske installationer.

2.3.3. Præcisering af ekspropriationsbestemmelsen i elsikkerhedslovens § 27

2.3.3.1. Gældende ret

Det følger af Grundlovens § 73, at ejendomsretten er ukrænkelig, men at en ekspropriation kan gennemføres, hvis det er krævet af hensyn til almenvellet. Desuden følger det af artikel 1 i 1. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at ekspropriationens formål skal være i overensstemmelse med samfundets interesser.

Anlægsprojekter i form af veje, jernbaner, luftfartsanlæg og spildevandsanlæg udgør i visse tilfælde så tungtvejende almene, samfundsmæssige hensyn, at det kan retfærdiggøre et indgreb i ejendomsretten. Har en offentlig myndighed i forbindelse med et sådant anlægsprojekt brug for at råde over et bestemt areal, kan myndigheden i nogle tilfælde tvinge ejeren af arealet til at afstå arealet eller rettigheder herover.

Derfor er der i den danske lovgivning fastsat forskellige ekspropriationsbestemmelser, der sikrer, at et anlægsprojekt, som i øvrigt sker i samfundets

UDKAST

interesse, ikke kan bremses af enkelte lodsejere, som modsætter sig projektet. Således er der f.eks. i planloven, vejloven, jernbaneloven, miljøbeskyttelsesloven og luftfartsloven fastsat regler om ekspropriation, som regulerer tvangsmæssig afståelse af arealer og rettigheder herover.

På samme måde er der i elsikkerhedsloven indsat en ekspropriationsbestemmelse, som muliggør ekspropriation til elektriske anlæg, jf. lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som ændret ved § 4 i lov nr. 1756 af 27. december 2016 og § 33 i lov nr. 61 af 30. januar 2018.

Ekspropriationsbestemmelsen fremgår af lovens § 27, 1. pkt., hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan tillade ekspropriation til elektriske anlæg for produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi.

Selve bestemmelsen indeholder ikke et retssubjekt, herunder regulerer bestemmelsen ikke direkte, hvem Sikkerhedsstyrelsen kan give en ekspropriationstilladelse til.

I praksis har det hovedsageligt været Energinet, der har benyttet sig af bestemmelsen. Energinet ejer, driver og udbygger på statens vegne den overordnede danske energiinfrastruktur, herunder bl.a. transmissionsnettet på elområdet. Energinets aktiviteter er reguleret i lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 5. august 2022. Energinet er en selvstændig offentlig virksomhed oprettet af Klima-, Energi- og Forsyningsministeren.

Det er dog almindelig antaget i praksis og i den juridiske litteratur, at ekspropriation ikke kun kan ske til fordel for offentlige aktører, men også til fordel for private aktører, hvis afståelsen i øvrigt tjener almene, samfundsmæssige interesser.

Ekspropriation til et elektrisk anlæg kan i bestemte tilfælde anses som et offentligt formål – uagtet at ekspropriationen sker til fordel for selskaber organiseret under privatretlige former. Det vil sige, at ekspropriation også kan indebære areal- eller rettighedsoverførsel mellem to private aktører.

Med udgangspunkt i ovenstående og i elsikkerhedslovens generelle anvendelsesområde, som defineret i lovens §§ 1 og 2, er det efter Sikkerhedsstyrelsens flerårige praksis uden betydning for anvendelsen af elsikkerhedslovens § 27, 1. pkt., hvem der realiserer formålet med ekspropriationen,

herunder om det er en virksomhed, der er funderet på et privatretligt grundlag, eller om det sker i statsligt regi (for staten eller som et egentligt koncessioneret selskab). Med andre ord er organisationsformen hos den, der eksproprieres til fordel for, ikke afgørende.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af forarbejderne til elsikkerhedsloven, hvem der kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om en ekspropriationstilladelse. Det følger af forarbejderne til elsikkerhedslovens § 27, jf. Folketingstidende 2014-15, tillæg A, side 29, at elforsyningsanlæg er omfattet af lovforslagets definition af elektriske anlæg. Der kan f.eks. være tale om over- og underjordiske ledningsanlæg. Loven finder i sin helhed anvendelse på alle elektriske anlæg og alle elektriske installationer, og hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare, jf. § 1, stk.1.

Ved elektriske anlæg forstås alle anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi og de omfattede anlæg er ikke afgrænset af en spændingsgrænse, jf. § 2, stk. 1.

Det følger af denne bestemmelses forarbejder, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 119 som fremsat, side 12, at alle former for anlæg, der producerer el, er omfattet af loven. Et anlæg kan således også være et monteret solcelleanlæg, en generator, en vindmølle mv. Både stationære og mobile anlæg er omfattet af loven, eksempelvis anvendes mobile generatoranlæg på festivalpladser og på større byggepladser.

Derudover er Sikkerhedsstyrelsens kontrolbeføjelser rettet mod både virksomheder og personer, ligesom styrelsen som led heri har adgang til både offentlige og private ejendomme og lokaliteter, jf. §§ 13 og 15.

Da elsikkerhedsloven således ikke skelner mellem et elektrisk anlægs ejerforhold, herunder om det er privatejet, offentligt ejet eller indgår som en del af et offentligt-privat selskab, er ejer- og tilhørsforholdet i sig selv ekspropriationsprøvelsen uvedkommende.

Det fremgår imidlertid af § 27, 2. pkt., at selve ekspropriationsforretningen skal udføres efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (ekspropriationsprocesloven).

Ekspropriationsprocesloven finder anvendelse ved ekspropriation vedrørende fast ejendom for staten eller for koncessionerede selskaber, når der i lovgivningen er hjemlet ekspropriation til formålet, jf. § 1, i

UDKAST

lovbekendtgørelse nr. 386 af 13. april 2023 om lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Efter Sikkerhedsstyrelsens faste praksis fortolkes elsikkerhedslovens § 27, 2. pkt., sådan, at det alene er de rent processuelle regler for ekspropriationens gennemførelse, der skal findes i ekspropriationsproceslovens kapitel 4, og at lovens område som defineret i § 1 ikke begrænser anvendelsesområdet for elsikkerhedsloven, herunder § 27.

Denne praksis er til dels baseret på de historiske ekspropriationsbestemmelser og de tidligere lovbemærkninger.

Den oprindelige lov om elektriske stærkstrømsanlæg, som elsikkerhedsloven afløste i 2016, indeholdte en ekspropriationsbestemmelse i § 10, hvorefter tvungen afståelse af rettigheder over offentlig eller privat ejendom kunne finde sted efter tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder og Elektricitetskommissionen, jf. lov nr. 77 af 19. april 1907.

Senere blev det tilføjet i § 15, at såfremt gennemførelsen af de i § 10 omhandlede foranstaltninger nødvendiggjorde fjernelse af bygninger, skov eller andre hindringer, kunne ministeren tillade, at der efter reglerne i forordning af 5. marts 1845, jf. lov nr. 6 af 10. januar 1928, foretages den i nævnte øjemed fornødne ekspropriation, jf. lovbekendtgørelse nr. 356 af 30. juli 1949 om elektriske stærkstrømsanlæg.

Da ekspropriationsprocesloven blev vedtaget i 1964, blev det i § 32, stk. 2, bestemt, at ekspropriationer, der i henhold til den hidtidige lovgivning foretages efter reglerne i forordning af 5. marts 1845 om grundafståelser til jernbaneanlæg, foretages fra denne lovs ikrafttræden i henhold til denne lovs bestemmelser.

Det følger af forarbejderne til ekspropriationsproceslovens § 1, jf. Folketingsstidende 1963-64, tillæg A, L87, side 798, at da nærværende lov vil afløse denne forordning, er det i lovforslagets § 32, stk. 2, bestemt, at ekspropriationer, der hidtil er foretaget efter jernbaneforordningens regler, nu skal gennemføres efter reglerne i dette lovforslag. Ved udformningen af lovforslagets bestemmelser har man imidlertid haft en fremtidig videre anvendelse af disse for øje, idet en række af de principper og synspunkter, som lovforslagets bestemmelser er udtryk for, må anses for at have gyldighed for alle ekspropriationer. Det bør derfor i fremtiden påses, at man i den udstrækning, det skønnes praktisk, tilpasser reglerne på andre

ekspropriationsområder til de regler, som nærværende forslag indeholder - alt dog forudsat, at særlige hensyn i det enkelte tilfælde ikke taler imod.

Ved lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg, som trådte i kraft den 1. januar 1977, blev der i § 15 tilføjet, at ekspropriation til anlæg for produktion, transmission og distribution af elektricitet iværksættes efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg, jf. Folketingstidende 1975-76, tillæg A, L 41 som fremsat, side 1038, at begrundelsen for at lade reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom finde anvendelse (...) er, at tyngden af det indgreb i ejendomsforholdene, som et sådant anlæg medfører, ofte er ligeså stor som tyngden af en række andre ekspropriationsindgreb, der skal foretages efter reglerne i nævnte lov.

Pr. 1. januar 2004 overgik kompetencen til at træffe afgørelse om ekspropriation efter den daværende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel til Sikkerhedsstyrelsen fra økonomi- og erhvervsministeren.

Sikkerhedsstyrelsen har med udgangspunkt i ovennævnte bestemmelser, tilhørende bemærkninger og tidligere praksis fra Elektricitetsrådet fastlagt en administrativ praksis, der ikke skelner mellem ansøgninger fra henholdsvis offentlige og private aktører.

Der er ikke gennem tiden ændret væsentligt i reglens materielle indhold, herunder prøvelsen af de opregnede betingelser.

2.3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet vurderer, at der er behov for at tydeliggøre gældende ret for at imødegå misforståelser om, hvorvidt private aktører har adgang til at ekspropriere med hjemmel i elsikkerhedsloven. Den mest hensigtsmæssige løsning vil være, at det indføres i elsikkerhedslovens § 27, at såvel offentlige som private aktører kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om tilladelse til at ekspropriere til elektriske anlæg.

Sikkerhedsstyrelsen har de senere år oplevet et øget antal henvendelser fra private aktører, der er i tvivl om, hvordan de kan sikre rettighederne over et elektrisk anlæg i fravær af frivillige aftaler med lodsejere. Ved at indsætte

et retssubjekt i ekspropriationsbestemmelsen, bliver det tydeligt for aktører og interessenter, hvem der kan anvende hjemlen i elsikkerhedslovens § 27 – uagtet om anlægget ejes og drives af en offentlig myndighed, en selvstændig offentlig virksomhed eller et privatretligt selskab.

Flere private aktører udvikler og etablerer løsninger som led i energisektorens grønne omstilling. Som en del af regeringsgrundlaget er det besluttet, at visse energiprojekter i højere grad skal være markedsdrevne og varetages af private aktører, og at energiudvinding skal udvikles i form af opdaterede koncessionsmodeller og konkrete aftaler mellem stat og private virksomheder. Som en konsekvens heraf får også flere private aktører brug for i særlige tilfælde at tilsidesætte en privat ejendomsret og erhverve rettigheder over bestemte arealer til brug for elektriske anlæg. Ved at indrette lovgivningen, så den giver anledning til mindst mulig tvivl, smidiggøres den grønne omstilling, som regeringen ønsker skal foregå i et højere tempo. Kodificeringen bidrager derved også til at understøtte en hurtig og effektiv udbygning af den vedvarende energi i energisektoren.

Som eksempler på ekspropriationsbestemmelsens anvendelsesområde for private aktører kan eksempelvis nævnes rettigheder over et kabelanlæg, der skal føre strøm til et Power-to-X-anlæg, og som i et elektrolyseanlæg omdanner strøm fra vedvarende energi til brint, der bruges som brændstof. Der kan på samme måde være tale om at sikre rettighederne over en privat aktørs kabelanlæg, der fører strøm fra en solcellepark til det kollektive elforsyningsnet, en privat aktørs rettigheder over et varmeværks kabelanlæg, der skal sikre strøm til værkets elkedel, der erstatter flisafbrænding som varmekilde eller en privat aktørs virksomhed, der oplagrer brint og trykluft til anvendelse i gasturbiner til senere elproduktion, og som kan få den producerede el til hovednettet via anlagte kabler.

For at tage højde for, at antallet af private aktører øges i takt med udbygningen af en grønnere energisektor og den bæredygtige omstilling accelereres, foreslås det, at det af elsikkerhedslovens § 27 tydeligt kommer til at fremgå, at såvel private som offentlige virksomheder, der ejer et elektrisk anlæg, er omfattet af bestemmelsen og dermed har mulighed for at søge Sikkerhedsstyrelsen om tilladelse til ekspropriation.

Den foreslåede ændring af elsikkerhedslovens § 27 vil medføre, at branchens aktører bedre og hurtigere kan skabe et overblik over, hvilke lovgivningsmæssige muligheder, der eksisterer for at sikre sig rettighederne over elektriske anlæg. Derved understøttes en effektiv udbygning af elnettet, så

det kan håndtere, at elforbruget og produktionen af strøm fra vedvarende energi fremover øges.

Det er ikke hensigten at ændre Sikkerhedsstyrelsens materielle praksis for tilladelse til ekspropriation til elektriske anlæg, der fastholdes uændret. Ændringen får ingen betydning for bestemmelsens øvrige indhold, og Sikkerhedsstyrelsens materielle prøvelse af ekspropriationsansøgningerne, vil foregå som hidtil og efter gældende praksis.

Sikkerhedsstyrelsen kan fortsat tillade ekspropriation til nyanlæg, til udvidelse og ændring af bestående elforsyningsanlæg, til sikring af et sådant anlægs fortsatte beståen, til nødvendige supplerende foranstaltninger samt af hensyn til udnyttelse, betjening, sikker funktion og hensigtsmæssig drift af anlæggene.

Sikkerhedsstyrelsen vil ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse til ekspropriation fortsat foretage både en vurdering af, om hensynet til almenvellet kan begrunde, at anlægget etableres, valget af areal samt anlæggets sikkerhedstekniske forhold.

For så vidt angår almenvellet, må hensynet hertil anses for afklaret ved Energistyrelsens eller Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets godkendelse af, at anlægget etableres med hjemmel i § 4 i lov om Energinet. I dette tilfælde tager Sikkerhedsstyrelsen alene stilling til det konkrete valg af areal samt anlæggets sikkerhedstekniske forhold.

Hvis Sikkerhedsstyrelsen giver tilladelse til ekspropriation, sender styrelsen sin afgørelse til Transportministeriet og fremsætter anmodning om, at der foretages ekspropriation. Ministeriet henviser efter en hjemmelsprøvelse sagen til behandling ved en ekspropriationskommission efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

For nærmere om prøvelsen efter § 27 henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, *nr. 4*.

3.4. Ændring af tilgængelighedsloven

2.4.1. Korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivet

2.4.1.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsdirektivet)

er implementeret i dansk ret ved lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven).

Tilgængelighedsloven er udtryk for minimumsimplementering af tilgængelighedsdirektivet, og loven fastsætter derfor krav om, at udvalgte produkter og tjenester skal være tilgængelige, så det sikres, at personer med handicap eller andre funktionsnedsettelse kan anvende de pågældende produkter og tjenester. Da der er tale om en række nye krav, som de erhvervsdrivende skal leve op til, blev det ved lovens vedtagelse forudsat, at der efter lovens ikrafttrædelse fortsat skulle pågå et arbejde med at udarbejde vejledninger til brug for opfyldelse af tilgængelighedskravene. Der fremgår således følgende af bemærkningerne til tilgængelighedsloven: »Det er derfor også Erhvervsministeriets vurdering, at der, indtil reglernes ikrafttrædelse, fortsat skal pågå et ministerielt arbejde med henblik på at udarbejde vejledninger eller lignende til illustration af, hvordan de erhvervsdrivende på de enkelte områder lever op til kravene. Dette arbejde skal ske i tæt samarbejde med interesseorganisationerne på de respektive områder, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 131 som fremsat, side 32«. Der er dog ikke fastsat egentlige bestemmelser i loven, der forpligter ressortministerierne til at udarbejde vejledninger på området.

Tilgængelighedsloven indeholder derudover en række forpligtelser for de erhvervsdrivende, der handler med produkter, eller udbyder tjenester, kontrolbestemmelser til brug for myndighedernes kontrol på området og straffebestemmelser m.v.

Blandt tilgængelighedslovens kontrolbestemmelser er bl.a. kontrolmyndighedens mulighed for efter § 49 at give påbud for overtrædelse af tilgængelighedskravene. Det medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist at bringe forholdene i orden for et produkt eller en tjeneste, der ikke er i overensstemmelse med tilgængelighedskravene. Bringer den erhvervsdrivende ikke forholdene i orden inden for fristen, kan kontrolmyndigheden efterfølgende påbyde, at den erhvervsdrivende skal stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet.

2.4.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet er siden tilgængelighedslovens ikrafttrædelse blevet opmærksom på, at der er enkelte af tilgængelighedsdirektivets bestemmelser, der ikke er blevet implementeret i dansk ret i tilstrækkelig grad. Det er

derfor Erhvervsministeriet vurdering, at det er nødvendigt at foretage enkelte justeringer af tilgængelighedsloven, som sikrer, at Danmark lever op til sine forpligtelser over for EU-retten.

Erhvervsministeriet foreslår, at ressortmyndighedernes vejledningspligt over for mikrovirksomheder fastsættes som en forpligtelse i loven. Ved at fastsætte forpligtelsen direkte i lovteksten sikres først og fremmest en udtrykkelig implementering af tilgængelighedsdirektivets artikel 4, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne skal give mikrovirksomheder retningslinjer og redskaber til at leve op til tilgængelighedskravene. Samtidig synliggøres det over for mikrovirksomheder, at de kan få vejledning fra myndighederne til at gøre deres produkter og tjenester tilgængelige, også selvom de for så vidt angår tjenester ikke er forpligtede til at opfylde tilgængelighedskravene. På den måde vil det kunne give nogle mikrovirksomheder et større incitament til også at gøre deres tjenester tilgængelige, uanset de ikke er forpligtede hertil.

Erhvervsministeriet foreslår herudover en ændring af tilgængelighedslovens påbudsbestemmelse, hvorefter det tydeliggøres, at visse overtrædelser af kravene for produkter omfattet af loven, anses for at være en overtrædelse af formelle krav. Det gælder f.eks. manglende CE-mærke, fejl i EU-overensstemmelseserklæringen, eller manglende angivelse af fabrikant- eller importørplysninger på produktet. Desuden foreslås en ændring af tilgængelighedslovens bilag 3, da der i det oprindelige bilag beklageligvis ikke er medtaget sidste del af tilsvarende bilag til tilgængelighedsdirektivet.

Endelig foreslår Erhvervsministeriet, at kontrolmyndigheden skal forpligtelses til at give visse oplysninger til forbrugerne i et tilgængeligt format, hvis forbrugerne anmoder herom. Det er på alle måder hensigtsmæssigt, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser har adgang til at få indsigt i de samme væsentlige oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene, som øvrige personer har efter offentlighedens regler om aktindsigt. Det er derfor også nødvendigt, at kontrolmyndighederne er forpligtede til at levere disse oplysninger i et tilgængeligt format.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Ændringen af sammensætningen i Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed skal bidrage til en højnet rådgivning af ministeren vedrørende de sikkerhedsmæssige aspekter af den grønne omstilling. Derved understøtter ændringen af Rådet også indirekte regeringens arbejde med delmål 7.1.2

om andel af befolkning, som primært anvender rene brændstoffer og ren teknologi og 7.2.1 om andel af vedvarende energi i det samlede, endelige energiforbrug. Rådet forventes at kunne inddrages i løsningsorienterede tiltag i forhold til den politiske dagsorden på det grønne område.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have relevante konsekvenser for FN's verdensmål.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

For så vidt angår lovforslagets ændring af produktloven skønnes det, at forslaget kan indebære mindreudgifter for det offentlige. Med introduktionen af en advarselsordning forventes det således, at et væsentligt antal sager kan afsluttes med en advarsel fra kontrolmyndigheden i det omfang der er tale om en mindre alvorlige overtrædelsessager. Dette medfører, at sagerne ikke skal afgøre med en bødeindstilling, som skal oversendes til anklagemyndigheden med henblik på nærmere vurdering. På den baggrund er det således vurderingen, at færre sager forventes at skulle behandles af anklagemyndigheden og eventuelt af domstolene, som hermed forventes at skulle anvende færre ressourcer på overtrædelser inden for produktlovens anvendelsesområde.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Forslaget er udformet i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler, og i overensstemmelse med princip 2 og 3 ændrer lovforslaget ikke på udgangspunkt om anvendelse af digital kommunikation og mulighed for automatisk sagsbehandling i de love, som lovforslaget vedrører.

Lovforslaget understøtter princip 4 om sammenhæng på tværs, idet der anvendes ensartede begreber. I overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering prioriteres datasikkerhed højt på de eksisterende områder, som lovforslaget vedrører. Lovforslaget ændrer ikke på anvendelsen af offentlig infrastruktur, jf. princip 6.

Endelig understøtter lovforslaget princip 7 om snyd og fejl, særligt for så vidt angår ændringerne af produktloven, hvor det bl.a. foreslås, at kontrolmyndigheden kan føre en virksomhedsbaseret kontrol med virksomheder, som gør produkter tilgængelige på markedet. Endvidere lægges der op til en ændring af bestemmelsen om blokering af onlinegrænseflader, som skal forbedre kontrolmyndighedens mulighed for at anvende bestemmelsen i

praksis, når ulovlige produkter er gjort tilgængelige på markedet. Ændringerne foreslås dermed med henblik på at føre en mere effektiv kontrol.

Forslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

I forhold til lovforslagets del om ændringen af fyrværkeriloven forventes forslaget at medføre mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet indskrænkningen af perioden for forbrugeres anvendelse af fyrværkeri kan føre til en reduktion i forbrugets omfang.

De økonomiske konsekvenser vurderes i den henseende alene at kunne udgøre mindre konsekvenser, da størstedelen af forbrugerne alene anvender fyrværkeri de dage, hvor anvendelse fortsat er tilladt.

I forhold til lovforslagets del om ændringen af elsikkerhedsloven forventes lovforslaget at skabe mere lige konkurrenceforhold mellem virksomheder uanset organisationsformen hos den, der eksproprieres til fordel for.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som vurderer, at forslaget kan medføre negative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv effekt for miljøet, idet indskrænkningen af anvendelsesperioden for fyrværkeri, beregnet til forbrugere, tilsvarende reducerer perioden for støjgener ved anvendelsen.

Lovforslaget forventes ikke at have øvrige klimamæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Med den foreslåede ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i fyrværkerilovens § 3, nr. 4, sikres det, at der kan fastsættes korrekte aldersgrænser for salg af pyrotekniske artikler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 27).

Indskrænkningen af anvendelsesperioden foretages endvidere i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet.

Med den foreslåede ændring af produktlovens § 2, stk. 1, nr. 1, sikres det, at der kan fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produkt-sikkerhed i almindelighed (EU-Tidende 2023, nr. L 135, side 1).

Med den foreslåede tilføjelse af en ny bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 41, sikres det, at der kan fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1230 af 14. juni 2023 om maskiner (EU-Tidende 2023, nr. L 165, side 1).

Med de foreslåede ændringer af tilgængelighedsloven sikres en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70). Ændringerne vedrører direktivets artikel 4, stk. 6, om myndighedernes forpligtelse til at vejlede mikrovirksomheder, artikel 19, stk. 3, om oplysninger om erhvervsdrivendes opfyldelse af tilgængelighedskravene, som skal stilles til rådighed af markedsovervågningsmyndighederne for forbrugerne, artikel 22 om formel opfyldelse af tilgængelighedskravene og endelig bilag IV om procedure for overensstemmelsesvurdering af produkter.

Lovforslaget skal notificeres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

11. Hørte organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. november 2023 til den 13. december 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Fyrværkerifabrik A/S, Aalborg Universitet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejds miljørådet, Beredskabsstyrelsen, Brint Branchen, Certificerede Organers Forum, DANAK, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Veteraner & Veteranstøtten, Dansk Byggeri, Dansk El-forbund, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center DGC, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Beredskaber, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Forlag, Danske Handicaporganisationer, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Universiteter, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, DOF BirdLife – Dansk Ornitologisk Forening, DNV, DSB, Erhvervsstyrelsen, Energinet, Energistyrelsen, Evida, FABA, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Forbrugerlaboratoriet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Dansk Internethandel, Forsikring & Pension, Fyrværkeribrancheforeningen, Fyrværkerieksperten A/S, Green Power Denmark, Ingeniørforeningen i Danmark, Justitia, Justitsministeriet, Kommissarius ved Statens Ekspropriationer i Jylland, Kommissarius ved Statens Ekspropriationer på Øerne, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landinspektørforeningen, LCH Fireworks A/S, Maskinmestrenes Forening, Miljøministeriet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, SMVdanmark, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Thin Blue Line, Transportministeriet, Ulykkesanalysegruppen, Validan Branche, Varefakta, VELTEK, Verisure A/S og Veterancenteret.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindreudgifter for det offentlige på baggrund af en ny advarselsordning, der forventes at indebære, at færre overtrædelsessager i henhold til	Ingen

UDKAST

	produktloven skal oversendes fra kontrolmyndigheden til politiet og domstolene.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv effekt for miljøet, idet indskrænkningen af anvendelsesperioden for fyrværkeri, beregnet til forbrugere, tilsvarende reducerer perioden for støjgener ved anvendelsen.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet.</p> <p>Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 om produktsikkerhed i almindelighed. Forordningen finder endelig anvendelse 13. december 2024. Den finder anvendelse for forbrugerprodukter som gøres tilgængelige på EU-markedet, for hvilke, der ikke er fastsat specifikke regler og sikkerhedskrav i anden EU-regulering. Forordningen tjener desuden som sikkerhedsnet for harmoniserede produkter i den forstand at forordningen gælder for de aspekter og risici, der ikke er omfattet af den mere specifikke regulering i EU-retten.</p> <p>De største ændringer omfatter, at der i forordningen i højere grad adresseres hvilke forpligtelser, der er i forbindelse med salg online, og desuden pålægges online markedspladser visse pligter.</p>	

UDKAST

	<p>Ydermere sker der en ensretning i reglerne i forhold til de harmoniserede produktområder, dog med tilføjelse af ekstra forpligtelser, f.eks. krav om interne procedurer for produktsikkerhed, indrapportering af ulykker og klagehåndtering. Lige som den ansvarlige person, introduceret i markedsovervågningsforordningens (2019/1020) art. 4, kræves for ikke-harmoniserede produkter.</p> <p>Desuden kodificerer forordningen, at det allerede anvendte forsigtighedsprincip, skal anvendes på produktsikkerhedsområdet.</p> <p>Med forordningen om produktsikkerhed i almindelighed stilles forbrugerne desuden bedre end tidligere, idet der opstilles formkrav til, hvordan en produkttilbagekaldelse skal udformes, og at forbrugerne skal tilbydes at vælge mellem flere beføjelser i forbindelse med at et produkt tilbagekaldes.</p> <p>Lovforslaget supplerer desuden Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1230 om maskiner. Forordningen har til formål at forbedre, forenkle og tilpasse bestemmelserne i det gældende maskindirektiv, og forordningen fastsætter krav til produkter, som rettes mod og anvendes af både erhvervsdrivende og forbrugere.</p> <p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester.</p>				
<p>Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">Ja</td> <td style="width: 50%;">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td>X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 4, i fyrværkeriloven, at fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere kun må anvendes i perioden 27. december – 1. januar.

UDKAST

Det foreslås, at i § 2, stk. 4, ændres »i perioden 27. december – 1. januar« til »den 31. december og den 1. januar«.

Den foreslåede ændring medfører, at der sker en indskrænkning af den periode, hvor fyrværkeri må anvendes af forbrugere. Det betyder, at forbrugere for fremtiden alene må anvende fyrværkeri den 31. december og den 1. januar.

Indskrænkningen af anvendelsesperioden har til formål af reducere perioden med bl.a. støj- og forureningsgener, som anvendelse af fyrværkeri kan have for mennesker, dyr og natur. Samtidig fastholdes borgernes mulighed for fortsat at fejre nytår med fyrværkeri. Derudover afspejler den foreslåede anvendelsesperiode i høj grad det tidsrum, hvor størstedelen af forbrugerne i forvejen anvender fyrværkeri. Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.1.2.

Til nr. 2

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (det pyrotekniske direktiv) er der i artikel 7 fastsat minimumsaldersgrænser for tilgængeliggørelse på markedet af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Det fremgår således af artikel 7, stk. 1, at minimumsaldersgrænsen for tilgængeliggørelse af fyrværkeri i kategori F1 er 12 år, F2 er 16 år og 18 år for F3. Herudover fremgår det også, at minimumsaldersgrænsen for tilgængeliggørelse af teaterfyrværkeri i kategori T1 og andre pyrotekniske artikler i P1 er 18 år.

Det fremgår af fyrværkerilovens § 3, nr. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod salg til personer under 18 år af fyrværkeri samt kemikalier, der kan anvendes til fremstilling af fyrværkeri.

De nærmere regler for forbud mod salg af fyrværkeri til personer under 18 år er fastsat i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Her fremgår det af § 25, stk. 1, at konsumfyrværkeri kun må sælges til eller på anden måde stilles til rådighed for personer, der er fyldt 18 år. Af stk. 2 fremgår det dog, at fyrværkeri i kategori F1 må sælges eller på anden måde stilles til rådighed for personer, der er fyldt 15 år.

UDKAST

Der er imidlertid ikke fastsat regler om aldersgrænse for salg af andre pyrotekniske artikler, hvorved forstås pyrotekniske kategori P1 og P2. Tilsvarende er der heller ikke fastsat en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser herom.

Det foreslås, i § 3, nr. 4, at tilføje »og andre pyrotekniske artikler« i forlængelse af »18 år af fyrværkeri«.

Ændringen af bestemmelsen medfører, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at der skal være en aldersgrænse på op til 18 år for salg af andre pyrotekniske artikler.

Med ændringen gøres det dermed muligt at implementere hele artikel 7 i det pyrotekniske direktiv, så der også kan fastsættes en aldersgrænse for salg af andre pyrotekniske artikler i kategori P1.

Det er intentionen, at udvidelsen af bemyndigelsesbestemmelsen skal anvendes til at fastsætte en aldersgrænse på 18 år for salg og rådighed over andre pyrotekniske artikler i kategori P1. På den måde sikres den fuldstændige implementering af artikel 7 i det pyrotekniske direktiv.

Aldersgrænsen vil blive fastsat ved udarbejdelse af en bestemmelse herom i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Til nr. 3

Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 2, i fyrværkeriloven, at den, der overtræder § 2, stk. 1-4, straffes med bøde eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 2 år. Det betyder, at det er strafbart, at opbevare, overdrage, erhverve eller anvende fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, jf. § 2, stk. 1. Det er også strafbart at placere, indrette eller bruge virksomheder til opbevaring, anvendelse eller fremstilling af fyrværkeri eller andre pyrotekniske artikler uden tilladelse, jf. § 2, stk. 2. Det medfører endvidere, at det er strafbart at sælge fyrværkeri beregnet til forbrugere i detailsalg uden for den tilladte salgsperiode fra den 15.-31. december, jf. § 2, stk. 3, mens det også er strafbart at anvende fyrværkeri beregnet til forbrugere uden for den tilladte anvendelsesperiode fra den 27. december til den 1. januar.

UDKAST

Det vurderes hensigtsmæssigt, at foretage en skærpelse af straffen for salg og anvendelse af fyrværkeri til forbrugere uden for at de fastsatte salgs- og anvendelsesperioder. Omvendt findes der ikke på nuværende tidspunkt et incitament for at foretage en generel skærpelse af straffen på fyrværkerilovens område.

Det foreslås på den baggrund, at i § 7, stk. 1, nr. 2, ændres »1-4, eller« til: »1 eller 2,« og efter nr. 2 indsættes et nyt nr.

Hensigten med den foreslåede ændring af bestemmelsen er at opdele den pågældende strafbestemmelse, så overtrædelse af § 2, stk. 1 og 2, hvor der er tale om, at overtrædelsen skyldes manglende tilladelse, står i numre for sig selv i strafbestemmelsen, mens overtrædelse af § 2, stk. 3 og 4, hvor der er tale om overtrædelse af salgs- og anvendelsesperioderne for konsumfyrværkeri, også får selvstændige numre i strafbestemmelsen.

Den foreslåede ændring har ikke til hensigt at ændre på det nugældende strafniveau for så vidt angår overtrædelse af § 2, stk. 1 og 2. Det er dog hensigten med det nye foreslåede nummer, at der skal ske en skærpelse af sanktionen for overtrædelse heraf. Der henvises til pkt. 2.1.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås som nyt nr. 3, at den, der sælger eller anvender fyrværkeri beregnet til forbrugere i strid med § 2, stk. 3 eller 4, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at straf for at sælge eller anvende fyrværkeri beregnet til forbrugere uden for de fastsatte salgs- og anvendelsesperioder fastsættes i et selvstændigt nummer i lovens strafbestemmelse. Der er ikke tale om en ny sanktion, idet overtrædelse af salgs- og anvendelsesperioderne allerede er stafbelagt efter den nugældende fyrværkerilov.

Med ændringen foreslås det imidlertid også, at der foretages en skærpelse af strafsanktionen for at overtræde henholdsvis salgs- og anvendelsesperioden. Skærpelsen skal være med til at sikre, at sanktionen for ikke at overholde de fastsatte perioder har en generalpræventiv effekt og fjerner ethvert incitament for at sælge eller anvende fyrværkeriet uden for de tilladte perioder. Særligt fsva. angår den fastsatte anvendelsesperiode, der indskrænkes yderligere med dette lovforslag, er det relevant, at forbrugerne ikke foranlediges til at anvende fyrværkeriet tidligere end tilladt, idet forbrugerne har

UDKAST

adgang til at erhverve sig fyrværkeri i en periode forud for den foreslåede anvendelsesperiode.

Vedrørende overtrædelse af salgsperioden, jf. fyrværkerilovens § 2, stk. 3, forudsætter det som udgangspunkt en bødestørrelse på ikke under 10.000 kr. i tilfælde, hvor der sælges fyrværkeri, der er beregnet til forbrugere, i detailsalg uden for perioden fra den 15.-31. december. Der vil i udgangspunktet ikke være grundlag for at fastsætte en lavere bødestørrelse for overtrædelse af salgsperioden, idet der er tale om, at overtrædelsen foretages af en erhvervsdrivende, som dels kan opnå økonomiske fordele ved overtrædelsen, og dels skal kende til lovgivningen vedrørende de produkter, den pågældende forhandler.

Vedrørende overtrædelse af anvendelsesperioden, jf. fyrværkerilovens § 2, stk. 4, der foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 1, forudsætter det som udgangspunkt en bødestørrelse på ikke under 2500 kr. for privatpersoners anvendelse af fyrværkeri, der er beregnet til forbrugere, uden for den foreslåede anvendelsesperiode den 31. december og 1. januar. Denne bødestørrelse bør anvendes selv ved en forbrugers anvendelse af en beskeden mængde fyrværkeri, idet anvendelse af selv beskudne mængder kan være til stor gene for andre personer, dyr og miljøet, f.eks. i form af støjgener og forurening grundet nedfald m.v.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning, at loven finder anvendelse på en række produkter m.v., der er omfattet af nærmere angivne direktiver og forordninger i bestemmelsens nr. 1-40.

Det følger af forarbejderne til § 2, jf. lovforslag nr. L 179 om produkter og markedsovervågning, Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 46, spalte 2, at den foreslåede § 2 beskriver, hvilke produkter lovforslaget finder anvendelse på. Fælles for produkterne i lovforslagets § 2, stk. 1, er, at de alle er reguleret af EU-retsakter. Retsakterne indeholder en række krav, herunder materielle krav til konstruktion og fremstilling af produkter, men også formelle krav til mærkning og overensstemmelsesvurdering m.v.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1, at loven finder anvendelse på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed. Direktivet om produktsikkerhed i almindelighed afløses af Europa-Parlamentets

UDKAST

og Rådets forordning om produktsikkerhed i almindelighed (GPSR), som trådte i kraft den 12. juni 2023. Forordningen finder endelig anvendelse den 13. december 2024, hvilket er samme dato, som direktivet om produktsikkerhed i almindelighed ophæves med virkning fra.

Der foreslås i § 2, stk. 1, nr. 1, at ændre »direktiv« til: »forordning«.

Forslaget medfører, at produkter, som omfattes af forordningen om produktsikkerhed i almindelighed, bliver omfattet af lov om produkter og markedsovervågning.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning, at loven finder anvendelse på en række produkter m.v., der er omfattet af nærmere angivne direktiver og forordninger i bestemmelsens nr. 1-40.

Det følger af forarbejderne til § 2, jf. lovforslag nr. L 179 om produkter og markedsovervågning, Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 46, spalte 2, at den foreslåede § 2 beskriver, hvilke produkter lovforslaget finder anvendelse på. Fælles for produkterne i lovforslagets § 2, stk. 1, er, at de alle er reguleret af EU-retsakter. Retsakterne indeholder en række krav, herunder materielle krav til konstruktion og fremstilling af produkter, men også formelle krav til mærkning og overensstemmelsesvurdering m.v.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 2, at loven finder anvendelse på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om maskiner. Direktivet om maskiner afløses af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner, som trådte i kraft den 19. juli 2023. Forordningen finder delvist anvendelse i de kommende år frem mod endelig anvendelse den 20. januar 2027. Der vil således være en periode, hvor både direktivet om maskiner og forordningen om maskiner finder anvendelse, inden direktivet om maskiner ophæves med virkning fra den 20. januar 2027.

Der foreslås indsat et nyt § 2, stk. 1, nr. 41, hvorefter loven finder anvendelse på produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner.

Forslaget medfører, at maskiner omfattet af forordningen om maskiner, bliver omfattet af lov om produkter og markedsovervågning.

Til nr. 3

UDKAST

Det følger af § 3 i lov om produkter og markedsovervågning, at loven finder anvendelse, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning, som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsakterne omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2-40, og som på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter.

Det foreslås, at § 3, ændres, således at »nr. 2-40« ændres til »nr. 2-41«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen i § 2, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning, som affattet i denne lovs § 3, nr. 2, hvor der foreslås indsat et nyt nummer for så vidt angår forordningen om maskiner i bestemmelsen. Med den foreslåede indsættelse af et nyt nummer i § 2, stk. 1, vil nr. 40 derfor blive nr. 41.

Til nr. 4

Det følger af § 4, nr. 5, i lov om produkter og markedsovervågning, at der ved denne lov forstås 'produktforordninger' som en samlet betegnelse for forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-40.

Det foreslås, at § 4, nr. 5, ændres, således at »nr. 25-40« ændres til »nr. 26-41« i bestemmelsen.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringen i § 2, stk. 1, i lov om produkter og markedsovervågning, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, hvor der foreslås indsat et nyt nummer i bestemmelsen for så vidt angår forordningen om maskiner.

Til nr. 5

I henhold til produktlovens kapitel 3 fører Sikkerhedsstyrelsen og andre relevante kontrolmyndigheder kontrol med, at produkter omfattet af loven lever op til de gældende krav. Det gælder f.eks. kontrolmyndighedens mulighed for at indhente oplysninger fra f.eks. erhvervsdrivende, jf. lovens § 10, kontrolmyndighedens mulighed for at føre kontrol på erhvervsmæssige lokaliteter, jf. lovens § 11, stk. 1, eller kontrolmyndighedens mulighed for at træffe afgørelser over for erhvervsdrivende, i det omfang et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, jf. lovens § 14. Produktloven suppleres af bekendtgørelser og EU-retsakter, som indeholder de produktspecifikke krav. Der er ikke i loven fastsat regler om muligheden for at føre kontrol med virksomhederne, herunder om virksomhederne har procedurer med henblik på at sikre, at produkter, som virksomhederne gør tilgængelige på markedet, er lovlige.

UDKAST

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 9, hvorefter kontrolmyndigheden kan føre kontrol med virksomheder, som bringer produkter i omsætning og gør produkter tilgængelige på markedet, herunder med virksomhedernes procedurer for alene at gøre overensstemmende produkter tilgængelige på markedet.

Med forslaget vil kontrolmyndigheden få hjemmel til at føre kontrol med virksomheder, som bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet. Det indebærer, at kontrolmyndigheden bl.a. kan føre kontrol med virksomhedernes procedurer for alene at gøre overensstemmende produkter tilgængelige på markedet.

Det vil således være tale om markedsovervågning, som er virksomhedsbaseret, og som skal virke som et supplement til den produktbaserede og almindelige form for markedsovervågning. På den måde vil det være muligt at føre kontrol med virksomheder og deres procedurer, uden at kontrollen nødvendigvis baseres på et produkt. Bestemmelsen vil give kontrolmyndigheden mulighed for at få adgang til virksomheden.

Bestemmelsen pålægger ikke virksomhederne yderligere forpligtelser, og bestemmelsen kan således anvendes til en kontrol af, hvorvidt virksomheden lever op til de forpligtelser for den pågældende virksomhed, der allerede fremgår af reglerne. Forpligtelserne vil således afhænge af, hvilke produkter den erhvervsdrivende gør tilgængelige på markedet, og hvorvidt der f.eks. er tale om en fabrikant, importør eller distributør. Kontrollen vil i den henseende omfatte en gennemgang af, hvorvidt virksomheden har tilstrækkelige procedurer i forhold til dokumentation, opbevaring af dokumentation i den påkrævede tidsperiode, håndtering af farlige produkter, håndtering af klager m.v., således at virksomheden er i stand til at være regelefterlevende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *stk. 6* i § 9, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrollen med virksomheder, jf. *stk. 5*.

Med bestemmelsen foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler ved bekendtgørelse om den virksomhedsbaserede markedsovervågning, som foreslås i *stk. 6*.

Det forudsættes, at der ved fastsættelsen af regler i henhold til den foreslåede § 9, stk. 6, kan fastsættes straf af bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 5. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 9.

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i produktlovens § 14 giver kontrolmyndigheden mulighed for at udstede påbud til enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været led i omsætningen af et produkt, i de tilfælde hvor det er konstateret, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller den erhvervsdrivende ikke har levet op til sine forpligtelser efter loven. Påbuddet kan indeholde syv nærmere oplyste muligheder, herunder eksempelvis påbud om at afhjælpe forhold, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller at advare brugerne om de risici, der er ved produktet. Bestemmelsen kan således anvendes i tilfælde, hvor det er konstateret, at et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne, eller hvor en erhvervsdrivende ikke lever op til sine forpligtelser, og hvor den erhvervsdrivendes eventuelle tiltag ikke er tilstrækkelige.

Det foreslås, at der som nyt *stk. 2*, indsættes en bestemmelse om, at kontrolmyndigheden kan udstede en advarsel. Det foreslås i *stk. 2*, at kontrolmyndigheden kan udstede advarsel til enhver, der i medfør af *stk. 1*, er meddelt påbud. Advarsel udstedes som afslutning på sagen, jf. § 37, *stk. 2*. Det er en forudsætning for udstedelse af advarsel, at påbuddet er efterkommet. Ved tildeling af advarsel efter 1. pkt., skal kontrolmyndigheden vejlede den erhvervsdrivende om betydningen heraf. I vejledningen oplyses den erhvervsdrivende om, at hvis den pågældende på ny overtræder denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, vil der ved afgørelse af det nye strafbare forhold, skulle lægges vægt på, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel. Betydningen af en tildelt advarsel er således, at den erhvervsdrivende anses for at have begået en strafbar overtrædelse af produktloven, men at der for denne konkrete overtrædelse ikke udmåles en bødestraf, men afsluttes med en advarsel, som har virkning i en periode på 2 år. Såfremt den erhvervsdrivende ikke begår en ny, ensartet overtrædelse af loven inden for den 2-årige periode, sker der ikke yderligere i relation til overtrædelsen. Begås der derimod nyt strafbart forhold i prøveperioden, har en advarsel gentagelsesvirkning, og det anses som en skærpene omstændighed, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel, ved stillingtagen til udmålingen af det nye forhold. Efter udløb af den 2-årige periode, har det endvidere den betydning for den erhvervsdrivende, at det kan inddrages som skærpene moment, at der er

UDKAST

meddelt en advarsel, og at der på ny er begået en ensartet overtrædelse af loven, eller overtrædelse af regler fastsat i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at lovfæste kontrolmyndighedens kompetence til at udstede en advarsel, efter den foreslåede ordning i lovens § 37, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at kontrolmyndigheden har kompetence til at udstede en advarsel som afslutning på sagen. Intentionen er således at fastslå, at det er kontrolmyndigheden og ikke domstolens kompetence at udstede advarsel som nævnt i § 37, stk. 2.

Det foreslåede har den virkning, at kontrolmyndigheden har kompetence til at udstede en advarsel til den pågældende erhvervsdrivende, hvor betingelserne herfor ellers er opfyldt. En advarsel gives som afslutning på sagen, og kontrolmyndigheden har pligt til i den forbindelse at vejlede den erhvervsdrivende om betydningen heraf. Det har samtidig den virkning, at i de sager, hvor der udstedes advarsel, sker der ikke politianmeldelse af overtrædelsen, men advarslen fungerer som straf. Advarsel som straf kan sammenlignes med det strafferetlige systems idømmelse af en ren betinget dom. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af den gældende § 17, at kontrolmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Det foreslås at § 17 ændres, således at »ændre eller fjerne« ændres til »ændre, fjerne eller advare« i bestemmelsen. Med den foreslåede bestemmelse kan kontrolmyndigheden således både påbyde ejeren af en online grænseflade at advare om, ændre eller fjerne indhold, der henviser til et ulovligt produkt.

I overensstemmelse med bemærkningerne til bestemmelsen, jf. bemærkningerne om lov om produkter og markedsovervågning, Folketingstidende 2020-2021, A, L 179 som fremsat, side 78, foreslås ændringen med henblik på at præcisere, at kontrolmyndigheden også kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at advare om indhold.

Til nr. 8

UDKAST

Det fremgår af den gældende § 18, stk. 1, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Det foreslås, at § 18, stk. 1, nyaffattes, så det i bestemmelsen fremgår, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra et produkt er gjort tilgængeligt på markedet, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet eller hvis der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er gjort produkter tilgængelige på markedet, som udgør en alvorlig risiko.

Med den foreslåede bestemmelse er det ikke en forudsætning for at blokere en onlinegrænseflade, at der er sket et salg eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det vil med ændringen være tilstrækkeligt, at en der på en onlinegrænseflade gentagne gange er gjort et produkt tilgængeligt på markedet, der udgør en alvorlig risiko, eller at et påbud efter § 17 ikke er efterkommet.

Det følger bl.a. af præambelbetragtning nr. 15 til markedsovervågningsforordningen, at hvis der er tale om et produkt, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, bør produktet anses for at være gjort tilgængeligt på markedet, hvis tilbuddet er målrettet slutbrugere i Unionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter den gældende § 21, kan kontrolmyndigheden kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1, og 2, og §§ 16 a, 17 og 19, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf. Det er eksempelvis oplysninger om, hvor mange enheder af produktet den erhvervsdrivende har fået retur i forbindelse med en tilbagekaldelse af et produkt, eller hvordan en destruktion er udført. Oplysningerne er væsentlige for kontrolmyndighedens vurdering af, om effekten af den foranstaltning, der er truffet, har været tilstrækkelig. Det vil sige, om der er advaret i behørigt omfang, om de farlige produkter enten er blevet ændret, fjernet fra markedet, kaldt tilbage fra brugere eller er blevet destrueret, hvis det har været nødvendigt. Oplysningerne bruges til at vurdere, hvorvidt de truffe foranstaltninger har været tilstrækkelige, eller yderligere tiltag skal iværksættes. Undladelse af at efterkomme bestemmelsen er ikke strafbelagt.

UDKAST

Som konsekvens af den foreslåede tilføjelse af et nyt stk. 2, til produktlovens § 14, foreslås det i § 21, at der henvises til § 14, stk. 1. Formålet hermed er at præcisere, at det er påbud udstedt i medfør af lovens § 14, stk. 1, der kan kræves oplysninger om af kontrolmyndigheden. Virkningen af forslaget er, at det præciseres, at det er påbud i medfør af § 14, stk. 1, der er omfattet af bestemmelsen. Det foreslåede stk. 2 til lovens § 14, er en kompetencebestemmelse, og skal derfor ikke være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i lovens § 21, gøres strafbelagt, jf. bemærkningerne nedenfor til det foreslåede § 37, stk. 1, nr. 5.

Til nr. 10

I den gældende § 37 i produktloven findes hjemmel til at straffe visse overtrædelser af loven med bøde. Tilsvarende er der hjemmel til, under skærpende omstændigheder, at straffe med fængsel indtil 2 år.

Det følger af produktlovens § 37, stk. 1, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder nr. 1-11.

Efter nr. 1, straffes med bøde den, der overtræder § 5, stk. 1-4. Dermed er det strafbart for den erhvervsdrivende at bringe et produkt i omsætning eller gøre det tilgængeligt på markedet, uden at sikre sig, at produktet opfylder en række krav. Efter § 5, stk. 1, er det strafbart, såfremt produktet ikke opfylder de regler, der er fastsat i loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller ikke opfylder produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen for så vidt angår lovens anvendelsesområde. Det er også strafbart, hvis produktet, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet, indebærer en risiko, når det installeres og vedligeholdes på passende vis eller anvendes til den forudsatte anvendelse eller anvendes under forhold, der med rimelighed kan forudses.

Efter § 5, stk. 2, er det strafbart at installere et produkt, tage et produkt i brug eller anvende det, hvis produktet ikke opfylder § 5, stk. 1. Efter § 5, stk. 3, er det strafbart at undlade at underrette kontrolmyndigheden, hvis den erhvervsdrivende får viden om, at et produkt indebærer en risiko. Efter § 5, stk. 4, er det strafbart for instrumentejeren ikke at sikre sig, at det instrument, som anvendes til måling, opfylder kravene i stk. 1 og 2.

Det foreslås, at produktlovens § 37, stk. 1, nr. 1, ophæves og erstattes af en ny advarselsordning, som indsættes i et nyt § 37, stk. 2. Formålet med

UDKAST

ændringen er en lempelse af sanktionsniveauet ved at erstatte den nuværende bødesanktion for overtrædelse af lovens § 5, stk. 1-4, med en advarselsordning. Intentionen er at videreføre kriminaliseringen efter den gældende bestemmelse, men at sanktionen for overtrædelse af § 5, stk. 1-4, under visse betingelser, vil være en advarsel udstedt af kontrolmyndigheden. For så vidt angår det kriminaliserede område, er der ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen af det foreslåede er, at bødestraffen for overtrædelse af § 5, stk. 1-4, afskaffes, og at sanktionen efter lovændringen herefter som udgangspunkt er en advarsel.

Efter den gældende § 37, nr. 2, er det strafbart at undlade at opfylde sine forpligtelser efter § 7. Dermed er undladelse af en række forskellige forpligtelser efter lovens § 7, strafbare. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 1*, at den der undlader at opfylde sine forpligtelser efter § 7, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 2. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen, som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter det gældende § 37, stk. 1, nr. 3, er det gjort strafbart at undlade at give kontrolmyndigheden oplysninger efter § 10, stk. 1, eller at der afgives urigtige oplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 2*, at den, der undlader at give kontrolmyndigheden oplysninger efter § 10, stk. 1, eller afgiver urigtige oplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 3. Forslaget er som konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 4, er det strafbart at undlade at give kontrolmyndigheden adgang efter produktlovens § 11, stk. 1. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 3*, at den der undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 11, stk. 1, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 4. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 5, er det strafbart at undlade at indsende eller udlevere produkter efter § 12, stk. 2. Det er således strafbart for den erhvervsdrivende, som udgør et led i omsætningen af et produkt, ikke at udlevere eller indsende det produkt til kontrol, som kontrolmyndigheden anmoder om udlevering af.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 4*, at den der undlader at indsende eller udlevere produkter efter § 12, stk. 2, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 5. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen, som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 6, er det strafbelagt at overtræde eller undlade at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16a eller §§ 17 eller 19. Med bestemmelsen er det strafbelagt at overtræde kontrolmyndighedens afgørelser efter loven, hvilket typisk er afgørelser om forbud, påbud eller midlertidigt forbud.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 5*, at den, der overtræder eller undlader at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16a eller §§ 17 eller 19, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 6. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Derudover foreslås der tilføjelse af en

UDKAST

henvisning til § 21, efter § 19, således at det gøres strafbelagt med bøde efter lovens § 37, stk. 1, nr. 5, at overtræde eller undlade at efterkomme kontrolmyndighedens anmodning om oplysninger i medfør af § 21. Udover denne tilføjelse, er der med forslaget om videreførelse af bestemmelsen i § 37, stk. 1, nr. 5, ikke tiltænkt ændringer i den gældende retsstilling.

Forslaget om tilføjelse af § 21 til bestemmelsen er med det formål at gøre det strafbelagt at overtræde bestemmelsen. Forslaget indebærer, at det kan sanktioneres med bøde, hvis den erhvervsdrivende undlader at give kontrolmyndigheden oplysninger om, hvordan foranstaltningerne er truffet og effekten heraf på baggrund af påbud udstedt i medfør af de i lovens § 21 nævnte bestemmelser. Med den gældende retsstilling, har det ikke nogen konsekvens for den erhvervsdrivende ikke at oplyse kontrolmyndigheden om de trufne foranstaltninger og effekten heraf. Når kontrolmyndigheden ikke kan sanktionere den erhvervsdrivende for at undlade at oplyse det krævede, udhuler det bestemmelsens virke og formål, idet der herved ikke er incitament hos den erhvervsdrivende til at oplyse det ønskede til kontrolmyndigheden. Det er væsentligt for kontrolmyndigheden at være i besiddelse af oplysningerne, idet disse er nødvendige i vurderingen af, om effekten af den foranstaltning, der er truffet, har været tilstrækkelige, eller om yderligere tiltag skal iværksættes for at sikre brugerne mod farlige produkter, eller mod salg af produkter, der ikke lever op til reglerne. Med det foreslåede vil formålet med bestemmelsen få en reel virkning, idet konsekvensen af det foreslåede er, at det kan sanktioneres, såfremt den erhvervsdrivende ikke efterkommer kontrolmyndighedens anmodning om oplysninger i medfør af lovens § 21. Der er ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i den gældende bestemmelse i § 21, hvorfor virkningen alene er, overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Som en konsekvens af forslaget om at indføre et nyt § 14, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, foreslås det endvidere, at den eksisterende henvisning til § 14 erstattes af en henvisning til § 14, stk. 1. Formålet med ændringen er at præcisere, at det er overtrædelse af § 14, stk. 1, der er sanktioneret efter lovens § 37, stk. 1, nr. 5. Virkningen er, at det alene er § 14, stk. 1, der er strafbelagt efter det foreslåede § 37, stk. 1, nr. 5, idet det foreslåede § 14, stk. 2, er en kompetenceregulering og derfor ikke skal være strafbelagt.

Tilsvarende, og i forlængelse af ovenstående ændring, foreslås det, at den eksisterende henvisning til § 14 i lovens § 21, erstattes med en henvisning til § 14, stk. 1. Formålet er at præcisere, at det er påbud i medfør af § 14,

UDKAST

stk. 1, som kontrolmyndigheden kan kræve oplysninger om i medfør af lovens § 21. Virkningen er, at det præciseres, at det er påbud i medfør af lovens § 14, stk. 1, der er omfattet af bestemmelsen i lovens § 21. Forslaget medfører ingen ændringer i den gældende retstilstand

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 7, er det strafbelagt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøg herpå. Det er herefter strafbelagt at modarbejde markedsovervågningen og myndighedens kontrol inden for lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 6*, at den, der omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 7. Det foreslås, at den nuværende nr. 7, indsættes som nr. 6, i bestemmelsen. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen, som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 8, er det strafbelagt, hvis den erhvervsdrivende ikke opfylder sine forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 1, 3 eller 4. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 7*, at den der ikke opfylder den erhvervsdrivendes forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 1, 3 eller 4, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 8. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 9, er det strafbelagt ikke at have en bemyndiget repræsentant, hvor dette er krævet, eller ikke at have givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler til at udføre opgaven, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 8*, at den der ikke har en bemyndiget repræsentant, hvor dette er krævet, eller ikke har givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler til at udføre opgaven, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 9. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 10, er det strafbart som bemyndiget repræsentant at undlade at udlevere kopi af fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 5, stk. 2. Det er hermed strafbart at holde fuldmagten skjult for kontrolmyndigheden. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 9*, at den som bemyndiget repræsentant undlader at udlevere kopi af fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 10. Forslaget er en konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen, som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Efter den gældende § 37, stk. 1, nr. 11, er det strafbart uretmæssigt at anvende CE-mærke, jf. artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 1, nr. 10*, at den der uretmæssigt anvender CE-mærke, jf. artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, kan straffes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 1, nr. 11. Forslaget er en

UDKAST

konsekvens af den ovenfor foreslåede nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, og dermed en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling. Virkningen er, at overtrædelse af bestemmelsen, som udgangspunkt er strafbelagt med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Produktloven indeholder i dag kun mulighed for at sanktionere den erhvervsdrivende med bøde, og under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år. I forlængelse af forslaget om nyaffattelse af lovens § 37, og ophævelse af lovens § 37, stk. 1, nr. 1, foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i produktlovens § 37, *stk. 2*, som giver kontrolmyndigheden mulighed for at sanktionere den erhvervsdrivende med en advarsel under visse nærmere betingelser. Forslaget giver mulighed for, at kontrolmyndigheden, hvis der ikke findes grundlag for at idømme den erhvervsdrivende en bøde for overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, kan tildele den erhvervsdrivende en advarsel om, at hvis den pågældende på ny overtræder denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, vil der ved afgørelse af det nye strafbare forhold, skulle lægges vægt på, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel. Tildeles den erhvervsdrivende en advarsel efter 1. pkt., har denne gentagelsesvirkning.

I stedet for den gældende formulering af produktlovens § 37, stk. 1, nr. 1, hvor en overtrædelse af produktlovens § 5, stk. 1-4, som udgangspunkt altid er sanktioneret med straf af bøde, foreslås det således, at kontrolmyndigheden i denne situation i stedet kan tildele den erhvervsdrivende en advarsel som straf for den pågældende overtrædelse. Der henvises til pkt. 2.2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger om den foreslåede ordning.

Den foreslåede ordning medfører, at en erhvervsdrivende, der overtræder produktlovens § 5, stk. 1-4, som udgangspunkt ikke sanktioneres med straf af bøde, men i stedet, under visse nærmere betingelser, tildeles en advarsel som straf. Tildeling af en advarsel kan som sanktion sammenlignes med idømmelse af en ren betinget dom. Der henvises til pkt. 2.2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at en tildelt advarsel har gentagelsesvirkning i 2 år, gældende fra det tidspunkt, hvor advarslen udstedes af kontrolmyndigheden. Formålet med forslaget er at gøre en advarsel tidsbegrænset, og i den relation anses en 2-årig periode for at være proportional, jf. pkt. 2.2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Virkningen er, at en tildelt advarsel ikke har

UDKAST

gentagelsesvirkning, efter udløb af den 2-årige periode. Dog kan det inddrages som en skærpende omstændighed, at den erhvervsdrivende tidligere er meddelt en advarsel, ved stillingtagen til udmålingen ved en eventuel ny overtrædelse af loven, efter udløb af prøveperioden. Endvidere har den foreslåede ordning den virkning, at der ikke sker politianmeldelse i de sager, hvor der meddeles advarsel. Sagen anses for afsluttet ved den af kontrolmyndigheden administrativt meddelte advarsel.

Kontrolmyndigheden kan tildele en advarsel efter den foreslåede ordning, hvis der ikke findes grundlag for, at idømme den erhvervsdrivende en bøde efter lovens § 37, stk. 1. Det skal forstås således, at betingelserne for at idømme den erhvervsdrivende en bøde for den pågældende overtrædelse er opfyldt, jf. den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, men at det ud fra de konkrete omstændigheder i sagen ikke vurderes proportionalt, at den erhvervsdrivende skal sanktioneres med straf af bøde, men at overtrædelsen i stedet som en mere formålstjenlig sanktion, straffes med en advarsel.

Der er flere betingelser, der skal være opfyldt, før en advarsel kan komme på tale. Det er kontrolmyndigheden, der vurderer, hvorvidt sagen kan afsluttes med en advarsel på baggrund af sagens konkrete, individuelle og samlede omstændigheder. Der henvises til pkt. 2.2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af betingelserne.

Virksomheden af den foreslåede ordning er, at der således ikke være grundlag for at sanktionere den erhvervsdrivende med bøde for overtrædelse af produktlovens § 5, stk. 1-4, i de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for en periode på 2 år forud for overtrædelsen ikke har begået en lignende overtrædelse, og at den erhvervsdrivende har iagttaget produktsikkerheden, enten ved frivilligt at have foretaget de nødvendige foranstaltninger for at bringe produktet i overensstemmelse med reglerne, eller ved at have efterkommet et påbud udstedt af kontrolmyndigheden.

Yderligere momenter kan herefter inddrages i relation til, hvorvidt der efter bestemmelsen ikke er grundlag for at sanktionere med bøde. Det kan eksempelvis være typen af fejl, omfanget af fejl og mangler, samt risikoen, der har været forbundet med anvendelse af produktet. Derudover kan det inddrages som moment, om den erhvervsdrivende tidligere er meddelt en advarsel, som tidsmæssigt er udløbet.

Der kan ikke opstilles en udtømmende liste af disse momenter, og det vil altid bero på en samlet konkret vurdering af sagens omstændigheder. Det er

UDKAST

hensigten, at udgangspunktet er, at der tildeles en advarsel, medmindre der er tale om grovere sager.

For at imødegå, at sager med alvorlige og grove fejl potentielt vil kunne falde ind under den foreslåede ordnings anvendelsesområde, foreslås det, at der indsættes et nyt *stk. 3*, til produktlovens § 37, der fastslår, at *stk. 2* kan fraviges, når særlige grunde taler herfor. Der henvises til pkt. 2.2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Virkningen af forslaget er, at kontrolmyndigheden kan fravige udgangspunktet om, at sagen slutes med en advarsel, selvom betingelserne herfor ellers er opfyldt, og at den erhvervsdrivende i stedet skal sanktioneres med straf af bøde. Hvis kontrolmyndigheden finder grundlag for at fravige udgangspunktet om tildeling af advarsel, har det den virkning, at sagen anmeldes til politiet med indstilling om bødestraf.

Den foreslåede ordning efter produktlovens § 37, *stk. 2*, vil finde anvendelse både på danske og udenlandske parter. Kontrolmyndigheden foretager kontrol af produkter, hvor parterne i sagsbehandlingen både kan være bosat i Danmark, inden for EU, eller fra 3. lande. Med forslaget kan kontrolmyndigheden således også tildele en advarsel til udenlandske parter, såfremt betingelserne herfor ellers er opfyldt.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at i relation til sager rettet mod erhvervsdrivende uden for den danske grænse, vil den foreslåede ordning lette sagsbehandlingen i sager rettet mod udenlandske parter. Sager med parter placeret både inden for EU, samt i 3. lande, er meget ressourcetunge både for kontrolmyndigheden men også for politi- og anklagemyndighed, da det kræver international retshjælp at sanktionere disse med bøde. Med den foreslåede ordning, vil sager mod udenlandske parter, både inden for og uden for EU, kunne slutes med en advarsel tildelt af kontrolmyndigheden, forudsat de nævnte betingelser herfor ellers er opfyldt.

Efter den gældende produktlovs § 37, *stk. 2*, kan straffen for en overtrædelse, som er nævnt i *stk. 1, nr. 1 og 3-10*, begået på et produktområde, som er omfattet af § 2, *stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40*, eller *stk. 2, nr. 1-9*, under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Der henvises til pkt. 2.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 37, *stk. 4*, at når en overtrædelse, som er nævnt i *stk. 1, nr. 1, og nr. 2-9 eller 13-41*, eller *stk. 2, nr. 1-9*, kan straffen under skærpende

UDKAST

omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det anses som skærpende omstændigheder, når 1) overtrædelser har fremkaldt fare for sikkerhed eller sundhed, 2) overtrædelser har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, 3) der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse, 4) overtrædelser er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne med økonomisk vinding for øje, 5) den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol eller, 6) den erhvervsdrivende er tildelt en advarsel i medfør af stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 2, med de anførte ændringer, således at ”stk. 1, nr. 1 og 3-10” ændres til ”stk. 1, nr. 2-9”, samt med tilføjelse af et nyt nr. 6.

Forslaget er som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 37, stk. 1, med de ændringer i nummeringen dette medfører. Der er ikke tilsigtet ændringer i den nuværende retstilstand. Virkningen er, at overtrædelse af § 37, stk. 1, nr. 2-9, under de i bestemmelsen beskrevne skærpende omstændigheder, kan stige til fængsel indtil 2 år. Hensigten med tilføjelse af et nyt nr. 6, er at fastslå, at tildeling af en advarsel anses som en skærpende omstændighed. Forslaget om tilføjelse af et nyt nr. 6 medfører, at en tildelt advarsel i medfør af produktlovens § 37, stk. 2, vil være en skærpende omstændighed, med den konsekvens, at sanktionen kan skærpes i opadgående retning.

Der er med den gældende produktlovs § 37, stk. 3, indført et udgangspunkt om absolut kumulation, således at der ved samtidig pådømmelse af flere overtrædelser og undladelser, som udgangspunkt sker sammenlægning af den fulde straf for de enkelte lovovertrædelser. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af lovens § 37, stk. 3. Forslaget indebærer, at princippet om absolut kumulation, ophæves. Den foreslåede ophævelse indebærer, at strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88, stk. 1, i stedet finder anvendelse. Ved samtidig pådømmelse i sager vedrørende overtrædelser af loven, indebærer princippet om modereret kumulation, at de enkelte overtrædelser indgår med nedsat vægt, når en samlet straf skal fastsættes for overtrædelser, der pådømmes samtidig. Hensigten med forslaget er at skabe en mere fleksibel og proportional bødeudmåling, og dermed undgå uforholdsmæssigt store bødeindstillinger, som ikke står i rimeligt forhold til den begåede lovovertrædelse. Virkningen med forslaget er, at de enkelte overtrædelser indgår med nedsat vægt, når en samlet straf skal fastsættes for overtrædelser, der pådømmes samtidig.

Strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88 finder anvendelse, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af loven, og derfor er det ikke nødvendigt at indføre et nyt stykke i produktlovens § 37 herom.

Der er efter den gældende lovs § 37, stk. 4, indført mulighed for at straffe den juridiske person med bøde, samtidig med, at den fysiske person, typisk en ledende medarbejder, ifalder fængselsstraf. Der henvises til pkt. 2.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som konsekvens af forslaget om nyaffattelse af produktlovens § 37, stk. 4, indebærer dette, at den gældende bestemmelse i § 37, stk. 4, ophæves. Bestemmelsens indhold vurderes overflødig, navnlig fordi bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde, og endnu ikke er benyttet i praksis. Den foreslåede ændring har den virkning, at straffelovens § 88, finder anvendelse ved fastsættelse af straf, i de tilfælde, hvor der både er en overtrædelse, der medfører fængsel, og en anden overtrædelse, der medfører bøde. Dette vil medføre, at såfremt der er grundlag for idømmelse af fængselsstraf for overtrædelse af loven, eller regler fastsat i medfør af loven, vil der som udgangspunkt ikke samtidig ske idømmelse af bøde ved siden af fængselsstraffen. Retten har dog fortsat mulighed herfor, jf. straffelovens § 88, stk. 2.

Strafferettens almindelige princip om modereret kumulation efter straffelovens § 88 finder anvendelse, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af loven, og derfor er det ikke nødvendigt at indføre et nyt stykke herom, jf. det anførte ovenfor.

Det følger af produktlovens § 37, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af produktlovens § 37. Dette indebærer, at den nuværende bestemmelse i § 37, stk. 5, ophæves. Dette er endvidere som konsekvens af ophævelse af lovens gældende § 37, stk. 3 og 4, hvorfor bestemmelsen i stk. 5, er overflødig.

Det følger af produktlovens § 37, stk. 6, at i regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt

UDKAST

i medfør af denne lov. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af produktlovens § 37. Det foreslås i den forbindelse, at den gældende § 37, stk. 6, videreføres i lovens § 37, stk. 5. Endvidere foreslås det, at der i bestemmelsens 2. pkt. ligeledes henvises til den foreslåede tilføjelse af et nyt nr. 41 om forordningen om maskiner, jf. den foreslåede ændring af § 2, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås således i lovens § 37, stk. 5, at i regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-41, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov. Bestemmelsen svarer til den gældende § 37, stk. 6. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af den gældende produktlovs § 37, stk. 7, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5. Der henvises til pkt. 2.2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af produktlovens § 37. Det foreslås i den forbindelse, at ordlyden i den gældende § 37, stk. 7, videreføres i lovens § 37, stk. 6. Det foreslås således i § 37, stk. 6, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5. Forslaget er en konsekvensændring af den nuværende nummerering. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling, og formålet med forslaget er således en videreførelse af gældende ret. Virkningen er, at erhvervsministeren fortsat bemyndiges til at fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Det følger af produktlovens § 37, stk. 8, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Der henvises til pkt. 2.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af produktlovens § 37. Det foreslås i § 37, stk. 7, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Der er tale om en

UDKAST

videreførelse af ordlyden i den gældende § 37, stk. 8. Der er ikke tiltænkt ændringer i forhold til den gældende retsstilling, og formålet med forslaget er således en videreførelse af gældende ret. Virkningen er, at der fortsat kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel for overtrædelse af loven, eller for overtrædelse af regler fastsat i medfør af loven.

Til § 3

Til nr. 1

Der findes ikke i elsikkerhedsloven en bestemmelse om, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve oplysninger om, hvordan et påbud eller forbud, som er udstedt i medfør af lovens §§ 16-18, er efterkommet.

Det foreslås i § 19, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at den, som har modtaget påbud eller forbud i medfør af lovens §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.

Bestemmelsen skal sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få oplysninger om, hvordan den eller de påbud eller forbud, den pågældende har modtaget, bliver fulgt uden nødvendigvis at foretage en opfølgende fysisk kontrol. Det kan eksempelvis være oplysninger om, hvorvidt ejeren eller brugeren har ladet en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af anlægget efter lovens § 16. Det vil bero på myndighedens konkrete vurdering, om der er behov for at kræve sådanne oplysninger. Hvis der er tale om et påbud, vil kravet om oplysningerne sædvanligvis blive stillet som et led i påbuddet.

Oplysningerne er væsentlige for Sikkerhedsstyrelsens vurdering af, om effekten af den afgørelse, der er truffet, har været tilstrækkelig. I det omfang det i forbindelse med myndighedernes opfølgning viser sig, at foranstaltningerne ikke har været tilstrækkelige, vil der således kunne iværksættes yderligere tiltag med henblik på at sikre, at det elektrisk anlæg eller elektriske installationer lever op til gældende regler.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 og § 10 i lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Er der konkret mistanke om, at det vil fremgå af oplysningerne, at den pågældende har begået en strafbar

handling, kan det ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af elsikkerhedslovens § 25, at erhvervsministeren nedsætter Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed som et uafhængigt og sagkyndigt råd. Erhvervsministeren rådfører sig med rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet. På den baggrund er erhvervsministeren forpligtet til at nedsætte rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 25, *stk. 1*, at erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som kan yde rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

Med den foreslåede bestemmelse kan erhvervsministeren nedsætte Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, i det omfang den samtidige politiske dagsorden for Sikkerhedsstyrelsen tilsiger dette. Det er hensigten, at rådet skal beskæftige sig med elteknisk sikkerhed inden for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der falder uden for EU-retlig regulering, samt gasteknisk sikkerhed inden for Sikkerhedsstyrelsens ressortområde. Derudover kan rådet i nødvendigt omfang beskæftige sig med spørgsmål af sikkerhedsteknisk betydning inden for autorisationsområdet.

Sammensætningen af rådet foreslås ændret, så rådet fremadrettet udpeges blandt de organisationer og statslige virksomheder, der bedst afspejler særlige fagkundskaber indenfor de el- og gastekniske udfordringer, som Sikkerhedsstyrelsen står overfor i forbindelse med styrelsens regel- og tilsynsarbejde. Ændringen sker med henblik på at sikre et agilt og fleksibelt råd i tråd med Sikkerhedsstyrelsens øvrige organisation.

I forlængelse heraf vil rådet derfor også fremadrettet bestå af en formand og seks ministerudpegede medlemmer. Såfremt der er behov for at inddrage yderligere fagkundskab i forbindelse med rådets arbejde, vil der gives mulighed for, at rådet kan invitere til deltagelse på rådets møder på lige fod med de øvrige medlemmer af rådet.

UDKAST

Det vil betyde, at det nye råd i højere grad end i dag kan bidrage med faglig rådgivning og sparring i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens regel- og tilsynsarbejde inden for el- og gassikkerhed og sikre, at Sikkerhedsstyrelsen i højere grad bliver i stand til at tilpasse regler og tilsyn løbende i overensstemmelse med den nyeste teknologiske udvikling. Dette vurderes af afgørende betydning i et foranderligt energibillede, hvor nye teknologier og anvendelsesformer kan udvikle sig hurtigere end regelværket og standardiseringen.

Det foreslås i § 25, stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om rådets sammensætning, udpegningsperiode og de opgaver, som rådet skal varetage.

Bestemmelsen medfører, at erhvervsministeren administrativt skal fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning, udpegningsperiode, opgavevaretagelse og lignende bestemmelser, der kan understøtte rådets praktiske virke. Det er hensigtsmæssigt, at rådet fremadrettet reguleres ved bekendtgørelse, så det derved kan evalueres og tilpasses for netop at tjene sit formål. Det skal understøtte, at Sikkerhedsstyrelsen arbejder agilt og således har behov for, at det råd kan give den nødvendige sparring indenfor el- og gasområdet set fra et sikkerhedsteknisk aspekt.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af elsikkerhedslovens § 26, stk. 1, at Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling. Formanden og 4 andre medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, og 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning inden for de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes 1 medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed. Bestemmelser om udpegningsperiode, forretningsordning og sekretariatsbetjening følger af stk. 2-4.

Det foreslås, at § 26 ophæves.

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerheds sammensætning, herunder antallet af medlemmer, skal derved ikke længere reguleres direkte i loven. Rådets

sammensætning og udpegningsperiode, vil derfor fremadrettet reguleres på bekendtgørelsesniveau, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter elsikkerhedslovens § 27, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen tillade ekspropriation til elektriske anlæg for produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi. Det er ejeren af det elektriske anlæg, som ved en begrundet ansøgning anmoder Sikkerhedsstyrelsen om en tilladelse. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 27, *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele ekspropriationstilladelse til såvel offentlige som private virksomheder.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i 27, *stk. 2*, er at skabe overensstemmelse mellem Sikkerhedsstyrelsens praksis, hvorefter tilladelse til ekspropriation kan gives uagtet organisationsformen hos den, der eksproprieres til fordel for, og elsikkerhedslovens generelle anvendelsesområde.

Forslaget til § 27, *stk. 2*, indebærer en kodificering af gældende praksis, hvorefter styrelsen ikke lægger vægt på, hvem der realiserer formålet med ekspropriationen, herunder om det er en selvstændig offentlig virksomhed eller en virksomhed, der er funderet på et privatretligt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre ændringer i Sikkerhedsstyrelsens materielle prøvelse i øvrigt, men er således en formel kodificering af allerede eksisterende praksis. Der ændres ikke på kriterierne for at opnå en tilladelse til ekspropriation, og Sikkerhedsstyrelsen vil som hidtil forholde sig til de materielle betingelser, der knytter sig til § 27, *stk. 1*.

Med et nyt selvstændigt stykke i § 27 tydeliggøres den nuværende retstilstand, og det vil blive lettere for branchens aktører og interessenter at identificere, hvem der kan anvende hjemlen i elsikkerhedslovens § 27.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

UDKAST

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 2, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af elsikkerhedslovens § 34, stk. 1, nr. 2, at den, som omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger at gøre dette, tillige kan straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse skal forhindre, at virksomheder, ejere og brugere, forsøger at undgå kontrol ved eksempelvis at ignorere kontrolmyndighedens henvendelser eller lave sindrige løsninger, der kan omgå kontrolmyndighedens forbud eller påbud efter lovens §§ 16-18. Da en effektiv kontrol i høj grad er baseret på de erhvervsdrivendes og ejer eller brugers samarbejde, skal der være en konsekvens forbundet med at modarbejde kontrolmyndighedens arbejde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Der er ikke i tilgængelighedsloven fastsat en forpligtelse for ressortministrene til at udarbejde vejledninger eller lignende til brug for mikrovirksomheders opfyldelse af lovens krav.

Det foreslås, at der efter tilgængelighedslovens § 13 som ny § 13 a, indsættes en bestemmelse, hvorefter erhvervsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og transportministeren sikrer, at der, inden for ministrenes respektive ressortområder i henhold til denne lov, udarbejdes retningslinjer og redskaber til mikrovirksomheder til brug for virksomhedernes opfyldelse af tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 4, stk. 6, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne giver mikrovirksomheder retningslinjer og redskaber for at lette anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet. Det fremgår

endvidere, at medlemsstaterne udarbejder disse redskaber i samråd med relevante interessenter.

Det er de enkelte ressortministerier, der er ansvarlig for, at der udarbejdes de i bestemmelsen nævnte retningslinjer og redskaber. Det betyder, at erhvervsministeren er ansvarlig for udarbejdelsen for så vidt angår alle produkter, der er omfattet af tilgængelighedslovens § 1, stk. 1, på nær nr. 4 vedrørende forbrugerterminaludstyr med interaktiv databehandlingskapacitet, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester. Derudover er erhvervsministeren også ansvarlig for udarbejdelsen på områderne for tjenester, der giver adgang til audiovisuelle medietjenester, tjenester til personbefordring med skibe, forbrugerorienterede banktjenester, e-bøger og e-handelstjenester, jf. tilgængelighedslovens § 1, stk. 2, nr. 2, 3 og 4-6. Klima-, energi- og forsyningsministeren er ansvarlig for udarbejdelsen for så vidt angår forbrugerterminaludstyr med interaktiv databehandlingskapacitet, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, jf. tilgængelighedslovens § 1, stk. 1, nr. 4, og elektroniske kommunikationstjenester, jf. § 1, stk. 2, nr. 1. Endelig er transportministeren ansvarlig for udarbejdelsen for så vidt angår tjenester til personbefordring med fly, bus og tog, jf. tilgængelighedslovens § 1, stk. 2, nr. 3.

Det er forventningen, at retningslinjerne og redskaberne skal være udarbejdet inden tilgængelighedskravene finder anvendelse fra den 28. juni 2025. Retningslinjerne vil i udgangspunktet udgøre vejledninger til brug for virksomhedernes opfyldelse af lovens tilgængelighedskrav. Det må forventes, at vejledningerne løbende opdateres også efter kravene finder anvendelse, som følge af udviklingen på områderne, herunder fastsættelse af tilgængelighedsstandarder på de enkelte områder.

De pågældende retningslinjer og redskaber vil kunne udarbejdes som generelle vejledninger, der ikke kun kan anvendes af mikrovirksomheder, men også af virksomheder i større skala.

Til nr. 2

Det fremgår af tilgængelighedslovens § 49, stk. 1, at et produkt eller en tjeneste ikke i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden inden for en nærmere angivet frist. Efter stk. 2 kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet

UDKAST

tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist, hvis ikke de uoverensstemmende forhold bringes i orden inden for fristen efter stk. 1.

Det foreslås i § 49 at indsætte et nyt *stk. 2*, hvor kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe forholdene i nr. 1-7 i orden inden for en nærmere angivet frist.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22. Det fremgår af artiklen, at medlemsstaterne skal pålægge den erhvervsdrivende af bringe manglende opfyldelse af kravene til ophør, hvis medlemsstaterne konstaterer, at de formelle krav i artiklens litra a-g ikke er opfyldt.

Kontrolmyndigheden kan alene give påbud efter bestemmelsen til erhvervsdrivende, der handler med produkter, da forholdene i de foreslåede nr. 1-7 alene vedrører uoverensstemmelser, der kan finde sted på produkter.

Kontrolmyndigheden kan i forbindelse med påbud efter den foreslåede bestemmelse fastsætte en tidsfrist. Tidsfristen skal give den erhvervsdrivende rimelig tid til at bringe de forhold, der udløste påbuddet i overensstemmelse med kravene i tilgængelighedsloven og regler fastsat i medfør af loven. Tidsfristen skal derfor fastsættes med udgangspunkt i det konkrete ulovlige forhold og kan således variere afhængigt af en sags omstændigheder. Det er dog forventningen, at tidsfristen skal fastsættes ud fra de samme kriterier som fristen i påbud givet efter tilgængelighedslovens § 49, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering eller §§ 42-44 i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra a.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe CE-mærkningen i overensstemmelse med kravene herom. Det betyder, at bestemmelsen retter sig mod de tilfælde, hvor der er anbragt et CE-mærke på produktet, men hvor mærket er anbragt i strid med kravene herom. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor CE-mærket ikke er tilstrækkeligt synligt eller nemt kan slettes fra produktet.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når der ikke er anbragt CE-mærkning.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra b.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at anbringe CE-mærkning på et produkt. Det betyder, at bestemmelsen retter sig mod de tilfælde, hvor der ikke er anbragt CE-mærke på et produkt, inden det er blevet bragt i omsætning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når der ikke er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra c.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at få udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring for et produkt. Det betyder, at bestemmelsen retter sig mod de tilfælde, hvor der ikke er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring for et produkt, der allerede er bragt i omsætning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra d.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at rette op de fejl, der konstateres i en EU-overensstemmelseserklæring for et produkt. Bestemmelsen retter sig derfor mod de tilfælde, hvor der er udarbejdet et EU-overensstemmelseserklæring, men denne er ikke udarbejdet korrekt. Det kan f.eks. være tilfælde, hvis der mangler henvisninger til relevante harmoniserede standarder, eller hvor der ikke er anført tilstrækkelig beskrivelse af, hvilket produkt den pågældende erklæring vedrører.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når den tekniske dokumentation enten ikke er til rådighed eller ikke er fuldstændig.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra e.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at sikre, at den tekniske dokumentation stilles til rådighed for kontrolmyndigheden eller at rette op på fejl og mangler i den tekniske dokumentation. Ved teknisk dokumentation skal forstås den dokumentation, som fabrikanten er forpligtet til at udarbejde, jf. tilgængelighedslovens § 17, stk. 1, nr. 1, dvs. den tekniske dokumentation i overensstemmelse med lovens bilag 3.

Det betyder, at bestemmelsen både dækker de tilfælde, hvor den tekniske dokumentation ikke er udarbejdet korrekt såvel som de tilfælde, hvor den tekniske dokumentation slet ikke er udarbejdet eller ikke kan stilles til rådighed for kontrolmyndigheden.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når de i § 19, stk. 2, eller § 26, stk. 1, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra f.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når et produkt ikke er korrekt mærket med oplysninger om fabrikanten eller importøren, herunder oplysninger om de pågældendes kontaktadresser. Bestemmelsen kan både anvendes i tilfælde, hvor oplysninger slet ikke fremgår af produktet eller hvor oplysningerne på produktet ikke er tilstrækkelige i henhold til kravene.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden, når et eller flere af de øvrige administrative krav til fabrikanten eller importøren i §§ 16-21 og §§ 24-28 ikke er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra g.

Bestemmelsen medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at få rettet op på forhold for produktet, der ikke er i overensstemmelse med de administrative krav, der påhviler henholdsvis fabrikanten og importøren efter tilgængelighedslovens §§ 16-21 og §§ 24-28.

Det kan f.eks. være tilfælde, hvor fabrikanten ikke i tilstrækkelig grad har forsynet et produkt med et type-, parti- eller serienummer, jf. tilgængelighedslovens § 19, stk. 1, eller hvor fabrikanten eller importøren ikke føre et register over de produkter, den pågældende har bragt på markedet, der ikke opfylder kravene, jf. henholdsvis tilgængelighedslovens § 21, stk. 3, og § 28, stk. 4.

Til nr. 3

Det fremgår af tilgængelighedslovens § 49, stk. 1, at hvis et produkt eller en tjeneste ikke i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i loven eller regler fastsat i medfør heraf, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden inden for en nærmere angivet frist. Det følger herefter af § 49, stk. 2, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist, hvis ikke de uoverensstemmende forhold bringes i orden inden for fristen efter stk. 1.

Det foreslås i § 49, stk. 2, der bliver stk. 3, at der efter »stk. 1« indsættes »eller 2«.

Den foreslåede ændring sker som konsekvens af den foreslåede ændring i denne lovs § 4, nr. 2, hvor der foreslås indsat et nyt stk. 2 i tilgængelighedslovens § 49.

Ændringen skal sikre, at kontrolmyndigheden har mulighed for at reagere, hvis en erhvervsdrivende ikke efterkommer et påbud, som er udstedt af kontrolmyndigheden efter det foreslåede nye stk. 2 i tilgængelighedslovens § 49. Det betyder, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende et salgsstop, at trække eller kalde produktet tilbage fra markedet, hvis ikke den erhvervsdrivende efterkommer påbuddet efter det foreslåede § 49, stk. 2.

Til nr. 4

UDKAST

Der er ikke i tilgængelighedsloven fastsat en forpligtelse for kontrolmyndigheden til at udlevere oplysninger til forbrugerne i tilgængelige formater.

Det foreslås, at der efter tilgængelighedslovens § 51 som ny § 51 a, indsættes en bestemmelse, der forpligter kontrolmyndigheden til at udlevere konkrete oplysninger i et tilgængeligt format efter anmodning fra forbrugere.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 19, stk. 3. Det følger af artiklen, at medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, som markedsovervågningsmyndighederne ligger inde med, om erhvervsdrivendes overholdelse af de gældende tilgængelighedskrav i dette direktiv og vurderinger for undtagelse fra kravene gøres tilgængelige for forbrugerne efter anmodning og i et tilgængeligt format, undtaget hvis disse oplysninger ikke kan fremlægges af fortrolighedshensyn, jf. artikel 19, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering.

Artikel 19, stk. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering er siden tilgængelighedsdirektivets ikrafttrædelse blevet ophævet og erstattet af lignende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse (markedsovervågningsforordningen). Det betyder, at tilgængelighedsdirektivets henvisning til forordning nr. 765/2008 i stedet skal læses som en henvisning til markedsovervågningsforordningen. Det følger af sammenligningstabellen i markedsovervågningsforordningens bilag III, at artikel 19, stk. 5, i forordning nr. 765/2008 svarer til artikel 17 i markedsovervågningsforordningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at kontrolmyndigheden skal udlevere myndighedens egne oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og vurderinger for undtagelse efter § 9, jf. § 8, til forbrugerne i et tilgængeligt format efter anmodning, jf. dog stk. 2.

Bestemmelsen forpligter kontrolmyndigheden til at udlevere de pågældende oplysninger, når en forbruger anmoder om at få oplysningerne udleveret. Kontrolmyndigheden er således ikke forpligtet til af egen drift at udlevere oplysninger om de erhvervsdrivende overholdelse af tilgængelighedskravene eller vurderinger for undtagelse.

UDKAST

Kontrolmyndigheden skal kun udlevere oplysninger, som er myndighedens egne, dvs. oplysninger, som myndigheden ligger inde med i relation til kontrolmyndighedens markedsovervågning af virksomheders overholdelse af tilgængelighedskravene eller vurderinger for undtagelse fra kravene, som kontrolmyndigheden har modtaget fra virksomheder, der påberåber sig disse. Der kan derfor både være tale om oplysninger fra kontrolmyndigheden selv og oplysninger fra de virksomheder, som myndigheden fører kontrol med.

Oplysningerne skal udleveres i et tilgængeligt format, hvis forbrugeren anmoder herom. Ved tilgængeligt format forstås et format, som giver personer, der anvender hjælpemidler som f.eks. skærmlæsere, mulighed for at se, læse og interagere med dokumentet på en uafhængig og barrierefri måde. Et tilgængeligt format kan eksempelvis være en tilgængelig PDF-fil.

Det er hensigten med bestemmelsen, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser skal kunne få adgang til de samme oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene og vurderinger for undtagelser, som andre personer ville få ved anmodning om aktindsigt i disse oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at kontrolmyndigheden ikke skal udlevere oplysninger efter *stk. 1* i det omfang, oplysningerne er omfattet af fortrolighedshensynet i artikel 17, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse eller undtagelserne for aktindsigt efter offentlighedsloven.

Bestemmelsen medfører, at visse oplysninger ikke skal udleveres efter det foreslåede *stk. 1*. Det gælder oplysninger omfattet af fortrolighedshensynet i markedsovervågningsforordningens artikel 17 og oplysninger, som ville være undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven.

Det følger af artikel 17 i markedsovervågningsforordningen, at markedsovervågningsmyndighederne skal respektere fortrolighedsprincippet, tavshedspligten og forretningshemmeligheder og skal beskytte personoplysninger i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

Den foreslåede bestemmelse har derfor til hensigt at sikre, at kontrolmyndigheden ikke skal udlevere oplysninger, som den efter reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven ellers ville undtage fra aktindsigt. På den måde kan personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser få adgang til de

UDKAST

samme oplysninger, som i øvrigt udleveres efter reglerne om aktindsigt, i et tilgængeligt format.

Til nr. 5

Tilgængelighedslovens bilag 3 indeholder procedure for overensstemmelsesvurdering af produkter. Bilaget fastsætter derfor minimumskravene for den tekniske dokumentation, som fabrikanten af et produkt er forpligtet til at udarbejde i henhold til tilgængelighedslovens § 17, stk. 1, nr. 1. Det fremgår således af bilag 3, hvilke krav der er til intern produktionskontrol, teknisk dokumentation, fremstillingsvirksomhed og CE-mærkning og EU-overensstemmelsesvurdering. Det fremgår imidlertid ikke at tilgængelighedslovens bilag 3 hvilke krav, der er til bemyndigede repræsentanter.

Det foreslås, at lovens *bilag 3* affattes som bilag 1 til denne lov.

Den foreslåede ændring skal sikre korrekt implementering af tilgængelighedsdirektivets bilag IV.

I den foreslåede ændring af bilag 3 fastsættes det således i bilagets afsnit 5 om bemyndigede repræsentant, at fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 4 kan på dennes vegne og ansvar opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant, såfremt de er specificeret i mandatet. Dette medfører, at bilaget nu fuldt ud implementerer tilgængelighedsdirektivet bilag IV.

Til § 5

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i § 5, *stk. 2*, at § 2, nr. 2-4, og § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bestemmelserne vedrører implementeringen af EU-retsakter om henholdsvis maskiner og tilgængelighedskrav for produkter og tjenester.

Forordningen om maskiner trådte i kraft den 19. juli 2023 og finder delvist anvendelse i de kommende år frem mod endelig anvendelse den 20. januar 2027. Der henvises til pkt. 2.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Tilgængelighedsdirektivet trådte i kraft den 22. juni 2022, og kravene i direktivet gælder fra 28. juni 2025. Der henvises til pkt. 2.4.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er derfor nødvendigt, at reglerne træder i kraft snarest.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at § 2, nr. 1, træder i kraft den 13. december 2024.

Bestemmelsen vedrører implementeringen af forordningen om produktsikkerhed i almindelighed, som trådte i kraft den 12. juni 2023 og finder anvendelse fra den 13. december 2024. Der henvises til pkt. 2.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen træder i kraft i overensstemmelse hermed.

Til § 6

Det fremgår af § 10 i fyrværkeriloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Den gældende fyrværkerilov er ikke sat i kraft i Grønland, men en tidligere gældende lov er sat i kraft. Ved anordning nr. 226 af 6. juni 1968 om ikrafttræden for Grønland af lov om fyrværkeri blev dagældende lov nr. 18 af 28. januar 1966 om fyrværkeri sat i kraft på Grønland.

Det fremgår af § 46 i lov om produkter og markedsovervågning, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens regler om metrologi og akkreditering ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af § 44 i elsikkerhedsloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 61 i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Det foreslås i § 6, at lovens §§ 2 og 3 ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens §§ 1 og 4 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens §§ 1 og 4 (ændring af fyrværkeriloven og tilgængelighedsloven) kan dog sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019, som ændret ved § 44 i lov nr. 799 af 9. juni 2020 og § 4 i lov nr. 782 af 5 maj 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. --- <i>Stk. 2 og 3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Fyrværkeri beregnet til anvendelse af forbrugere må kun anvendes i perioden 27. december - 1. januar</p>	<p>1. I § 2, <i>stk. 4</i>, ændres »i perioden 27. december – 1. januar« til: »den 27. december og den 1. januar«.</p>
<p>§ 3. Erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om: 1-3) --- 4) forbud imod salg til personer under 18 år af fyrværkeri samt kemikalier, der kan anvendes til fremstilling af fyrværkeri, 5-13) ---</p>	<p>2. I § 3, <i>nr. 4</i>, indsættes efter »18 år af fyrværkeri«: »og andre pyrotekniske artikler«.</p>
<p>§ 7. Med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der 1) --- 2) overtræder § 2, <i>stk. 1-4</i>, eller 3) tilsidesætter oplysningspligten efter § 4, <i>stk. 2</i>.</p>	<p>3. I § 7, <i>stk. 1, nr. 2</i>, ændres »1-4, eller« til: »1 eller 2,«, og efter <i>nr. 2</i> indsættes som nyt nummer: »3) sælger eller anvender fyrværkeri beregnet til forbrugere i strid med § 2, <i>stk. 3</i> eller 4, eller«. Nr. 3 bliver herefter <i>nr. 4</i>.</p>
	§ 2

UDKAST

	<p>I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som ændret ved lov § 1 i lov nr. 782 af 4. maj 2021 og § 2 i lov nr. 2396 af 14. december 2021 foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. --- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed. 2)-40) ---</p>	<p>1. I § 2, stk. 1, nr. 1, ændres »direktiv« til: »forordning«</p> <p>2. I § 2, stk. 1, indsættes efter nr. 40 som nyt nummer: »41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om maskiner.«</p>
<p>§ 3. Loven finder anvendelse, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning, som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsakterne omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2-40, og som på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter.</p>	<p>3. I § 3 ændres »nr. 2-40« til: »nr. 2-41«.</p>
<p>§ 4. I denne lov forstås ved: 1)-4) – 5) Produktforordninger: Samlet betegnelse for forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-40.</p>	<p>4. I § 4, nr. 5, ændres »nr. 25-40« til: »nr. 26-41«.</p>
<p>§ 9. – <i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	<p>5. I § 9 indsættes som stk. 5 og 6: »<i>Stk. 5.</i> Kontrolmyndigheden kan, jf. stk. 3, føre kontrol med virksomheder, som bringer produkter i omsætning og gør produkter tilgængelige på markedet, herunder med virksomhedernes procedurer for alene at gøre overensstemmende produkter tilgængelige på markedet.</p>

UDKAST

	<p><i>Stk. 6.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrollen med virksomheder, jf. stk. 5.«</p>
<p>§ 14. ---</p>	<p>6. I § 14 indsættes som <i>stk. 2:</i> Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan udstede advarsel til enhver, der i medfør af stk. 1, er meddelt påbud. Advarsel udstedes som afslutning på sagen, jf. § 37, stk. 2. Det er en forudsætning for udstedelse af advarsel, at påbuddet er efterkommet. Ved tildeling af advarsel efter 1. pkt., skal kontrolmyndigheden vejlede den erhvervsdrivende om betydningen heraf.</p>
<p>§ 17. Kontrolmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.</p>	<p>7. I § 17 ændres »ændre eller fjerne« til »ændre, fjerne eller advare om«.</p>
<p>§ 18. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. <i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>8. § 18, <i>stk. 1</i>, affattes således: »§ 18. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvorfra et produkt er gjort tilgængeligt på markedet, hvis et påbud efter § 17 ikke er efterkommet eller hvis der fra onlinegrænsefladen gentagne gange er gjort produkter tilgængelige på markedet, som udgør en alvorlig risiko.</p>
<p>§ 21. Kontrolmyndigheden kan kræve, at den, som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 13 og 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og §§ 16 a, 17 og</p>	<p>9. I § 21 ændres »§§ 13 og 14« til »§ 13, § 14, stk.1«</p>

UDKAST

<p>19, oplyser myndigheden om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.</p>	
<p>§ 37. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) overtræder § 5, stk. 1-4, 2) undlader at opfylde sine forpligtelser efter § 7, 3) undlader at give kontrolmyndigheden oplysninger efter § 10, stk. 1, eller afgiver urigtige oplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen, 4) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 11, stk. 1, 5) undlader at indsende eller udlevere produkter efter § 12, stk. 2, 6) overtræder eller undlader at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16a eller §§ 17 eller 19, 7) omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette, 8) ikke opfylder den erhvervsdrivendes forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 1, 3 eller 4, 9) ikke har en bemyndiget repræsentant, hvor dette er krævet, eller ikke har givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler til at udføre opgaven, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 10) som bemyndiget repræsentant undlader at udlevere kopi af 	<p>10. § 37 affattes således: »§ 37. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) undlader at opfylde sine forpligtelser efter § 7, 2) undlader at give kontrolmyndigheden oplysninger efter § 10, stk. 1, eller afgiver urigtige oplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen, 3) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 11, stk. 1, 4) undlader at indsende eller udlevere produkter efter § 12, stk. 2, 5) overtræder eller undlader at efterkomme en afgørelse fra kontrolmyndigheden, jf. §§ 13 eller 14, stk. 1, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, § 16 a eller §§ 17, 19 eller 21, 6) omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette, 7) ikke opfylder den erhvervsdrivendes forpligtelser, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 1, 3 eller 4, 8) ikke har en bemyndiget repræsentant, hvor dette er krævet, eller ikke har givet den bemyndigede repræsentant de fornødne beføjelser eller midler til at udføre opgaven, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 9) som bemyndiget repræsentant undlader at udlevere kopi af fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 5, stk. 2, eller

fuldmagten, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 5, stk. 2, eller

11) uretmæssigt anvender CE-mærke, jf. artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det anses som skærpende omstændigheder, når

- 1) overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed eller sundhed,
- 2) overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge,
- 3) der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse,
- 4) overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne med økonomisk vinding for øje eller
- 5) den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.

Stk. 3. Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører overtrædelserne idømmelse af

10) uretmæssigt anvender CE-mærke, jf. artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Er der i medfør af stk. 1, ikke grundlag for at idømme den erhvervsdrivende en bøde for overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, tildeles den erhvervsdrivende en advarsel om, at hvis den pågældende ny på overtræder denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, vil der ved afgørelse af det nye strafbare forhold, skulle lægges vægt på, at pågældende tidligere er meddelt en advarsel. Tildeles den erhvervsdrivende en advarsel efter 1. pkt., har denne gentagelsesvirkning.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 4. Når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 2-9, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det anses som skærpende omstændigheder, når

- 1) overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed eller sundhed,
- 2) overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge,

bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen ved en eller flere handlinger overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og bødestrafen for overtrædelser af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og medfører en af overtrædelserne idømmelse af fængselsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af fængselsstraffen. Det samme gælder, hvis nogen ved en eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og en eller flere andre love og overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov medfører bødestraf og overtrædelser af den eller de andre love medfører fængselsstraf.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 6. I regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende

3) der er tale om gentagelsestilfælde, hvor virksomheden tidligere har begået en lignende overtrædelse.

4) overtrædelserne er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne med økonomisk vinding for øje eller

5) den erhvervsdrivende har forsøgt at omgå eller unddrage sig kontrolmyndighedens kontrol.

6) den erhvervsdrivende er tildelt en advarsel i medfør af stk. 2.

Stk. 5. I regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-40, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Stk. 7. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

UDKAST

<p>omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.</p>	
	<p>§ 3</p> <p>I lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 10. januar 2019, som ændret ved lov nr. 799 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 19. (Ophævet).</p>	<p>1. § 19 affattes således:</p> <p>»Sikkerhedsstyrelsen kan kræve, at den, som har modtaget påbud eller forbud i medfør af §§ 16-18, oplyser Sikkerhedsstyrelsen om, hvordan foranstaltningerne er truffet, og om effekten heraf.«.</p>
<p>§ 25. Erhvervsministeren nedsætter Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed som et uafhængigt og sagkyndigt råd. Erhvervsministeren rådfører sig med rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.</p>	<p>2. § 25 affattes således:</p> <p>»§ 25 Erhvervsministeren kan etablere Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, som kan yde rådgivning til ministeren vedrørende den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.</p>

UDKAST

	<p>»Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om rådet, herunder om rådets sammensætning og de opgaver, som rådet skal varetage«.</p>
<p>§ 26. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervsministeren efter indstilling. Formanden og 4 andre medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, og 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning inden for de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes 1 medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Medlemmerne udnævnes for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse. Udtræder et medlem i løbet af perioden, udnævnes en efterfølger for resten af perioden, så rådet er fuldtalligt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Rådet fastsætter selv sin forretningsorden, som godkendes af erhvervsministeren.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Sikkerhedsstyrelsen er sekretariat for rådet.</p>	<p>3. »§ 26 ophæves.«</p>
<p>§ 27. ---</p>	<p>4. I § 27 indsættes som stk. 2: »Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, kan meddeles private og offentlige virksomheder.«</p>

UDKAST

<p>§ 34. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>1) ---</p> <p>2) tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2, eller</p> <p>3) ---</p>	<p>5. I § 34, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2,«: » herunder omgår eller unddrager sig kontrolmyndighedens kontrol eller forsøger dette, eller«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 13. ---</p>	<p>1. Efter § 13 indsættes:</p> <p>»§ 13 a. Erhvervsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og transportministeren sikrer, at der, inden for ministrenes respektive ressortområder i henhold til denne lov, udarbejdes retningslinjer og redskaber til mikrovirksomheder til brug for virksomhedernes opfyldelse af tilgængelighedskravene i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.«</p>
<p>§ 49. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i></p>	<p>2. I § 49 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe følgende forhold i orden inden for en nærmere angivet frist:</p> <p>1) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering eller §§ 42-44 i denne lov.</p> <p>2) Der er ikke anbragt CE-mærkning.</p>

UDKAST

	<p>3) Der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring.</p> <p>4) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.</p> <p>5) Den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig.</p> <p>6) De i § 19, stk. 2, eller § 26, stk. 1, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige.</p> <p>7) Et eller flere af de øvrige administrative krav til fabrikanten eller importøren i §§ 16-21 og §§ 24-28 er ikke opfyldt.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p>
<p>§ 49. --- <i>Stk. 2.</i> Bringes de uoverensstemmende forhold ikke i orden inden for fristen, jf. stk. 1, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller tilbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist.</p>	<p>3. I § 49, <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 3</i>, indsættes efter »<i>stk. 1</i>«: » eller <i>2</i>«.</p>
	<p>4. Efter § 51 indsættes:</p> <p>»§ 51 a. Kontrolmyndigheden skal udlevere myndighedens egne oplysninger om erhvervsdrivendes overholdelse af tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov og vurderinger for undtagelse efter § 9, jf. § 8, til forbrugerne i et tilgængeligt format efter anmodning, jf. dog <i>stk. 2</i>.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kontrolmyndigheden skal ikke udlevere oplysninger efter <i>stk. 1</i> i det omfang, oplysningerne er</p>

UDKAST

	omfattet af fortrolighedshensynet i artikel 17, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeds- overvågning og produktoverens- stemmelse eller undtagelserne for aktindsigt efter offentlighedslo- ven.«
	5. Bilag 3 affattes som bilag 1 til denne lov.